Nr. 261. Środa, 13 Listopada 1912. Rok 102.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Ulica Jagiellońska l. 3. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.

Przedpłata

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K,	ćwierćrocznie	8 K — h,	rocznie	24 K,	ćwierćrocznie	6 K,
półrocznie	16 K,	miesięcznie	2 K 70 h,	półrocznie	12 K.	miesięcznie	2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.
„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 60 h. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.
Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników Sokołowskiego we Lwowie Ulica Jagiellońska l. 3. W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 83 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Rada szkolna krajowa zamianowała autoryzowanego inżyniera cywilnego i naczelnika budownictwa miejskiego w Kołomyi, Michała Kolbuszowskiego, nauczycielem geometryi, nauki o rentach i rysunków techniczno-konstrukcyjnych w c. k. Szkole zawodowej przemysłu drzewnego w Kołomyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 12 listopada.

Z Izby posłów.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby posłów powołany w miejsce ś. p.Ceglińskiego p. Zahajkiewicz złożył ślubowanie poselskie.

P. Minister obrony krajowej przedłożył projekt ustawy o poborze rekruta.

Z kolei przystąpiła Izba do dyskusyi nad odpowiedzią P. Prezydenta Ministrów i P. Ministra sprawiedliwości na interpelacye w sprawie znanych rozporządzeń P. Ministra sprawiedliwości.

P. Prezydent Ministrów hr. Stürgkh na interpelacyę stronnictw niemieckich w sprawie języka w wewnętrznem urzędowaniu władz państwowych w Czechach oświadczył, że faktycznie u niektórych władz krajowych czeskich jest używany w wewnętrznych stosunkach język czeski. Gabinet zastał ten stan po objęciu rządów i uważał, że wszelka zmiana podczas rokowań ugodowych sprzeciwiałaby się zasadom.

Następnie przemawiali pp. Körner, Baechle, Sviha i Dniestrzański. Przemówienie tego ostatniego trwało 2 i pół godziny. Mowca oświadczył, że rozporządzenie P. Ministra sprawiedliwości ma nieobliczalne ostrze polityczne jako wmieszanie się w niezawisłość sędziowską dla celów politycznych. Mowca roztrząsał szczegółowo kwestyę językową w sądach galicyjskich i zastrzegł sobie omówienie bliższe tych spraw w dyskusyi budżetowej i komisyi prawniczej.

Przy końcu posiedzenia pp. Panz, Heilinger i Friedman w zapytaniach do Prezydenta potępiali obstrukcyę słoweńską. Podczas przemówienia p. Panza przyszło do ostrych scen, z powodu obelżywych słów, wyrzeczonych przez nar. niem. p. Schürfa pod adresem Słoweńców. P. Schürfa obrażeni pociągają za ramię, interwencyi innych posłów udaje się wnet scenę zażegnać.

Gdy się uciszyło, p. Panz przemawiał dalej, a p. Schürf został zawezwany do porządku.

P. Okuniewski w zapytaniu do Prezydenta Izby uskarżał się na rzekomo bezprawne postępowanie przewodniczącego komisyi budżetowej. (Po mowie jego odezwały się burzliwe oklaski na ławach ruskich, Słoweńcy krzyczą: *Abzug* Cuvaj! *Pfui* Tisza!)

Koniec posiedzenia o godz. 9 min. 30 wieczorem.

Dziś dalsze obrady.

Morski port Serbii.

Od chwili rozpoczęcia wojny Serbia coraz energiczniej domaga się dopuszczenia jej do morza, by tam mogła port założyć. „Kurytarz do morza", jak nazwano wąski skrawek ziemi, o którym w ostatnich czasach tyle się słyszy, a który tworzył do niedawna jako Sandżak nowibazarski integralną część Turcyi, — otóż ów „kurytarz" zajęła Serbia z takim pośpiechem dlatego właśnie, że „portowe" jej marzenia zbliża on do celu. W prasie serbskiej czyta się też nieustannie o tem, że posiadanie portu morskiego stanowi podstawę, warunek nieodzowny rozwoju jej w przyszłości. Co prawda takie przedstawienie rzeczy dziwić nieco musi nawet profana, skoro weźmie na uwagę, że Serbia już dzięki temu, iż posiadłości jej przypierają bezpośrednio do Dunaju, ma tą drogą przystęp do morza. Ale jej idzie specyalnie o morze Adryatyckie; tylko port na wybrzeżach tego morza zdoła, zdaniem ekonomistów i polityków serbskich, nadać nowy rozmach gospodarczemu rozwojowi królestwa.

Warto jednakowoż w myśl zasady *ne iurare in verba magistri* przypatrzyć się nieco dokładniej sytuacyi i zbadać, o ile port adryatycki w istocie niezbędny jest dla Serbii ze względu na jej ekonomiczną przyszłość.

Jak wiadomo — kraj to przeważnie rolniczy. Główne artykuły wywozu serbskiego: bydło, zboże, owoce (przedewszystkiem śliwki) nie dostają się do obrotu ogólno światowego, wyciąga bowiem po nie ręce konsumcya krajów sąsiednich. Tam nabywa się je po cenach nie gorszych od tych, jakie osiągnąćby można w krajach odległych, a dalszy eksport uszczuplałby oczywiście zyski, których część musiałaby być użyta na pokrycie większych kosztów transportu. Jakoteż póki stosunki pomiędzy Serbią a Austro-Węgrami były normalne, nikt w tem królestwie bałkańskiem nie myślał o posiadaniu portu.

W czasie, gdy przejściowo zamknęły były Austro-Węgry swą granicę od strony Serbii, poczyniła ona z próbą skierowania eksportu na inne drogi niewesołe doświadczenia. Eksport ów szedł wtedy na Saloniki. Belgradzkiej Zadrudze, która zorganizowała odpowiednią akcyę, udzieliło państwo subwencyi i to wcale znacznej. Zrazu szło to nienajgorzej. Włochy okazały się dobrym odbiorcą, zwłaszcza serbskiego bydła, którego to eksportu część pozbywano również na Malcie i w Egipcie. Ale wynik ostateczny nie był pomyślny i okazał się gorszym, niż w czasach, gdy eksport serbski miał otwarty przystęp do Austro-Węgier. Jakoż z chwilą otwarcia na nowo granic sąsiedniej Monarchii, eksport zamorski Serbii zupełnie stracił znaczenie. Wywóz do Austro-Węgier i ruch transitowy tą drogą okazał się nierównie korzystniejszym, aniżeli eksport skierowany na Saloniki, pomimo wszelkich ulg i dogodności, jakie przyznano mu ze strony rządu.

Ale to były Saloniki — a obecnie Serbia buduje swe nadzieje na posiadaniu przedewszystkiem portu Durazzo, (bo także porty w San Giovanni di Medua i w Alessio brane są w rachubę). Owóż zachodzi pytanie, czy eksport tą drogą okaże się korzystniejszym, niż eksport drogą na Saloniki. Droga ta od południowych granic Serbii, a choćby nawet od Prizrendu, nie o wiele jest krótsza od drogi do Salonik, a więc i koszta transportu nie wypadną znacznie taniej, a będą zawsze wyższe, aniżeli koszt transportu *via* Budapeszt. Przy tem serbski eksport bydła przez port albański skazany byłby wyłącznie na Włochy; nawet możliwość eksportu bydła do Egiptu odpada, nie znosi ono bowiem dłuższej podróży morskiej i ginie, albo przynajmniej dotkliwie traci na wadze. Przekonali się o tem w bardzo dotkliwy sposób transporterzy egipscy, gdy próbowano dostawiać żywe bydło na Sycylię.

Wogóle dla państwa rolniczego port morski przedstawia niewielką tylko wartość, a zmniejsza się ona jeszcze bardziej w miarę długości drogi od środka kraju. Raczej już mógłby mieć dla Serbii znaczenie port taki ze względu na import. Analogicznie przecie ma się rzecz z portami Bułgaryi, Warną i Burgas, gdzie prawie połowa całego ruchu przypada na import, wywóz zaś w bardzo słabej tylko mierze korzysta z dogodności, jakie port nastręcza.

Tak więc nie można zgodzić się z politykami serbskimi, gdy motywują dążenie do osiągnięcia portu na wybrzeżu adryatyckiem względami ekonomicznymi; natomiast lepiej już trafić mogą do przekonania ekonomiści, uzasadniając owo żądanie względami politycznymi. Te jednak właśnie względy stanowią zarazem przeszkodę, która jeśli nie zniweczy, to przynajmniej znacznie utrudni Serbom osiągnięcie upragnionego celu.

Awans listopadowy
w c. i k. Armii.

(VI.) **Kapitanami rachunkowymi** zamianowani porucznicy rachunkowi: Józef Ušeničnik 10 p. drag., Karol Volánek 2 p. art. fort.

8)

HENRYK ZBIERZCHOWSKI.

ANIOŁY PŁACZĄ.

POWIEŚĆ.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Réveillon.

(Ciąg dalszy).

Zabawa przy stole poczęła być ogólną. Rosły temperamenty, blade twarze zakwitały purpurą rumieńców, w oczach migotały skryte ogniki. Poczęła krążyć w krwi dusza wina. Ludka umaczała usta w złocistym płynie. Zwilgotniały rozchylone ust korale. Nigdy jeszcze nie wydawał jej się szampan tak słodki i dobry. Ile razy wargi jej zbliżały się do perlącej się powierzchni trunku, wzrok Strońskiego zawisał również potajemnie między ustami jej a brzegiem puharu. Była w tem niewypowiedziana rozkosz, patrzeć jak Ludka pije szampan, jak wargi jej zanurzają się w rozkoszy trunku, jak dzwonią o kryształ równo jak perły nieskazitelnie białe ząbki. Więc Stroński upijał się samem patrzeniem i czuł, że coraz bardziej pogrąża się w jakąś dziwną słodką topiel, pociągnięty w jej toń fiołkowemi oczami rusałki. Jak się to skończy? przelatywały mu przez głowę błyskawice myśli, jak tajemne ostrzeżenie, lecz równocześnie czuł, że daremnie byłoby bronić się, że nie zdzierży on, urodzony niewolnik miłości, że poleci głową na dół między gwiazdy, choćby wiedział, że tam w dole łeb przyjdzie roztrzaskać o kamienie. Niech się dzieje co chce, zakonkludował wreszcie i uspokojony nieco tą typowo polską decyzyą, wychylił do dna z jakąś pasyą kieliszek szumiącego wina na pocieszenie. Tymczasem przy stole wrzało już jak w kotle. Panie opowiadały sobie coś o ostatnich ploteczkach paryskich, mężczyźni, jak zwykle w chwili podniecenia, rozpoczęli dyskusyę o sztuce. Błyszczały oczy, rozwichrzały się czupryny, pięści waliły w zniecierpliwieniu o stół, na którym dźwięczało szkło. Nawet Ząbek, dotąd milczący jak trusia, poczynał brać żywy udział w dyskusyi. Mówił cicho, pokasłując od czasu do czasu, lecz w słowach jego był żar ideowca, taki sam, jakim płonęły jego duże czarne oczy.

— Już czas ostatni zerwać z tem niedorzecznem hasłem „sztuka dla sztuki". Czyż godzi się artyście uciekać od tych najistotniejszych, najpiękniejszych źródlisk, jakie wytwarza współczesne, skomplikowane życie. Czem chcecie być, wy przodownicy ludzkości, pomazańcy Boga, tłumacze tajemniczych głosów ludzkiego ducha? Arystokratyczną gromadą, siedzącą na Parnasie, jak na skale, którą zewsząd oblewa morze życia, wpatrzoną jak Hindusi w „Pępek Nieskończoności"? Czy bandą kawiarnianych kabotynów „na oceanie czarnej kawy, płynącą do wyspy ukojenia"? Każdy prawdziwy i szczery artysta musi stać mocno na ziemi, musi wrosnąć wszystkimi korzeniami jak drzewo w jej głąb, czerpać soki z życia realnego, być odbiciem żywem społeczności, wśród której żyje, słuchać oddechu tej ziemi, jej pulsów i tętn tajemniczych. Tylko z ziemi, z trudu pracy, z krwi i potu walczącej o swe prawa ludzkości, rodzą się wielkie idee i wielka sztuka. Dość już mamy tych wszystkich magów, wyczesujących sobie złotym grzebieniem gwiazdy z rozwichrzonej brody, bizantyjczyków, laurowych i ciemnych koturnistów, chodzących na szczudłach, księżycowych pierrotów i stylistyczno-cyrkowych lincskoczków, apostołów kłamstwa, chuci, kuzynów szatana i czarownicy. Czas już ostatni huknąć tym wszystkim pseudoszczytowcom, szczudlarzom, drapaczom chmur: dokąd to wleźliście? *Descendre!*

Rubezak huknął w stół pięścią.

— Brawo Ząbek! cudnie to powiedziałeś. *Descendre!!* Złazić! złazić!! — Blum wmieszał się też do dyskusyi. Mówił nieszczerze, uśmiechając się chytrze, ażeby tylko rozdmuchać ogień dyskusyi.

— Sztuka jest wogóle bezpotrzebna. Każdy nowy patent opaski na wąsy, albo samozamykających się guzików od spodni, więcej przynosi społeczeństwu korzyści, niż tysiąc sonetów.

Rubezak oburzył się.

— Cicho Blum! *Stuling mording!* Cóż ty możesz mówić o sztuce i jakiem prawem zabierasz głos, ty, który mógłbyś być co najwyżej handełesem sztuki.

Zahuczał powszechny śmiech. Blum udał obrażonego i na znak pogardy postawił kołnierz surduta. Stroński widział zainteresowanie dyskusyą w oczach Ludki. To mu wystarczyło, ażeby zabrać głos i popisać się też zdolnością wymowy, choć zasadniczo nienawidził wszelkich dyskusyj o sztuce. Więc zaczął mówić melodyjnym głosem, cyzelując słowa:

— Pozwólcie, że ja, chociaż nie artysta, zabiorę głos w obronie sztuki czystej i wyzwolonej od życia. Zdaniem mojem, sztuka tak jak kobieta, jest przedmiotem zbytku, tego najwyższego zbytku duszy, więc wszelkie bezpośrednie zetknięcie z ulicą, z codziennością życia, z przyziemnem kotłowiskiem namiętności kazi ją i obdziera z szatek królewskich. Jest jak nieśmiertelna księżniczka w kryształowym pałacu, niezmienna i taka sama dziś, jak przed tysiącem lat. Jest lotna i nie dotyka stopą ziemi. Cóż nas obchodzi w gruncie rzeczy, w jakiej epoce, w jakiem środowisku powstała Wenus z Milo, Gioconda, Pieśń nad pieśniami, pokażcie mi w czem musnęło te nieśmiertelne dzieła współczesne życie, cóż nas to obchodzi czy tworzył je Włoch, Hiszpan czy Niemiec, czy powstały wczoraj czy dzisiaj, za rządów satrapy czy prezydenta republiki?! Niezawisłe są od przestrzeni i czasu, przepływa przez nie nieskończoność. A zresztą i historya uczy nas wiele w tym względzie. Kiedy przypada najwyższy rozkwit sztuki, jej najwielmożniejsze panowanie? Oto w epoce Odrodzenia na dworze możnych panów, zdala od wszelkich trosk i kłopotów życia, w atmosferze zbytku, w separacyi od gwaru życia, wojen i polityki. Z drugiej strony wszelki ruch masowy od dołu, był zawsze zgubnym dla sztuki. Ileż to arcydzieł sztuki zniszczyły wędrówki narodów, Sawonarolizm religijny średnich wieków, rewolucya francuska? A co w zamian dały? Prawie nic. Weźcie zresztą przykład najbliższy, całą literaturę porewolucyjną w Polsce, po ostatnich purpurowych dniach rossyjskich. Oprócz Struga, który pisze krwią i łzami, wielkie Nic, miernota, pogoń za sensacyą. Wiesz Ząbek, jak ja sobie wyobrażam Sztukę. Oto, jak na obrazie Gustawa Moreau pod tytułem „Chimera". Orzeł z głową kobiecą, wiszący na rozpostartych skrzydłach wśród gwiazd...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Porucznikami rachunkowymi zamianowani podporucznicy rachunkowi: Arnold Sponner z 100 w 4 bat. art. fort., Albert Frank 15 dyw. trenu, Karol Božičko 1 dyw. art. konnej, Albert Schmahel 2 p. dział poln., Izydor Schönbaum 30 bat. strzelc. polnych.

Podporucznikami rachunkowymi zamianowani zastępcy oficerów rachunkowych: Jan Pacher z 15 p. dział polnych w 2 p. art. fort., Edward Allin z 6 pp. w 3 p. art. fort., Baruch Neubauer z 15 p. dział polnych w 80 pp., Józef Jasiński z 4 p. uł. w 9 pp., Jan Hackenberg z 93 pp., w 8 brygadzie górskiej, Marcin Ballek z 12 p. drag. w 41 pp., Jerzy Caltiun z 3 p. huz. w 85 pp.

Starszymi intendentami II. klasy zamianowani intendenci: Jan Rihaucek z intendentury X. korpusu, Jan Petrovich, nadkompletowy w intendenturze 2 dyw. piechoty, przydzielony do departamentu rachunkowego Ministerstwa wojny, Franciszek Wiktorin w intendenturze 5 dyw. piechoty, przydzielony do intendentury III. korpusu.

Intendentami zamianowani podintendenci: Zdenko Danes z intendentury II. korpusu, przydzielony do Ministerstwa wojny, przy równoczesnem zamianowaniu go szefem intendentury 24 dywizyi piechoty, Teodor Bittner z intendentury I. korpusu, przydzielony do wojskowego Komitetu technicznego.

Podintendentami zamianowani porucznicy: Karol Cerha nadkompletowy w 72 pp., przydzielony do intendentury X. korpusu; Karol Rauch, nadkompletowy w 10 pp., przydzielony do intendentury IX. korpusu; Karol Fulda, nadkompletowy w 3 pp., przydzielony do intendentury II. korpusu; Jarosław Stepanek, nadkompletowy w 10 pp., przydzielony do intendentury 18 dywizyi piechoty.

Starszym zarządcą prowiantowym II. klasy zamianowany zarządca prowiantowy Józef Czerni, naczelnik magazynu prowiantowego w Jarosławiu.

Zarządcą prowiantowym zamianowany starszy oficyał prowiantowy Fryderyk Putzker z magazynu prowiantowego w Krakowie.

Zarządcą zbrojowni artyleryi zamianowany starszy oficyał Emil Hauke, naczelnik magazynu zbrojowni artyleryi we Lwowie.

Dalej zamianowani zostali: registratorem starszy oficyał registratury Otto Doré z komendy X. korpusu; zarządcą aptecznym starszy oficyał apteczny Stanisław Krzykowski, naczelnik apteki szpitala garnizonowego nr. 9; starszymi lekarzami weterynaryjnymi lekarze weterynaryjni: Jan Pawlin 10 p. drag.; Kamil Prochaska 13 p. huz; lekarzem weterynaryjnym podweterynarz Wiktor Tannenberger ze stadniny źrebiąt w Kleczy Dolnej; starszymi oficyałami rachunkowymi oficyałowie rachunkowi: Michał Jurca z intendentury I. korpusu, Ferdynand Osmało z intendentury 12 dyw. piechoty, Karol Stentzer z intendentury 1 dywizyi kawaleryi; oficyałem rachunkowym akcesista rachunkowy Wojciech Podlešak z intendentury 30 dyw. piechoty w intendenturze XI. korpusu; akcesistami rachunkowymi praktykanci rachunkowi, względnie aspiranci na urzędników: Jerzy Grosinger, podoficer rachunkowy I. klasy, nadkompletowy w 93 pp., w intendenturze XIII. korpusu; Franciszek Hupfer, podoficer rachunkowy I. klasy, nadkompletowy w 83 pp., w intendenturze 12 dywizyi piechoty; starszymi oficyałami prowiantowymi, oficyałowie prowiantowi: Henryk Schubert z magazynu prowiantowego w Jarosławiu, Emil Wysocki z magazynu prowiantowego w Przemyślu, Jan Suchroa z magazynu prowiantowego w Krakowie; oficyałem prowiantowym akcesista prowiantowy Adolf Steinmetzer z magazynu prowiantowego w Rzeszowie; akcesistami prowiantowymi zastępcy akcesistów prowiantowych: Aloizy Dawid z magazynu prowiantowego w Grazu w magazynie prowiantowym w Krakowie, Michał Striszka w magazynie prowiantowym we Lwowie, Rudolf Wania w magazynie prowiantowym w Czerniowcach; oficyałami zbrojowni artyleryi, akcesiści zbrojowni artyleryi: Edward Bracharz z magazynu zbrojowni artyleryi w Krakowie, w magazynie zbrojowni artyleryi w Wöllersdorfie; Jan Kulczycki w magazynie zbrojowni artyleryi w Przemyślu; akcesistami zbrojowni artyleryi, aspiranci na urzędników: Michał Hirsch, ogniomistrz, w magazynie zbrojowni artyleryi w Przemyślu; Wincenty Mottl, ogniomistrz z magazynu zbrojowni artyleryi w Przemyślu w fabryce prochu w Blumau, Henryk Mahut werkmistrz z magazynu zbrojowni w Krakowie; akcesistą rachunkowym, aspirant Karol Legat, sierżant w 34 pp., w komendzie XI. korpusu; starszym oficyałem aptecznym, oficyał apteczny Maryan Gerlach z apteki szpitala garnizonowego nr. 15, przydzielony do szpitala wojskowego w Tarnowie; starszymi oficyałami rachunkowymi budownictwa wojskowego, oficyałowie rachunkowi budownictwa wojskowego: Emanuel Gerber z dyrekcyi inżynieryi w Krakowie. Franciszek Hemzaček z oddziału budownictwa wojskowego I. korpusu; oficyałem rachunkowym budownictwa wojskowego, akcesista rachunkowy budownictwa wojskowego Rudolf Frisa z oddziału budownictwa wojskowego I korpusu; asystentem budowniczego wojskowego starszy werkmistrz Aloizy Rzehak z oddziału budownictwa wojskowego XI. korpusu.

Austro-Węgry wobec sprawy bałkańskiej.

Austro-Węgry całkiem jasno określiły swe stanowisko wobec sprawy bałkańskiej. Już przed wybuchem wojny inicyatywa hr. Berchtolda odsłoniła zamiary Monarchii co do półwyspu. Świat dowiedział się — nie po raz pierwszy zresztą — że Austro-Węgry nie dążą do zdobyczy terytoryalnych. Zapewnienie to ozwało się także, gdy wybuchła wojna koalicyi bałkańskiej z Turcyą. Nawet wobec inwazyi czarnogórsko-serbskiej do sandżaku Austro-Węgry nie podniosły swego *veto*. Dopiero gdy Serbia odkryła zamiary, któremi wprost naruszyć chce interesy Monarchii na Bałkanach; gdy politycy serbscy nagle uznali, że dla przyszłego rozwoju ich ojczyzny nieodzowny jest port serbski nad Adryatykiem i gdy oświadczyli, że Serbia uważałaby utworzenie osobnego księstwa albańskiego za krzywdę, do której dopuścić nie może, dopiero wtedy wystąpiły także Austro-Węgry z biernej swej roli i wybuchło naprężenie stosunków z Serbią. Obraca się ono w ramach dyplomatycznych, a dość przypomnieć zatarg aneksyjny, nierównie ostrzejszy, aby stwierdzić, że póki dyplomacya nie wypowie ostatniego słowa, nie powinno się popadać w pesymizm. Austro-Węgry nie są odosobnione, solidarnie z niemi występuje trójprzymierze, wątpić więc wypada, czy i tym razem Serbia utrzymać się zdoła przy swych roszczeniach i czy zechce na niepewną kartę rzucić owoce dotychczasowej swej, tak pomyślnej, akcyi wojennej.

Stanowisko Austro-Węgier.

Sonn- u. Montags Ztg. formułuje stanowisko Austro-Węgier, jak następuje:

1. Austrya żąda, aby przez nowe ukształtowanie się stosunków na Bałkanach nie ucierpiały jej interesy gospodarcze; przedewszystkiem więc, by nie odcięto jej drogi handlowej do Saloník.

2. Żąda uszanowania nietykalności Albanii. O przyznaniu portu albańskiego Serbii niema mowy.

3. Żąda stworzenia przyjaznego stosunku ekonomicznego między Austro-Węgrami a Serbią i to stosunku tak ścisłego, aby zagwarantował równocześnie przyjaźń polityczną i usuwał wszelkie polityczne sprzeczności.

4. Żąda odpowiedniego uwzględnienia życzeń Rumunii.

Sonn- u. Montags Ztg. oświadcza, że te sformułowanie przedstawia minimum żądań austro-węgierskich.

Wedle *N. W. Tagblatt* zamyka się stanowisko Monarchii w następujących punktach:

1. Austro-Węgry zobowiązały się nie stawiać pretensyj terytoryalnych.

2. Domagać się będą organizacyi państwowej dla Albanii, ewentualnie utworzenia niezawisłego księstwa albańskiego.

3. Domagają się, aby Serbia w jasny sposób określiła swe aspiracye co do pozyskania portu nad Adryatykiem.

Co do tego ostatniego punktu należy zauważyć, że nietylko Austro-Węgry, lecz całe wogóle trójprzymierze nie myśli w żadnym razie akceptować faktu dokonanego.

Austro-Węgry, pisze dalej *N. W. Tagblatt*, domagać się będą wyjaśnienia stosunku i to w szybkiem tempie, gdyby jednakże Serbia chciała przewlekać wyjaśnienie sprawy, aby podczas rokowań dyplomatycznych rozniecić namiętności ludu, to Monarchia poprze swe słowa i swe noty odpowiednio do stanowiska wielkiego mocarstwa.

Stanowisko Serbii.

W kołach rządowych belgradzkich oświadczają, że Serbia pod żadnym warunkiem nie ustąpi Austro-Węgrom. Posłowi włoskiemu, który wpływał na Pasicza w duchu miarkującym, oświadczył miał premier serbski, że Serbia musi mieć dostęp do morza, a związek bałkański solidarnie poprze żądanie Serbii.

Berl. Ztg. am M. donosi z Rzymu, że także tamtejszy serbski poseł oświadczył, iż Serbia za wszelką cenę musi dostać się do Adryatyku i dopiero w chwili spełnienia tego zamiaru może mówić o ukończeniu wojny.

Wedle informacyi *Zeit*, Pasicz na żądania Austro-Węgier, przedstawione przez hr. Ugrona, odpowiedział wymijająco, poczem zwołał natychmiast Radę ministrów. Następnie konferował hr. Ugron z szefem sekcyi Jovanowiczem.

Pasicz udał się do Skoplje.

Wedle depeszy z Belgradu, tamtejszy poseł włoski odwiedził premiera Pasicza i zawiadomił go o życzeniu Włoch, aby Serbia nie zaatakowała Albanii, ponieważ i Włochy w takim razie zgłosiłyby swoje prawa. Pasicz odpowiedział, że nie może dać podobnej obietnicy.

W kołach politycznych w Sofii obiega pogłoska, że federacya bałkańska postawiła, jako *conditio sine qua non*, żądanie portu adryatyckiego dla Serbii.

Misya Danewa.

Z Budapesztu telegrafują: Prezes Sobrania bułgarskiego Danew był wczoraj o g. 1 w południe u Najj. Pana na osobnej audyencyi, a o godz. 1 min. 45 u Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda.

Danew poprzednio konferował z hr. Berchtoldem, a w kołach politycznych zapewniają, że przybył on do Budapesztu w ważnej i bardzo delikatnej misyi, że jest wysłannikiem sojuszu bałkańskiego i ma nietylko poinformować się o zapatrywaniach Austro-Węgier, ale jest nawet upełnomocniony do dania Austryi wyjaśnień co do zamia-

---

5)

JERZY.

(Z angielskiego).

CZĘŚĆ PIERWSZA.

II.

(Ciąg dalszy).

Nagle, krowa się ukazała na kawałku trawy, koło szałasu. Z okrzykiem radości, Yerkes rzucił swoje piórko i wyskoczył z wagonu.

Elżbieta widziała jak biegł za krową i zniknął na zakręcie. Co też on tam robił?

Filip, widocznie jeszcze nie dzwonił. Spał, a Yerkes dobrze się wystrzegał, aby go nie obudzić. Ale nie długo dowie się o sytuacyi i wtedy zajdzie pytanie, w jaki sposób go rozerwać? Elżbieta zaczęła przeglądać swój Przewodnik i przekonała się, że znajdowali się około czterdziestu mil od Winnipeg, prawdopodobnie w pobliżu „Rainy Lake (Jezioro deszczów).

Dziwne jakieś okrzyki obudziły ją z zamyślenia. Popatrzyła przez drzwiczki wagonu i ujrzała grupę podróżnych, którzy pękali ze śmiechu widząc Yerkesa biegnącego w stronę wagonu i trzymającego coś w rękach, a za nim człowieka ze spuszczonym na oczy kapeluszem, który, zdawało się, że go łajał.

Okrzyki głosów w kilku naraz językach podniosły się zmieszane z sobą.

Elżbieta ukazała się w przejściu i chciała się dowiedzieć, co się stało.

— Wszystko dobrze, milady — rzekł Yerkes — proszę się nie troszczyć. Ja tylko wydoiłem krowę. Ma się rozumieć, że nie znalazłbym mleka po tej stronie Winnipegu, gdybym sobie tego nie zdobył!

— Ależ Yerkes, to się jak widzę, nie podoba temu człowiekowi!

— Ach! wszystko dobrze, milady!

Kolonista stał teraz na stopniach wagonu gestykulując, krzycząc i klnąc w języku, w którym Elżbiecie się wydawało, że odróżnia dyalekt skandynawski. Był to rodzaj olbrzyma szwedzkiego, rozdrażnionego do wściekłości i Elżbieta już chciała przemówić do niego i kazać mu zwrócić mleko, gdy jakaś tajemnicza transakcya nastąpiła pomiędzy dwoma mężczyznami. Szwed zaprzestał nagle swoich krzyków, wsunął coś do kieszeni i zawrócił mrucząc do swego szałasu. Yerkes, z uśmiechem i porozumiewawczem mrugnięciem oczu w stronę widzów, usunął się tryumfalnie do wagonu ze swoją zdobyczą.

Elżbieta, stanąwszy na progu kuchni, zapytała, czy nie zabraknie im zapasów żywności.

— W każdym razie nie w tym wagonie — odrzekł Yerkes z przesadą. — Co oni tam będą gotować — wskazywał palcem na czoło pociągu — tego ja nie wiem.

— Naturalnie, że damy im jeść — rzekła żywo lady Merton, uszczęśliwiona, że pozbędą się nieco tego, czego mieli za dużo.

Yerkes przybrał zdziwioną minę.

— C. P. R. ma obowiązek ich żywić. Taki jest regulamin. W razie wypadku, pożywienie za darmo. To do mnie nie należy. Nie będą rabować na moich gruntach. Powiem im: Precz! idźcie sobie gdziendziej.... Hola! Czy to ma być szynka, czy befsteki?

I Yerkes rzucił się na swego podwładnego, Bettany, który krajał szynkę na śniadanie w kawały niemożliwej grubości i wyrwał mu ją z rąk. Bettany, kozioł ofiarny, któremu nie było wolno nigdy skończyć tego, co zaczął, wyniósł się szybkim krokiem, aby załatwić się z wezwaniem dzwonka elektrycznego, który wściekle dudnił z pokoju Filipa.

— Konduktorze! — ozwał się głos na platformie sali jadalnej, łączącej się z dalszą częścią pociągu.

— Czem mogę panu służyć? — rzekł uprzejmie Bettany, otwierając drzwi.

Bettany był małym człowiekiem o rysach zmęczonych, z rzadką bródką, dobrze wygadany, nie lubiący nikogo oszczędzać, z wyjątkiem Yerkesa.

— Wasz konduktor przyniósł, zdaje mi się, trochę mleka z tej chaty?

— Tak.... lecz tylko tyle ile nam koniecznie potrzeba. Bardzo mi przykro, że nie mogę służyć.

— A jednak ja bardzo proszę, żeby mi trochę dać. Czy mogę się widzieć z samym panem?

— Pan Gaddesden się ubiera, proszę pana. Kuchmistrz z panem pomówi.

I Bettany usunął się ceremonialnie, aby ustąpić miejsca Yerkesowi, który słysząc rozmowę, wyszedł ze swojej kryjówki.

— Przyszedłem prosić o trochę świeżego mleka dla jednego dziecka z wagonu emigrantów — rzekł nieznajomy. — Dziecko zdaje się być chore a matka lamentuje. Nie mogli znaleźć w restauracyi tylko mleko konserwowane, a dziecko nie chce go pić.

— Jestem bardzo zmartwiony, lecz mam tylko tyle, ile mi potrzeba.

— Yerkes — zawołała lady Merton z głębi przedziału — za każdą cenę trzeba dać mleka temu dziecku. Oddaj go panu jeśli łaska i to natychmiast!

Nieznajomy ukłonił się, wchodząc do małej sali jadalnej, gdzie Elżbieta się znajdowała. Był wysokiego wzrostu, miał piękną płeć, jasne wąsy i ciemno błękitne oczy. Mówił z lekkim akcentem, który czysto angielskiemu uchu, nawet w Kanadzie, wyjawia sąsiedztwo Stanów Zjednoczonych.

— Bardzo mi przykro, że sprawiam pani kłopot — rzekł z szacunkiem. — Lecz dziecko wydaje się bardzo wątłe, a matka nie może mu nic wyszukać do pożywienia. Z restauracyi mnie tu przysłano.

— Bardzo nas to cieszy — odrzekła lady Merton. — Czy mogę panu towarzyszyć, gdy pan kubek zaniesie? Może będę mogła być w czem matce pomocna.

Nieznajomy chwilę się wahał.

— Wagon wypełniony galicyjskimi emigrantami, przedstawia dość niemiły widok, szczególnie zrana. Lecz jeżeli się pani nie obawia....

— Nie obawiam się niczego. Yerkes, czy doprawdy to już wszystko mleko?

— Wszystko, co zdobyłem, milady — odrzekł Yerkes, usuwając się szybko do swego zadymionego przybytku.

Elżbieta potrząsnęła głową, patrząc na zawartość kubka. Lecz nieznajomy wtrącił tonem uprzejmym:

— Malec dziś nie będzie więcej potrzebował. Jest to istny szkielecik. Obawiam się, że matka nie potrafi go uratować.

Szli wzdłuż linii kolejowej. Drobny deszczyk padał na gołą głowę Elżbiety i jej suknię popielatą.

— Pani nie wzięła parasola! — rzekł Kanadyjczyk, patrząc na nią nieco zakłopotany.

Pobiegł do wagonu poszukać parasola. I gdy w obu rękach, z wielką ostrożnością niosła kubek z mlekiem, trzymał parasol nad jej głową. Mijali w ten sposób grupy podróżnych, którzy snuli się bezradni pomimo brzydkiego czasu, albo zamieniali skargi pomiędzy sobą a podróżnymi z innych pociągów, swoimi braćmi niedoli. Widok smukłej Angielki o bladej twarzy i jej towarzysza, obudził wiele ciekawości. Nie zważając na to, Elżbieta zadawała pytania nieznajomemu: Jak długo będzie trwał ten postój?... Brat jej, z którym podróżowała, wcale nie miał odporności.... Może mimowoli, głos jej przybrał żałośne brzmienie....

— Nie możemy przejechać dopóki nie wypełnią *sink-hole* — odrzekł Kanadyjczyk, trochę gwałtownie jej przerywając.

Elżbieta się uśmiechnęła.

— W takim razie możemy tu pozostać do nocy!

— Prawdopodobnie, lecz państwo pierwsi pojadą.

— Jakto?... Jest kilka pociągów przed nami.

— Mniejsza o to, państwo naprzód wyjadą. Z pewnością bardzo są zmartwieni tem, co państwu się zdarzyło....

(Ciąg dalszy nastąpi).

rów sojuszu bałkańskiego. Jak z Budapesztu donoszą, Danew miał zauważyć wobec hr. Berchtolda, że nie wszystko, co stawiała, jako bezwarunkowe żądanie prasa serbska, jest żądaniem sojuszu bałkańskiego; Bułgarya, która wie dobrze, że nikt w Austro-Węgrzech nie pozazdrości jej zwycięstw zasłużonych, czuje się w obowiązku wystąpić w roli pośredniczącej wobec Austro-Węgier i zaznaczyć, że nie pochwala wszystkich wygórowanych żądań, stawianych ze strony jednego z członków sojuszu bałkańskiego.

Pester Lloyd dowiaduje się, że Danew przybył wprost ze Starej Zagory. Po drodze odbył konferencye w Belgradzie. Bułgarscy mężowie stanu pragną szczerze pokoju między Austro-Węgrami a Serbią. Pismo to donosi o ważnej enuncyacyi Danewa; miał on się wyrazić, że Bułgarya nie aprobuje zajęcia przez Grecyę i Serbię miejscowości, zamieszkałych przez Bułgarów. Po wojnie musi nastapić korektura. Dlatego obojętny jest obecny stan posiadania, później znajdzie się czas i na sprawiedliwe uwzględnienie interesów Austro-Węgier.

Mittags Ztg. otrzymała informacyę z Sofii, że wedle oswiadczeń Danewa, tak Bułgarya, jak Grecya nie życzą sobie, aby Serbia otrzymała port nad morzem Egejskiem, wskutek czego są zdecydowane popierać żądania Serbii co do portu albańskiego.

W. Allg. Ztg. w depeszy z Budapesztu twierdzi, że — jak Danew zapewnił — Bułgarzy nie będą się upierali przy wkroczeniu do Konstantynopola, jeśli Turcya da gwarancyę, że armia nie oszańcuje się w międzyczasie i nie sprowadzi posiłków z Azyi. Dalej oświadczyć miał Danew, że Bułgarzy nie kryją się z tem, iż życzą sobie niezawisłej Albanii.

W kołach politycznych w Budapeszcie żywią przekonanie, że po konferencyi Danewa z hr. Berchtoldem, polepszą się widoki na owocność porozumienia dyplomatycznego. Danew ma odwiedzić także inne Dwory.

Stanowisko Rossyi.

Korespondent *Matina* donosi z Petersburga: Cenzura wojskowa nie dopuszcza rozszerzania wiadomości, że Rossya czyni przygotowania na wypadek, gdyby państwa trójprzymierza zwróciły się przeciw Serbii. Z tonu prasy tamtejszej wynika przekonanie, że opinia publiczna nie dozwoliłaby Rossyi patrzeć spokojnie na zamach, zwrócony przeciw Serbii. We wszystkich arsenałach, fabrykach i intendenturach panuje gorączkowa czynność.

Petersburski korespondent *Temps'a* wyraża zdanie, że rossyjscy dyplomaci stanowczo są zdecydowani popierać aspiracye serbskie do portów albańskich; nie stracono jednak w Petersburgu dotychczas nadziei, że cała sprawa da się pokojowo załatwić.

Dalej donosi *Temps*, że wczorajsza Rada ministeryalna w Petersburgu uchwaliła cały szereg ważnych zarządzeń wojskowych. Między innemi uchwalono zatrzymać pod bronią rezerwistów, którzy teraz mieli opuścić służbę aktywną.

W kołach londyńskich mających stosunki z rządem, zapewniają, że Rossya, jak to już nieraz bywało, grozić będzie do ostatniej chwili, a potem się cofnie.

Głosy prasy zagranicznej.

Sofijski *Mir* pisze: Austro-Węgry zajmowały dotychczas wobec rozstrzygających wydarzeń na Bałkanach zupełnie poprawne stanowisko, rozpraszając wszelkie podejrzenia co do zamiaru Monarchii poczynienia jakichkolwiek terytoryalnych nabytków. — Jesteśmy skłonni uznać nieterytoryalne interesy wszystkich mocarstw i uwzględnić je; interesy terytoryalne, rozumie się samo przez się, przestają istnieć wobec zmian, dokonanych przez bałkańskie państwa sprzymierzone. Państwa bałkańskie przy zawieraniu wszelkich traktatów muszą być uważane jako państwa zupełnie równorzędne, a opieka nad niemi musi ustąć.

Westm. Gaz. psze: Nie chcemy zmniejszać znaczenia kwestyi austro-serbskiej, ale idea, by Austro-Węgry rozpoczęły z tego powodu zatarg z Rosyą i pociągnęły za sobą innych członków trójprzymierza, wydaje się nam śmieszną. Austro-Węgry dotąd zachowały się całkiem poprawnie i cierpliwie, a kwestya albańska jest tak ważna dla Austro-Węgier i Włoch że słusznie nie możemy tego wymagać, by uznały one stanowisko Serbii za defintum. Bardzo doniosłem jest dla całej Europy, by Albania po ukończeniu wojny nie stała się w miejsce Macedonii owem ciągłem X w równaniu wschodniem.

Morning Post zauważa: Na pierwszy rzut oka dążenia i żądania Austro-Węgier i Serbii wydają się trudnemi do pogodzenia, ale obie strony uznać muszą orgromne niebezpieczeństwo, które wynikłoby, gdyby zajęto odmowne stanowisko wobec rady, by oba państwa pogodziły się z sobą.

Daily News tak się wyraża: Może wydawać się, że stanowisko Austro-Węgier jest agresywne w rzeczywistości jednakowoż Monarchia może poprostu znajdować się w defensywie. Aby pozyskać poparcie Europy, trzeba wykazać słuszność swego stanowiska. Jeśli Austro-Węgry udowodnią że jakiekolwiek żywotne interesy ich zostały naruszone, opinia publiczna Europy da im zadośćuczynienie, ale dowód musi opierać się na faktach a nie na powtarzaniu tradycyjnych formułek.

Times piszą: Sprawa portu Durazzo przedstawia się jak kwestya Salonik; chwilowe zajęcie tych miejscowości nie może uregulować ich przyszłego stosunku. Należy ubolewać nad egzaltacyą prasy serbskiej i wyrazić nadzieję, że spokojniejsza atmosfera sprowadziłaby spokojniejsze zapatrywania.

Daily Telegraph nie wątpi, że inicyatywa Asquitha w sprawie odroczenie kwestyi portu adryatyckiego dla Serbii aż do ogólnego rozwiązania sprawy po ukończeniu kroków nieprzyjacielskich mogłaby doprowadzić do zgody.

Natomiast *Daily Graphic* wskazuje, że Austro-Węgry mogłyby mieć pretensyę, gdyby Serbia odroczyła swe żądania co do portu aż do ogólnego obrachunku.

Co do prasy francuskiej, to niektóre dzienniki, w szczególności *Gaulois*, *Echo de Paris* i *Excelsior* podnoszą, że oświadczenie hr. Berchtolda w Delegacyach i Najw. mowa Tronowa zaznaczyły, iż Austro-Węgry nie chwycą się żadnej agresywnej polityki i przed ukończeniem wojny nie wydadzą zarządzeń, które nie dałyby się usprawiedliwić. Mocarstwa trójporozumienia byłyby za to Austro-Węgrom wdzięczne i starałyby się sprawę rozwiązać w kierunku obustronnych żądań.

W i e d e ń. *Biuro koresp.* upełnomocnione zostało do zaprzeczenia wiadomości dzienników, jakoby marynarka wojenna wynajęła parowiec Lloydu „Hr. Wurmbradt", jako krążownik pomocniczy i wysłała go do Durazzo z załogą 100 marynarzy. Parowiec ten co prawda przybył do Durazzo, by oddać się do rozporządzenia konsula austr. węg. dla ochrony kolonii austr., jednakowoż ani nie został wynajęty przez marynarkę, ani też uzbrojony. Na okręcie znajduje się tylko zwykła załoga Lloyda.

Wojna bałkańska.

W Konstantynopolu.

Korespondencya jednego z pism wiedeńskich, datowana 6 b m, rozwodzi się szeroko o panującem w ostatnim czasie w Konstantynopolu zaniepokojeniu i o przygotowaniach, poczynionych przez ambasadę austryacko-węgierską dla ochrony obywateli Monarchii. Przy ekspedyowaniu rodzin, uciekających ze stolicy, kupiec Juliusz Engel, rodem z Węgier, wskutek wzruszeń i przeżytych obaw zmarł nagle na serce. Korespondent stwierdza, że stolica Turcyi przedstawia się dzisiaj jako beczka prochu, najmniejsze poruszenie może wywołać eksplozyę.

Z powodu kroku rządu francuskiego Turcya zezwoliła na wyjazd greckich okrętów z transportem zboża na morze Egejskie.

Na linii Czataldży.

Korespondent *Voss. Ztg.* donosi z Czataldży, że fortyfikacye tamtejsze są bardzo dobre i że Turcya gromadzi bardzo dużo świeżych wojsk. Turcy mają zamiar bronić jak najenergiczniej tej ostatniej swej linii obronnej.

Dzienniki tureckie donoszą, że tymczasowy kierownik ministerstwa wojny Fevei basza, marszałek Fuad basza, trzech generałów i 50 ulemów wyjechało do Czataldży. Ks. Abdul Halin, którego rana zagoiła się, wyjechał na plac wojny.

W kołach wojskowych Konstantynopola przypuszczają, że marsz przednich wojsk bułgarskich na Czataldżę będzie dziś dopiero ukończony, tak, że nie jest wykluczone, iż w nocy na środę przyjdzie do pierwszego ataku.

Akcya bułgarska.

Mir donosi: W niedzielę o g. 10 wieczorem załoga Adryanopola próbowała urządzić wycieczkę na północny zachód, została jednak ze znacznemi stratami odparta.

Według doniesień dzienników, Bułgarzy w sobotę obsadzili Rodosto. Krażownik „Mesudie" otrzymał rozkaz zbombardowania miasta, by ułatwić wysadzenie na ląd 3000 żołnierzy. Wylądowanie nastąpiło w niedzielę. Bułgarzy opuścili Rodosto, które zostało ponownie obsadzone przez Turków.

Mieszkańcy Dede-Agač i Kavali opuścili swe siedziby.

Depesza bułgarska, nadana 9 b. m. w Seres, powiada: Rekonesans stanowisk nieprzyjacielskich wykazał, że Turcy obsadzili wzgórza Ajwatowo i Ilo znacznymi oddziałami piechoty. Po trzygodzinnej walce Turcy rozpoczęli odwrót ku Salonikom. Wojska bułgarskie ścigały Turków. W tej chwili komendant II. dywizyi greckiej Galaris zawiadomił sztab bułgarski, że Saloniki poddały się armii greckiej. Ponieważ nieprzyjaciel, który miał do czynienia z III. bułgarską brygadą, nie poddał się, generał Fedorow dał rozkaz ścigania go. Gdy jednak zauważono, że Turcy bez strzału cofają się, wycofano z pościgu wojska i udano się w drogę do Salonik.

Marsz Serbów do Durazza.

Według wiadomości *Echo de Paris* marsz Serbów ku wybrzeżu napotyka na trudności z powodu zimna i niepogody. Wielu żołnierzy zginęło z powodu zawiei śnieżnych.

N. Fr. Presse otrzymała wiadomość, że wojska serbskie za dwa dni dotrą do portu Durazzo i podaje równocześnie informacyę, otrzymauą z Grazu, wedle której jedna z firm handlowych otrzymała od rządu serbskiego polecenie dostawy jęczmienia i paszy około 15 b. m. w Durazzo, gdyż tam w tym terminie dojdą wojska serbskie.

Stanowisko Rumunii.

Na podstawie ustawowych przepisów przeniesione będą z dniem 14 b. m. normalne klasy żołnierzy najstarszego roku poborowego do rezerw. Uwalnianie żołnierzy będzie się odbywało w tym stopniu, jak nowi rekruci będą wstępowali do służby.

Sofijski *Mir* zaprzecza, jakoby między Bułgaryą a Rumunią odbywały się rokowania w sprawie odstąpienia Rumunii skrawka ziemi bułgarskiego terytoryum jako wynagrodzenia.

K o n s t a n t y n o p o l. Austryacki krążownik „Admirał Spaun" i francuski „Viktor Hugo" przybyły tu.

M a l t a. Niemiecki krążowuik „Wrocław" przybył tu, zabrał węgiel i udał się w dalszą drogę na Wschód. Zapowiedziany krążownik „Goeben" zaopatrzywszy się w węgiel, również wyjedzie. Otrzymał on tylko 1000 worów, zamiast żądanych 3000.

T u l o n. Krążownik „Montcalm" otrzymał rozkaz udania się na wody Lewantu dla ochrony obywateli francuskich.

F r a n k f u r t. *Frankf. Ztg.* donosi z Odessy, że z Sebastopola odjechały 2 bataliony piechoty z przeznaczeniem do Konstantynopola. Niebawem wysłana będzie artylerya.

K o n s t a n t y n o p o l. Policya uwięziła 4 Bułgarów pod zarzutem szpiegostwa.

KRONIKA.

Lwów, 12 listopada.

Kalendarz.

S r o d a (13 listopada):

Stanisława Kostki. — Wszerada. — Stachija.

Wschód słońca o godzinie 6·34 rano, zachód słońca o godz. 3·44 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 5 stopni C.

— **Z c. i k. armii.** Pułkownik Henryk bar. Gablenz-Eskeles, komendant 8 p. uł., zamianowany komendantem 15 brygady kawaleryi.

Podpułkownik Rudolf Dokonal z 3 p. uł. zamianowany komendantem 8 p. uł.

Zamianowani zostali starsi lekarze sztabowi II. klasy: dr. Ignacy Fischer, szef sanitarny 7 dywizyi kawaleryi szefem lekarskim garnizonu w Jarosławiu i dr. Tadeusz Pakosz ze szpitala garnizonowego nr. 9, szefem sanitarnym 7 dywizyi kawaleryi; lekarz sztabowy dr. Wincenty Krbalek, szef sanitarny 19 dywizyi piechoty, szefem lekarskim Domu inwalidów we Lwowie.

Pułkownik w stanie spoczynku Gustaw bar. Karwiński, komendant Domu inwalidów w Wiedniu, otrzymał tytuł i charakter generał-majora.

Zastępcami oficerów rachunkowych zamianowani sierżanci: Franciszek Valenta z 2 p. uł. w 4 p. uł., Emil Wrsol z 79 pp. w 3 p. huz., Gottlieb Pipla 3 p. drag., podoficer rachunkowy Szmil Goldberg z 89 pp. w 4 dywizyę trenu, sierżanci: Franciszek Rath nadkompl. w 55 pp., przydzielony do 4 pp. i Rudolf Heinzel, nadkompl. w 54 pp., przydzielony do komisyi administracyjnej 3 brygady górskiej, podoficer rachunkowy I. kl. Ryszard Dratva 54 pp., ogniomistrz Piotr Pawłucki, nadkompl w 2 p. ar. górskiej, przydzielony do więzienia garnizonowego we Lwowie, w 55 pp.

☐ **Powiększenie etatu urzędników krajowego Biura melioracyjnego.** Etat urzędników krajowego Biura melioracyjnego ma być w przyszłości według projektu Wydziału krajowego zmieniony w tym kierunku, ażeby poprawić warunki awansu młodszym inżynierom tego biura.

Obecnie etat krajowego Biura melioracyjnego obejmuje 1 dyrektora (obecnie w V. randze), 1 zastępcę dyrektora w VI. randze, 18 starszych inżynierów w VII. randze, 18 inżynierów I. kl. w VIII. randze, 30 inżynierów II kl. w IX. randze, 30 inżynierów-adjunktów w X. randze, oraz 2 praktykantów technicznych w XI. randze.

Z powodu stosunkowo mniejszej liczby posad w wyższych rangach, nie kompetowali w ostatnich latach wcale o posady w biurze melioracyjnem lepiej ukwalifikowani technicy, a chociaż Wydział krajowy przyjmował do biura melioracyjnego kandydatów z notą „uzdolniony" przy II. egzaminie państwowym — gdy dawniej tylko kandydaci z notami „znamienicie uzdolniony" lub „bardzo uzdolniony" do tego biura byli przyjmowani, wakuje stale kilka posad, które dla braku kompetentów nie mogą być obsadzone, a nawet w ostatnim roku dwóch urzędników, mianowicie 1 inżynier-adjunkt i 1 praktykant, opuszczają służbę w krajowem Biurze melioracyjnem.

W celu skompletowania krajowego Biura melioracyjnego i pozyskania znowu lepiej ukwalifikowanych techników, uznał Wydział krajowy za wskazane poprawić szanse awansu urzędników w tem biurze przez pomnożenie liczby posad w VI., VII. i VIII. randze, przy równoczesnem zredukowaniu liczby posad w rangach niższych IX. i X.

W tym celu postanowił Wydział krajowy zaproponować Sejmowi utworzenie drugiego zastępcy dyrektora w randze VI., którą to funkcyę pełni już dziś faktycznie jeden starszy inżynier, prowadząc w czasie nieobecności dyrektora, rewizyę aktów dotyczących melioracyj prywatnych, wodociągów, kanalizacyi i spraw rybactwa i za tę funkcyę pobiera dodatek osobisty w kwocie 400 kor. rocznie.

Dalej proponuje Wydział krajowy powiększenie liczby urzędników w VII. randze o 1, zaś w VIII. randze o 10 urzędników. Nadto ze względu na mnożącą się ilość zgłoszeń ze strony gmin i wydziałów powiatowych o budowę wodociągów i studzień, tudzież o przeprowadzenie kanalizacyi, dla których to agend powiększył Sejm personal kraj. Biura melioracyjnego o 4 urzędników, — proponuje Wydział krajowy utworzenie posady kierownika oddziału dla wodociągów i kanalizacyi w VIII. randze (inżyniera I. klasy).

Natomiast proponuje Wydział krajowy zwinięcie 2 posad w randze IX. zaś 10 posad w randze X.

W ten sposób zwiniętych zostaje 12 posad niższej rangi, a utworzonych będzie 13 posad wyższych rang, dając urzędnikom zajętym już dziś w kraj. Biurze melioracyjnem, jako też świeżo wstępującym technikom, warunki nader korzystnego i szybszego awansu do rang wyższych.

— **Prezydent miasta** p. Józef Neumann zapadł na influenzę i skutkiem tego w bieżącym tygodniu nie będzie przyjmować interesentów.

— **W »Związku naukowo-literackim«** odbędzie się we czwartek odczyt prof. Maryana Zdziechowskiego p. t. „Wpływy rossyjskie na duszę polską". Początek o godzinie 8 wieczorem.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Kołomyi z grupy gmin miejskich rozpisało Prezydyum c. k. Namiestnictwa na dzień 12 grudnia b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom starostwo.

— **Stypendya i pożyczki.** Ordynat Czarkowski-Golejewski nadał z fundacyi ś. p. Maryi Felicyi z hr. Golejewskich Czarkowskiej następujące stypendya i bezprocentowe pożyczki:

1. Stypendya krajowe 600 koron; a) Mikołajowi Surówce, uczniowi szkoły ślusarskiej w Tarnopolu; b) Józefowi Żurekowi, uczniowi stolarskiemu w Oświęcimiu.

2. Stypendya dla kształcenia się za granicą po 600 kor.: a) Romanowi Schneiderowi, czeladnikowi stolarskiemu w Zakopanem; b) Stefanowi Sukiennikowi, czeladnikowi stolarskiemu w Brzesku; c) Janowi Krzyckiemu, czeladnikowi ślusarskiemu we Lwowie; d) Bronisławowi Opalińskiemu, czeladnikowi ślusarskiemu w Krakowie.

3. Pożyczki bezprocentowe po 3000 kor.: a) Janowi Jaguiewskiemu, bronzownikowi we Lwowie; b) Tadeuszowi Laszkiewiczowi, szklarzowi w Krakowie; c) Władysławowi Lubertowiczowi, stolarzowi w Nowym Targu.

4. Pożyczkę bezprocentową 2500 koron Edmundowi Chomickiemu, stolarzowi w Kołomyi.

— **Uniwersytet lwowski Tadeuszowi Korzonowi.** Na obchodzie 50-lecia pracy naukowej Tadeusza Korzona w Warszawie Wszechnicę naszą reprezentował radca Dworu prof. Bronisław Dembiński, który po odpowiedniej przemowie złożył Jubilatowi adres następujący:

„Dostojny Jubilat Tadeusz Korzon, pracy obywatelskiej, naukowej i pedagogicznej wzór doskonały, nigdy nie wątpiąc, w czasach najcięższych zabrał się do obrachunku przeszłości naszej: w dziełach pomnikowych odsłaniał niezagasłe ogniska żywotności narodu, wskazując drogę uczonym; słowem i piórem przyswajał wiedzę dziejów dzieciom Polski, wyzwalając je z niewolnictwa duchowego obcych. Co za prawdę uznał — tego szermierz bezwzględny.

W hołdzie i wdzięczności za lat pięćdziesiąt żmudnej pracy (1861—1911) słowa te

przyjąc raczy doktor honorowy Uniwersytetu lwowskiego".

— **Powszechne Wykłady Uniwersyteckie.** We wtorek, dnia 12 b. m. doc. pryw. Uniw. dr. A. Chybiński: „Podstawy współczesnej kultury muzycznej". Zakład fizyczny Uniwersytetu, Długosza 8. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Z Towarzystwa politechnicznego.** Zamiast zapowiedzianego odczytu dyr. Tomickiego odbędzie się we środę, 13 b. m., referat radcy Dworu R. Ingardena: „O zmianie trasy kanału Wisła-Dniestr". Powyższy referat pozostaje w związku z ankietą Wydziału krajowego która odbędzie się 16 b. m., a w której referent weźmie udział. Ze względu na nader ważną dla naszego kraju sprawę, Tow. politechniczne zaprasza na to zebranie interesujących się bliżej kwestyą kanału galicyjskiego.

— **Obchód Skargowski w gimnazyum IV.** W szeregu uroczystości jubileuszowych stanął w sposób godny Skargi szkolny obchód, jaki urządziła młodzież tego zakładu. Poważne tony hymnu „Gaude Mater Polonia" były introdukcyą, po której zagaił uroczystość dyrektor dr. Śmiałek, podnosząc w swem przemówieniu znaczenie Skargi dla czasów dzisiejszych, a w szczególności dla młodzieży. Nastąpiła „Kantata na cześć Skargi" ks. R. Nowowiejskiego, którą odśpiewał chór mieszany z towarzyszeniem orkiestry. Uczeń klasy VIII. Kowarzyk opowiedział „O życiu ks. Piotra Skargi", a uczeń klasy V. Bogdanowicz deklamował wiersz Gomulickiego „Na trzystolecie zgonu Skargi". Wreszcie po wykładzie prof. Palucha na temat „Znaczenie Skargi w literaturze" odegrali uczniowie klasy VIII. i VII. doskonale wyreżyserowany przez prof. Strycharskiego utwór sceniczny ks. Biskupa Bandurskiego „Złote serce — złote usta". Wszystkie punkty programu, wykonane z zapałem, przyjmowało oklaskami liczne audytoryum, złożone z profesorów zakładu, młodzieży i rodziców uczniów, jako zaproszonych gości.

— **Nauczanie analfabetów.** Za inicyatywą komendanta korpusu lwowskiego gen. Kolossvaryego odbył się w sobotę w Kasynie wojskowem odczyt p. Jana Gabla, nauczyciela szkół ludowych miejskich w Budapeszcie, który mówił o swoim nowym systemie nauczania analfabetów czytania i pisania. — System ten wprowadzono już w szkołach wojskowych dla analfabetów w całej armii i marynarce, nie zastosowano go tylko w Galicyi, gdyż niema tu odpowiednich elementarzy polskich i ruskich.

— **Koncesya na aptekę.** C. k. Namiestnictwo nadało prawomocnie magistrowi farmacyi, Arturowi Teodorowi 2-ga im. Simonowi, koncesyę na nową aptekę publiczna w Drohobyczu.

— **Jubileusz kompozytora.** Władysław Żeleński, nestor kompozytorów polskich, obchodzić będzie w tym miesiącu 50-letni jubileusz swej pracy twórczej. Sfery muzyczne w Krakowie przygotowują się do koncertu jubileuszowego, na którym wykonaną będzie między innemi nowa symfonia Żeleńskiego, nagrodzona na konkursie Filharmonii warszawskiej.

— **Medal dla Juliana Fałata.** Kiedy przed niedawnym czasem znakomity artysta malarz Julian Fałat ustąpił ze stanowiska dyrektora Akademii sztuk pięknych w Krakowie, grono kolegów w uznaniu zasług, jakie położył dla instytucyi, którą zreorganizował i przez szereg lat kierował, powzięło myśl uczczenia artysty medalem pamiątkowym. Medal, wykonany przez prof. Konstantego Laszczkę, po jednej stronie z podobizną byłego dyrektora i napisem „Jubilatowi Fałatowi", a po drugiej, z otoczonemi laurem słowami: „Koledzy w uznaniu wielkich zasług położonych dla sztuki i Akademii 1912", został mu doręczony w dniu 6 listopada b. r. Delegowani przez kolegów pp.: Leon Wyczółkowski i Konstanty Laszczka udali się do Bystrej na Szląsku, gdzie Julian Fałat zamieszkał z rodziną na stałe, z misyą oddania dowodu serdecznego koleżeńskiego hołdu. Delegaci wrócili nietylko pod miłem wrażeniem serdecznego przyjęcia, lecz także z radosnem przeświadczeniem, że sztuka i kultura polska niejeden jeszcze bogaty przyczynek zawdzięczać będzie wielkiemu akwareliście. W górskim zakątku powstają coraz to nowe prace, które można śmiało postawić obok najwybitniejszych z dawniejszej działalności artysty.

△ **Nieostrożna jazda.** Woźnica dorożkarski nr. 314 jadąc wczoraj szybko ulicą Sykstuską, najechał na Esterę Försterową i silnie ją potłukł.

△ **Napad.** W ulicy Blacharskiej napadł wczoraj wieczorem Józef Olszański na swą kochankę Maryę Kolbuszewską i zadał jej scyzorykiem pięć ran w piersi. Kolbuszewską po opatrunku odwiozło pogotowie Towarzystwa ratunkowego do szpitala powszechnego.

△ **W ulicy Zamarstynowskiej** wpadły dziś rano spłoszone konie, zaprzężone do wozu ciężarowego, na parokonną dorożkę nr. 341 i rozbiły ją w kawałki. Dorożkarz poniósł szkodę wysokości 1000 koron.

△ **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: zarękawek, parasolkę, parę bucików i laskę, parasol i książkę.

△ **Nieszczęśliwy wypadek.** Przy budowie kanału na Wulce upadł wczoraj słup na pracującego tam robotnika, nieznanego z nazwiska i złamał mu obojczyk i prawą rękę. W stanie groźnym odwieziono go do szpitala powszechnego.

△ **Krwawa bójka.** Na budowie przy ul. Zygmuntowskiej posprzeczali się wczoraj pracujący tam murarze Grzechowski, Zaderecki i Mazurkiewicz z kolegą zawodowym Rudolfem Superlakiem. Kłótnia przemieniała się wkrótce w bójkę, w czasie której zadano Superlakowi pięć znacznych ran w głowę.

△ **Kronika policyjna.** Kupcowi Dawidowi Hilferdingowi skradziono ze sklepu przy ul. Teatralnej pudełko, zawierające rozmaite towary, wartości 100 kor.

W Rynku przytrzymano wczoraj Stanisława Pawlaczka w chwili, gdy jednej z przechodzących tamtędy kobiet usiłował wyciągnąć pulares z pieniądzmi.

P. Maryi Lamaszewskiej, właścicielce mleczarni, skradziono złoty zegarek damski, wartości 120 kor.

Z ganku realności przy ul Józefata l. 5 skradziono zielony chodnik.

Dziś w nocy rozbili złodzieje sklep ze skórami Mojżesza Donnera przy pl. Strzeleckim l. 15 i skradli rozmaite skóry, wartości 1200 koron.

† **Zmarli** w ostatnich dniach, we Lwowie, Wincenty Miłkowski, właściciel realności, w 73 r. życia; Jan Hütter, majster szewski, w 47 r. życia; Stefania Zającowa, żona ślusarza w 30 r. życia;

w Wieliczce, Eleonora Kuntzówna, em. nauczycielka;

w Jaśle, Aleksandra z Pfeifferów Barańska, wdowa po inżynierze kolejowym i em. nauczycielka szkoły wydziałowej w Brodach, w 57 r. życia.

— **Wypadek na kolei.** W Pruszkowie — jak donoszą z Warszawy — pociąg osobowy najechał onegdaj na stojące tam wagony towarowe i rozbił je doszczętnie. Dwaj funkcyonaryusze kolejowi odnieśli rany.

Kronika prowincyonalna.

§ Egzamin dojrzałości w terminie jesiennym złożyli w seminaryum naucz. męskiem w Krośnie: Bilówna Katarzyna, Bobaczykówna Helena, Brzostowiczówna Janina (z odzn.), Burczykówna Kazimiera, Dąbrowska Marya Antonina, Jaworska Marya, Koniówna Cecylia, Konikówna Zofia, Kronenberg Julia, Krzyszkowska Helena Amalia, Latawcówna Kamila, Sabiżanka Helena, Solczakówna Zuzanna (z odzn.), Szalówna Helena Franciszka, Szeligowska Antonina, Tomakówna Katarzyna Łubina, Wołczukówna Joanna Zofia, Wyszatycka Jadwiga, Janiczkówna Marya, Dąbrowski Stanisław, Machowicz Karol, Moszoro Franciszek, Sibiga Fryderyk Julian Kazimierz.

§ Egzamin kwalifikacyjny przed komisyą w Krośnie złożyli w październiku b. r.: Bulsiewicz Franciszek Karol, Dul Andrzej (z odzn.), Hołowiński Ludwik, Koziołowa z Bieszczadów Stanisława, Nowakówna Marya, Makowicz Karol Kazimierz (z odzn.), Pudełkówna Zofia, Auriga Rudolf (z odzn.), Ganet Franciszek (z odzn.), Kozioł Kazimierz (z odzn.), Łabówna Felicya, Nowakówna Zofia (z odzn.), Pasławski Józef, Sznapkówna Berta, Szurmiak Mieczysław Wiktor.

§ Opera w Stanisławowie. W dniach 4 i 5 listopada odbyły się po dłuższej pauzie dwa przedstawienia opery amatorskiej. Towarzystwo im. Moniuszki rozpoczęło sezon tegoroczny tradycyjnym a wielce szlachetnym zwyczajem: nieśmiertelną, a tak bardzo zawsze kochaną „Halką". Sala teatralna wypełniona była do ostatniego miejsca, co sprawiało wrażenie miłe i usuwało wszelką wątpliwość, ażeby „Halka" mogła kiedykolwiek u nas wyjść z repertuaru. Dzieła mistrzowskie, rzeczy nieśmiertelne nie mają wieku; płoną zawsze, jak gwiazdy, tem samem światłem jasnem, któremu blasku nie ujmuje wzrok przemijających pokoleń.

W „Halce", obok dawnych naszych tak dobrych znajomych: p. Hendrichówny w roli tytułowej i p. Ludwiga w roli Janusza, dla których, jako zawodowych artystów, całą duszą sztuce oddanych, mamy zawsze słowa gorącego uznania, wystąpili po raz pierwszy na naszej scenie: w roli Zofii p. Zarankówna, w roli stolnika p. Isakowicz, Jontkiem był p. Jendel. P. Jendel dał nam już poznać swój piękny, miękki głos, o jasnych, górnych rejestrach. Że rola Zofii nie należy do wdzięcznych, pod tym względem chyba dwu zdań być nie może, przedstawia też z tego powodu dla każdej debiutantki zadanie nader trudne. Nie chcę psuć p. Zarankówny pochwałami i dlatego nadmienię tylko, że występ jej pierwszy wypadł pod każdym względem bardzo poprawnie. Uznanie te szczere dzieli pospołowie p. Ludwig, z którego szkoły w krakowskim Konserwatoryum wyszła p. Z. Doskonałym stolnikiem w całem słowa znaczeniu był p. Isakowicz. Polonez „O mości wi panowie" odśpiewał z werwą i animuszem godnym podziwu u amatora. Na szczególniejsze uznanie zasługują chóry w trzecim akcie, których przeczysty zespół mógłby być doprawdy chlubą każdej stołecznej sceny.

W „Opowieściach Hoffmanna" wystąpili jako goście: p. Łowczyńska w roli Giuletty, p. Jendel jako Hoffmann i w drobnej rólce Nataniela p. Aleksandrowicz. O artystach zawodowych pp. Hendrychównie i Ludwigu wspominam dlatego na drugiem miejscu, bo jestto opera amatorska. Nie osłabia to oczywiście mego wielkiego i gorącego dla kreacyi Miracolla i Daperduta (p. Ludwig) uznania. P. H. wystąpiła pierwszy raz na naszej scenie w roli Olimpii, która dzięki jej znakomitej rutynie śpiewackiej i słowiczo-perełkowym pasażom nie mogła nie zachwycić słuchaczy. Palmę pierwszeństwa jednak odniósł bezsprzecznie i niech mi to wszyscy bezstronni przyznają, p. Jendel w roli Hoffmanna. Był jak może nigdy dotąd u nas znakomicie usposobiony i poprostu porywał słuchaczy. Szczególnie w tkliwych zespołach z Giulietą, która była niezmiernie ponętną i wprost znakomitą partnerką. P. Ł. jest jak słyszeliśmy uczenicą Reszkego; rozporządza przy tem niezmiernie miłym materyałem głosowym, co daje niezawodny fundament przyszłej karyery artystycznej.

W drobnej rólce Nataniela wykazał głos p. Aleksandrowicz a p. Ambros, który dał się nam lepiej poznać w roli ojca Antonii, utwierdził przekonanie, że jestto głos piękny o dźwięku czystym, metalicznym, z którego tak duży talent nauczycielski, jak p. Dąbrowskiej, wykrzesać może z czasem klejnot dla naszego amatorskiego zespołu. Wspomnieć się godzi na koniec, że drobną ale ważną rólkę Cochenili objął w ostatnim prawie przed przedstawieniem momencie p. Weisberg i wywiązał się z tego zadania znakomicie.

Dyrygent p. Wiktor Miller trzymał oczywiście wszystko na wodzy dzielną swą różdżką czarodzieja, w którą wkłada duszę szczerego artysty.

Szczerzy miłośnicy opery amatorskiej doznali jednak na tem przedstawieniu przykrego uczucia, któremu muszę tu dać wyraz. Oto z prawdziwym smutkiem zauważyliśmy w zespole brak tak dzielnego amatora, który dotychczas był wprost filarem opery naszej, p. Bukowskiego, a także i p. Szczerskiego. Podobno jakieś burze wewnętrzne wytrąciły ich z tego pięknego grona. Bylibyśmy niezmiernie radzi, gdyby je szczęśliwie i co rychlej zażegnać można i nie wątpimy, że się tak stanie niebawem w imię obopólnej czystej dla sztuki miłości.

K. Z.

Kronika zagraniczna.

* Nagroda Nobla. Z Sztokholmu donoszą: W Akademii szwedzkiej miała zapaść większością głosów uchwała, by tegoroczną nagrodę literatury z fundacyi Nobla nadać niemieckiemu powieściopisarzowi, Gustawowi Frenssenowi. Dzieła jego spotkały się w Szwecyi z wielkiem uznaniem: w kilku latach doczekały się szeregu wydań. Szczególną popularnością cieszą się powieści Frenssena: *Jörn Uhl, Hilligenlei, Peter Moor Fahrt nach Südwest.* Wybitny krytyk szwedzki charakteryzuje dzieła Frenssena w piśmie *Dagens Nyheter* w słowach następujących: „Znakomite opowiadania Frenssena odznaczają się homeryckim rozmachem i spokojem. Posiada bujną, twórczą fantazyę; Niemcy mają w nim wybitnego przedstawiciela współczesnej sztuki; jako epik może być porównanym z duńskim pisarzem, Jakóbem Kundsenem lub Selmą Lagerlöf". Szeroką publiczność ujmują dzieła Frenssena nutą przywiązania do ziemi rodzinnej.

* W kinematografie amerykańskim w Nowym Yorku odegrała się w tych dniach zabawna scena. Do kasyerki przystąpił jakiś młody człowiek z rewolwerem w ręku, mocno wzburzony i gestykulując groźnie oświadczył, że dowiedział się, iż jego żona z jakimś mężczyzną jest na sali. „Zaczekam tu — zawołał — aż niewierna wyjdzie, a wówczas — zobaczymy". Przestraszona kasyerka szybko zamknęła okienko i zatelefonowała do dyrektera, opisując mu cały przebieg sprawy i dodając, że młody ten człowiek jest tak podrażniony, że z całą pewnością żonę zastrzeli. Dyrektor wyszedł szybko na scenę i opowiedział zgromadzonej publiczności to, co usłyszał przed chwilą od kasyerki. „Ale niech się państwo uspokoją — dodał z uśmiechem — tu jest drugie wyjście, można zniknąć niespostrzeżenie, proszę za mną!" — Rezultatem tego wezwania było to, że jedenaście par wstało z miejsca i najprędzej uciekło!

Notatki literacko-artystyczne.

(Gbr.) **Z teatru.** Wczorajsza premiera romantycznej komedyi Leona Lenza p. t „Franciszek Villon" wypełniła widownię teatralną po brzegi. Dzięki wybornej grze artystów publiczność bawiła się doskonale, choć przedstawienie ciągnęło się zbyt długo. Sama sztuka nie przynosi jakichś wyższych walorów artystycznych; napiszemy o tem w osobnym felietonie, dzisiaj jedynie zaznaczamy, że „Franciszkowi Villon" rokować można na scenie lwowskiej powodzenie materyalne.

Z Grona Konserwatorów Galicyi wschodniej. Na październikowem posiedzeniu Grona Kons. prof. dr. Hadaczek podał do wiadomości, że Namiestnictwo przygotowało okólnik w sprawie ochrony cerkwi i kościołów drewnianych, zawierający spis tych zabytków, oraz pouczenie o obowiązujących w tej mierze przepisach prawnych. Dalszym krokiem w tej akcyi będzie broszura o znaczeniu zabytków drewnianych, którą wyda Grono przy pomocy subwencyi Komisyi Centralnej. Ponieważ Grono narazie dla braku funduszów prowadzi tylko doryważo inwentaryzacyę tych zabytków t. j. przy sposobności zamierzonej demolacyi lub restauracyi tychże, postanowiono poczynić starania o uzyskanie subwencyi krajowej i rządowej dla przeprowadzenia inwentaryzacyi systematycznej, którą kierować będzie specyalna komisya z łona Grona wybrana. Nadto uchwalono sporządzić i ogłosić repertoryum tych zabytków drewnianych, które już zostały naukowo zbadane i w literaturze zanotowane.

Po załatwieniu szeregu spraw dotyczących adaptacyi i rekonstrukcyi kamienic starych we Lwowie, postanowiono komisyjnie zbadać kamienicę w Rynku l. 16 (obecnie własność „Proświty"), mającą doniosłe znaczenie pod względem stylowym i historycznym, której grozi zagłada z powodu zamiaru częściowego zburzenia jej i przebudowania. Tej samej komisyi konserwatorskiej powierzono zbadanie zamierzonych robót restauracyjnych w kaplicy „trzech świętych" w cerkwi wołoskiej i kościoła św. Brygidy w podwórzu zakładu karnego.

Na wniosek kons. dr. Czołowskiego postanowiono poczynić energiczne starania celem zapobieżenia zamierzonej demolacyi kościoła św. Anny we Lwowie, oraz odnieść się do zarządu Towarzystwa gospodarskiego z przedstawieniem z powodu sprzedania na makulaturę części archiwum tej instytucyi, bardzo cennego dla dziejów rozwoju ekonomicznego Galicyi.

W dalszym ciągu uchwalono zwrócić uwagę właściciela zamku w Zbarażu na konieczność pokrycia dachem reszty murów tego zabytku i powierzono architekcie p. Mokłowskiemu zbadanie kościoła drewnianego w Pnikucie (pow. Mościska), który komitet parafialny chce rozebrać.

Kons. dr. Barwiński doniósł, że sprzeciwił się rozebraniu cerkwi drewnianej w Uryczu (pow. Turka).

Kształt i barwa. Pod redakcyą artysty malarza i profesora rysunków, Stanisława Matzkego, zacznie wychodzić pismo pod tym tytułem, które — jak redakcya pisze w prospekcie — „chce służyć szkołom wszelkiej kategoryi, a będzie zawierać rozprawy o rzeczach aktualnych, bądź to pedagogicznych, bądź też tyczących się interesów stanu, ocenę książek z zakresu nauki rysunków i nauk jej pokrewnych, czy pomocniczych, oraz sprawozdania z dotyczącej światowej literatury. — Obok tekstu, w związku z nim lub też luźnie, umieszczane będą reprodukcye prac uczniów, a także i prac artystycznych, przedewszystkiem pedagogów.

Chcąc zapoznać czytelników także z ciekawemi pracami innych narodów, nawiąże się stosunki z zagranicą. — Nadesłane prace, bądź rysowane, bądź też pisane, poddawane będą ocenie komitetu redakcyjnego, złożonego z poważnych osobistości zawodowych".

Pismo takie może rzeczywiście oddać dobre usługi szczególnie szkołom. Zeszyt I. wyjdzie w grudniu. Adres redakcyi Gimnazyum VIII. realne, Lwów Czarnieckiego l. 8.

Blanka Halicka. „Błędni rycerze". Tomów dwa. Kraków. 1912. Skład główny w księgarni G. Gebethnera i Spółki.

(z. s.) Bardzo interesująca i ładna powieść. Autorka wysnuła jej treść z kanwy dziejowych wypadków 1846 roku, tudzież kampanii węgierskiej i wojny krymskiej. Mnóstwo postaci historycznych, które wprowadziła w pełną ruchu akcyę swego opowiadania, chociaż malowała je przeważnie barwami legendowemi i anegdotycznemi, odtworzone są nietylko prawdopodobnie, lecz udatnie i wiernie. Sceny konspiracyi i rzezi, oraz utarczek i walnych bitew, nakreśliła z niemal męskim rozmachem, a przeplatając je kartkami pamiętnika głównej bohaterki powieści (posiadającemi prostotę i wdzięk kobiecości) nadała całości harmonijne estetyczne zaokrąglenie, tak rzadko dziś spotkać się dające w najnowszych utworach beletrystycznych. Książkę, składającą się z dwóch tomów, z których pierwszy liczy przeszło trzysta, a drugi przeszło czterysta stronic, polecić możemy gorąco najszerszym kołom czytelników naszych.

A. Z. „Wojna na Litwie w roku 1831". Kraków. 1913. Skład główny w księgarni G. Gebethnera i Spółki.

(z. s.) Jest to krótki opis wypadków wojennych, rozgrywających się na Litwie w 1831 roku, odpierający zarzuty, przypisujące klęskę

niedołęstwu Giełguda i zawiedzionej miłości własnej Chłapowskiego. Autor na podstawie obcych oraz polskich źródeł i opracowań przekonywa, że Giełgud mniej był winny niż to dotąd się sądzi, a Chłapowski nie ponosi żadnej odpowiedzialności za losy wyprawy litewskiej.

(as) **Juliuszowa Makarewiczowa** „W Emanatoryum". Nakładem autorki. Lwów 1912. Dochód przeznaczony na cele „Tow. upiększenia miasta Lwowa".

Zasłużona prezesowa ruchliwego i bardzo pożytecznego „Tow. upiększenia miasta Lwowa" włada niepospolicie piórem, o czem mogli przekonać się i czytelnicy *Gazety*, która w lecie drukowała jej interesującą nowelę. Mamy właśnie przed sobą niezwykle pięknie wydaną książeczkę, która ponownie to stwierdza. „W Emanatoryum", to szereg obrazków z Wiesbadenu, w których autorka pięknem słowem opisuje swoje wrażenia z pobytu na kuracyi w znanem emanatoryum niemieckiem. P. Makarewiczowa nie ogranicza się jednak na podawaniu szczegółów z kuracyi, lecz notuje skrzętnie wszystko, co jej bystra obserwacya nastręcza. A patrzeć umie doskonale i zna się na wielu rzeczach. Mamy tu więc po opisaniu zakładu i okolicy, doskonałe określenie typów, pewnej właściwości Niemek, trafne uwagi o teatrze, muzyce, sztuce recytatorskiej, o nowożytnem budownictwie miast zagranicznych w stosunku do naszych, o niemieckiej flocie powietrznej itd.

We wszystkiem tem jest własny sąd i zdanie, indywidualny sposób patrzenia na każdą rzecz i pewien urok lekkości pióra, który tej książeczce nadaje artystyczne piętno, tak, że czyta się ją z przyjemnością i z zajęciem.

O smaku artystycznym autorki świadczy i okładka jej pomysłu, bardzo gustowna, dowodząca, że p. Makarewiczowej nie obce są również ołówek i paleta.

Z teatru miejskiego donoszą: W najbliższą sobotę, 16 b. m. razem z cieszącym się coraz większem powodzeniem „Kuglarzem", Masseneta, wystawione zostanie prześliczne „Wesele w Ojcowie" Karola Kurpińskiego. Będzie to pierwsze w tym sezonie przedstawienie baletowe, przy współudziale całego *corps de ballet* zorganizowanego przez dyrekcyę z początkiem sezonu, a składającego się przeważnie z samych nowozaangażowanych sił z niezrównaną parą baletmistrzów pp. Faliszewskim i Koszutskim na czele.

„Wesele w Ojcowie", należące pod względem muzycznym do najpiękniejszych rzeczy Kurpińskiego, wystawione będzie w barwnej i efektownej szacie dekoracyjno-kostiumowej i w najstaranniejszem przygotowaniu, co wszystko pozwala wróżyć przedstawieniom tego pełnego wdzięku dzieła długotrwałe na naszej scenie powodzenie.

W dziale dramatu, oprócz zapowiedzianego na przyszły tydzień uroczystego przedstawienia ku czci J. I. Kraszewskiego, które wypełnią: przemówienie prof. J. Kallenbacha, odczyt przybywającego na tę uroczystość z Paryża sędziwego Władysława Mickiewicza, syna poety, i „Miód kasztelański" przygotowuje się niezwykle interesująca i wesoła krotochwila z węgierskiego „Dobrze skrojony frak" Gabryela Dregelyego. Utwór ten, doskonała i aktualna satyra na stosunki polityczne, grany będzie z udziałem najwybitniejszych naszych sił komedyowych. W głównej popisowej roli wystąpi p. Nowacki.

Z opery Leoncavalla „Zaza", która będzie najbliższą premierą operową, odbywają się nieustannie próby pod kierunkiem p. Bronisława Wolfsthala. Opera osnuta jest na tle głośnej w swoim czasie sztuki Bertona, pod tym samym tytułem. Rolę tytułową kreować będzie p. Korolewicz-Waydowa.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we wtorek, 12 listopada, „Jarmark na żony", operetka. — We środę, 13 listopada, po raz drugi „Franciszek Villon", romantyczna komedya. — W czwartek 14 listop. po raz 1-szy w bieżącym sezonie „Bal maskowy", opera w 5 aktach Verdiego; gościnny występ Janiny Korolewicz-Waydowej. — W piątek, 15 listopada po raz trzeci „Franciszek Villon", romantyczna komedya. — W sobotę, 16 listopada o godzinie pół do 4 po południu dla młodzieży szkolnej „Dzwon zatopiony", baśń dramatyczna w 5 aktach G. Hauptmana, z Różą Łuszez kiewiczówną w roli Rusałki. — W sobotę 16 listopada o godzinie pół do 8 wieczorem po raz 8-my „Kuglarz", opera J. Masseneta. Rozpocznie po raz pierwszy „Wesele w Ojcowie", balet w 1 akcie układu Stan. Faliszewskiego i Eug. Koszutskiego. — W niedzielę, 17 listopada o godzinie pół do 4 tej po południu po raz 13-ty „W gołębniku", komedya Nikorowicza. — W niedzielę, 17 listopada, o godzinie pół do 8-mej wieczorem po raz szósty „Jarmark na żony", operetka. — W poniedziałek, 18 listopada, po raz 4-ty „Franciszek Villon", romantyczna komedya. — W wtorek, 19 listopada, po raz 10-ty „Ewa", operetka w 3 aktach F. Lehara, z Heleną Miłowską w roli tytułowej. — We środę, 20 listopada: Uroczyste przedstawienie ku uczczeniu 100 rocznicy urodzin J. I. Kraszewskiego. Rozpocznie: Odczyt Władysława Mickiewicza; zakończy „Miód kasztelański", komedya w 3 aktach J. I. Kraszewskiego z Józefem Chmielińskim w roli Jacka Sołoduchy. — Abonament nr. 11.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

We środę, 13 listopada i czwartek, 14 listopada, Trylogia p. t. „Zygmunt August". Część II. „Złote więzy". — W piątek 15 „Bęben", komedya. — W sobotę, 16 „Samson i Dalila", tragi-komedya. — W niedzielę, 17 o godzinie 3 i pół po południu, „Trzeba umrzeć, aby żyć", krotochwila, o godz. 7 i pół wieczorem „Samson i Dalila", tragi-komedya.— W poniedziałek, 18, „Dziady", sceny dramatyczne.

Z Wiednia.

(Biblioteka Polska. — Odczyty o Galicyi. — Artyści polscy w Wiedniu).

(aw.) „Biblioteka polska", która obchodziła niedawno srebrne gody i święciła dwudziestąpiątą rocznicę swej pożytecznej działalności, podjęła obecnie akcyę ze wszech miar pożyteczną i godną poparcia. Zastępy polskie w Wiedniu wzrastają z roku na rok. Przybywają ciągle rodziny urzędnicze, a dzieci ich kształcą się w szkołach niemieckich. Kto dba o utrzymanie łączności z krajem i kulturą naszą, ten sprowadza dzienniki i książki polskie i uzupełnia sam braki wychowania swych synów i córek. Obowiązek ten nie wszyscy jednak spełnić mogą. Coraz częściej spotyka się młodzież tu wyrosłą, która o historyi naszej przeszłości i o piśmiennictwie polskiem niejasne ma tylko pojęcie. Temu brakowi zaradzić pragnie Biblioteka, urządzając kursy historyi i literatury polskiej dla dorastającej młodzieży. Kursami tymi zajął się szczerze szef sekcyi w Ministerstwie oświaty JE. Ćwikliński, gorliwy opiekun spraw i potrzeb kolonii wiedeńskiej. Nadto zamierza Biblioteka uczcić pamięć roku 1812 i uzyskała już od prof. Wszechnicy lwowskiej, dr. Dembińskiego przyrzeczenie wygłoszenia odczytu na ów temat. Odczyt ten odbędzie się w grudniu. Na rok przyszły odkłada Biblioteka polska uroczysty obchód Skargi, który zapowiada się już dzisiaj bardzo okazale.

Niezmordowana filantropka, ks. Adamowa Lubomirska, prowadzi dalej piękne dzieło zapoznawania obcych z Galicyą, jej kulturą, przemysłem i z jej pięknościami przyrody. Światowa firma Pathé frères wykonała szereg zdjęć z życia Galicyi i zaprodukuje je publiczności wiedeńskiej d. 2 grudnia. Tekst obrazów objaśniać będzie radca sekcyjny dr. Juliusz Twardowski. Ciekawy ów wieczór, który jest jednem z ogniw akcyi ks. Lubomirskiej, budzi niemałe zainteresowanie i zdobędzie napewno duży sukces moralny i materyalny. Czysty dochód przeznacza księżna na polskie cele dobroczynne.

O działalności Grzegorza Fitelberga na stanowisku dyrektora orkiestry Opery Nadwornej dochodzą z kół artystycznych bardzo pochlebne wieści. P. Fitelberg dyrygował w tym sezonie operami: „Pelleas i Melisande", „Dalibor", „Gaukler", „Złoto Renu" i „Walkirya". W czasie przedstawienia tej ostatniej opery zgotowała mu publiczność i orkiestra ogromną owacyę.

Było do przewidzenia, że p. Fitelberg, jako *homo novus* w tutejszych sferach muzycznych będzie miał niejedną trudność do zwalczenia i niejedno zdanie zawistne lub niechętne do pokonania. Dzisiaj ma p. Fitelberg wyrobioną już pozycyę, a dowodem tego jest powierzenie mu przygotowania najbliższej nowości — opery Waltershausena „Oberst Chabert".

W operze ludowej (*Volksoper*) prowadzonej doskonale przez dyr. Simonsa, zdobywa sobie poważne stanowisko znany tak dobrze we Lwowie, p. Józef Mann.

Po uzupełnieniu studyów w Medyolanie u Guerina, występuje p. Mann obecnie w Wiedniu, przyjmowany bardzo życzliwie przez tutejszą publiczność i prasę. W „Naszyjniku Madonny" kreował p. Mann partyę Gennara, a nadto objął partye Don Josea (Carmen), Eleazara (Żydówka), Tannhäusera i Radamesa (Aida). Radames p. Manna przyniósł mu wielki sukces. Sprawozdawca muzyczny *N. Fr. Presse* pisze: „W partyi Radamesa rozbrzmiewał donośny, częstokroć wspaniały głos p. Manna; P. Jeritza („Aida") i p. Mann to, olbrzymie głosy". O tem samem przedstawieniu pisze *Neues Wiener Tagblatt*: „Partnerem p. Jeritzy był p. Mann, którego ciepły głos tenorowy nierównie lepiej uwydatnia w „Volksoperze", aniżeli przed kilku miesiącami w Nadwornej Operze. Arya „Boska Aida" zdobyła mu przy otwartej scenie burzliwe oklaski". P. Manna wywoływano po przedstawieniu bez końca.

Doskonała pianistka p. Lenoille-Liszniewska, którą zna również Lwów z estrady koncertowej, występuje obecnie w Anglii. W Londynie grała w sali Bechsteina utwory Chopina, Brahmsa, Schumanna i Debussyego. Chopin p. Liszniewskiej, najlepszej uczennicy Leszetyckiego, zachwycił słuchaczy. Prasa angielska podnosi z uznaniem wartości artystyczne wykwintnej gry naszej pianistki. Niemniejszem powodzeniem cieszą się występy p. Liszniewskiej na prowincyi angielskiej. W Wiednia zapowiedziano dwa jej koncerty, po których wyjeżdża p. Liszniewska na *tournée* po Skandynawii.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Stan Banku austro-węgierskiego przedstawiał się z dniem 7 b. m. następująco: Banknoty w obiegu 2,463.253.000 koron, (mniej o 127.207.000 koron), rezerwa kruszcowa 1,566.185.000 koron (więcej o 58 000 koron). Portfel wekslowy 1.113,649.000 koron (mniej o 48.951 000 koron), lombard papierowy 170,879.000 koron, (więcej o 4,509.000 koron). Zobowiązania natychmiast płatne 261,969.000 koron (więcej o 57,140.000 koron). Noty opodatków 297,068.000 koron (mniej o 127,265.000 koron).

OSTATNIA POCZTA.

= *Agencya Stefaniego* donosi z Neapolu: Król Wiktor Emanuel otrzymał od Najj. Pana Cesarza i Króla Franciszka Józefa I. następującą depeszę: „Ożywiony najszczerszą przyjaźnią, spieszę przesłać W. Król. Mości Moje najgorętsze życzenia w dniu urodzin Korzystam z przyjemnością ze sposobności, by W. Król. Mości pogratulować najserdeczniej wyników akcyi w Libii, oraz cnót wojskowych, objawionych w tej kampanii przez armię i flotę W. Król. Mości."

= Z Berlina donoszą: Najdost. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand weźmie udział w polowaniu w Springe w dniach 22 i 23 b. m.

= Z Budapesztu donoszą: Pierwszy obiad delegacyjny u Najj. Pana odbędzie się dnia 18 b. m., drugi 20 b. m.

= W angielskiej Izbie gmin rząd przy obradach nad billem o homerulu doznał porażki. Mianowicie wniosek ozmianę finansowej części został 228 głosami przeciw 206 przyjęty.

Izba odroczyła się wśród wielkiego naprężenia. Natychmiast zebrał się na naradę gabinet.

Jak z miarodajnej strony zapewniają, rząd postanowił nie podawać się do dymisyi.

= Z Petersburga donoszą: Wniesiony do Dumy projekt ministra marynarki żąda 68 milionów na flotę.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 12 listopada. Izba posłów prowadzi dziś dalsze obrady w sprawie rozporządzeń językowych P. Ministra sprawiedliwości.

Wiedeń, 12 listopada. Komisya prawnicza Izby posłów przyjęła wniesiony wczoraj przez Rząd projekt ustawy w sprawie ważności weksli w razie nadzwyczajnych wypadków.

Wiedeń, 12 listopada. Najj Pan wyniósł do stanu szlacheckiego posiadającego tytuł i charakter radcy Dworu zastępcę szefa *Biura koresp.*, radcę Rządu dr. Jana Ankwicza, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stan spoczynku.

Najj. Pan zamianował posiadającego tytuł i charakter radcy Rządu, szefa redakcyi Ernesta Picka, szefem *Biura koresp.* w VI. klasie rangi urzędników państwowych.

P. Minister sprawiedliwości zamianował asystenta kancelaryjnego we Lwowie, Adama Sanetrę, naczelnikiem kancelaryi sądu obwodowego w Sanoku.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 12 listopada. Prognoza na 13 listopada 1912. W Galicyi wschodniej: Pochmurno, śnieg, stan mało zmieniony, południowo-wschodni mierny wiatr.

W Galicyi zachodniej: Pochmurno czasem opady, ciepłota spada, północno-zachodni silny wiatr.

Poznań, 12 listopada. *(Tel. pryw).* W Starogardzie odbył się wczoraj powszechny zachodnio-pruski wiec z protestem przeciw wywłaszczeniu.

Łódź, 12 listopada. W fabryce Chaima Łaznowskiego w Pabianicach podczas próby nowej maszyny, nastąpił wybuch kotła. Odłamki żelaza zraniły ciężko trzy osoby. Całe urządzenie kotłowni zniszczone.

Odessa, 12 listopada. Poczas wypadku kolejowego w Lipczanach 30 osób zostało zranionych.

Odessa, 12 listopada. *(Tel. pryw.).* Do Ruszczuku wyjechało 5 lotników rossyjskich z aparatami i pomocnikami.

Petersburg, 12 listopada. *(Tel. pryw.)* Wielkie wrażenie wywarło samobójstwo agenta ochrany Melina, przybyłego tu z Wyborga. Był on wydelegowany przez ochranę finlandzką z tajnem poleceniem niezwykłej wagi. Co go skłoniło do nagłego samobójstwa, osłania tajemnica.

Tomsk, 12 listopada. *(Tel. pryw.).* Na kolei syberyjskiej rozbił się pociąg robotniczy. Trzy osoby zginęły, 26 jest rannych.

Rzym, 12 listopada. Dzienniki omawiają telegram Najj. Pana Franciszka Józefa do króla włoskiego, podnoszą nadzwyczaj serdeczny jego ton i zaznaczają, że w sprawie bałkańskiej między obu mocarstwami panuje zupełne porozumienie.

Londyn, 12 listopada. Oficyalnie ogłoszono, że wczorajszego głosowania w Izbie gmin rząd nie uważa za tak doniosłe, aby mogło wprowadzić zmianę programu. Rząd pozostanie zatem nadal na swem stanowisku i nie ustąpi.

Zatarg Serbii z Austro-Węgrami.

Paryż, 12 listopada. Prasa tutejsza omawia dziś zatarg austro-serbski w sposób bardziej pokojowy.

Figaro sądzi, że misya Danewa jest objawem uspokajającym. Jeżeli potężna Austrya poczyni małe ustępstwa, to i Serbia odstąpi od swych żądań co do Albanii. Jeżeliby jednak Serbia trwała przy swych nierozsądnych marzeniach, to natrafiłaby na *veto* nietylko u Austro-Węgier, ale i tam, gdzie dotychczas cieszyła się sympatyą.

Inne dzienniki piszą, że byłoby szaleństwem prowadzić wojnę o port serbski nad morzem Adryatyckiem.

Na Bałkanach.

Ateny, 12 listopada. Żona następcy tronu Zofia udała się do Salonik. Dziś wyjechali tam także *attachés* zagraniczni na zaproszenie następcy tronu.

Dziś nadeszła tu pierwsza depesza z Salonik od armii następcy tronu, z doniesieniem, że Turcy w wielu punktach zniszczyli połączenie telegraficzne.

Ateny, 12 listopada. Torpedowiec grecki przytrzymał parowiec niemiecki „Tenedos" z 81 podróżnymi i odprowadził go do portu Pireus.

Konstantynopol, 12 listopada. Mahmud Muktar basza, który dowodził lewem skrzydłem pod Kirk-Kilisse, wyjechał do Czataldży. Jak słychać, zażądał on posiłków; wieczorem udał się pociąg z wojskiem do Czataldży.

Dzienniki donoszą, że Turcy napowrót odebrali Czorlu.

Bataliony z Małej Azyi biły się nadzwyczaj walecznie.

Do Konstantynopola przybył 1 krążownik angielski i 1 niemiecki

Wśród ludności mahometańskiej wydarzyły się nowe wypadki cholery.

Rjeka, 12 listopada. Podczas wczorajszego ostrzeliwania Skutari kilka budynków runęło w gruzy, wiele osób w twierdzy zraniono. Zapewniają, że załoga nie będzie mogła długo się trzymać. Podobno część załogi fortów na Taraboszu uciekła wczoraj, przekonawszy się, że dalszy opór byłby bezskuteczny.

Rieka, 12 listopada. W kołach politycznych czarnogórskich wyrażają zdanie, że już w tych dniach rozpoczną się rokowania Turcyi z państwami bałkańskiemi w sprawie pokoju.

Londyn, 12 listopada. *Evening News* donoszą, że admiralicya angielska postanowiła kupić dla siebie dwa dreadnoughty, budowane obecnie w Anglii na rachunek Turcyi.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa

dnia 12 listopada 1912.

Hotel Georgea. P. A. Zawadzki z Białobużnicy.

Hotel Austria. P. G. Rupp z Załuża.

Hotel Europejski. Pp.: M. Kastner z Łańcuta, W. Mandyczewski z Stanisławowa, K. Maksymowicz z Krakowa.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 12 listopada 1912.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	640·—	648·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	395·—	405·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	505·—	512·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	470·—	480·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. $4\frac{1}{2}$ pr. w. a. los w 50 l.	93·—	93·70
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	87·—	87·70
Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. w. a. los w 51 l.	94·—	94·70
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	85·30	86·—
Banku gal. ziem. kred. $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	95·—	95·70
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	95·—	97·80
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	96·50	97·20
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	95·—	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w $41\frac{1}{2}$ l.	90·70	—·—
[1]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	83·30	84·—
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	96·30	97·—
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. (3 em.)	91·50	92·20
Komun. Banku kraj. 4 pr. (3 em.)	82·30	83·—
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	82·30	83·—
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	84·50	85·20
„ „ 4 pr. z r. 1908	83·—	83·70
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ 4 pr.	84·—	84·70
„ „ Krakowa	84·—	84·70
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·43	11·55
20 frankówka	19·22	19·35
100 rubli rossyjskich srebrnych	252·—	254·—
100 „ „ papierowych	253·50	254·70
100 marek niemieckich	117·80	118·20

[1]) Kupony opłacają $1\frac{1}{2}$% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 9 listopada 1912.

Koronowa waluta.	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	84·85	85·05
styczeń-lipiec	85·85	85·05
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	87·75	87·95
kwiecień-październik	88·15	88·35
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1550·—	1610·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	445·—	457·—
„ „ 1864 po 100 zł.	614·—	626·—
„ „ 1864 po 50 zł.	319·—	331·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	108·40	108·60
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	84·95	85·15
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	86·—	87·—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	104·90	105·90
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5\frac{1}{4}$ pr.	107·—	108·—
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	85·10	86·10
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	85·25	86·25
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5\frac{3}{4}$ pr. (ostempl. akcye)	431·—	435·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	101·80	103·50
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	87·25	88·25
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	85·70	86·70
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	84·25	85·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	93·60	94·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	95·10	96·10
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	95·—	96·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	92·25	93·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	92·25	93·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	92·25	93·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	92·25	93·25
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	88·30	89·30
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	85·60	86·60
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	108·—	109·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	103·80	104·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	84·35	84·45
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	423·—	435·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	206·50	218·50
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	288·50	300·50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	85·30	86·25
Kroacyi i Slawonii	87·—	88·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·—	102·—
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	85·—	87·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	84·—	85·—
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	96·10	97·10
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	—·—	83·—
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	114·75	124·75
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	210·50	213·50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	274·—	286·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	244·75	256·75
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu $4\frac{1}{2}$ prc. 60 l.	94·25	95·25
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·70	99·70
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	83·25	84·25
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	90·75	91·75
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·20	97·20
Banku gal. ziem. kred. $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	94·50	95·50
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	93·25	94·25
„ „ „ „ los. 50 l. $4\frac{1}{2}$ pr.	93·25	94·25
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	87·50	88·50
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi $4\frac{1}{2}$ pr. $51\frac{1}{2}$ lat zwrotne	94·25	95·25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat $4\frac{1}{2}$ pr.	92·—	93·—
Banku kr. obl. kol. żel. $57\frac{1}{2}$ l. 4 pr.	81·90	82·40
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	93·80	94·80
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	93·80	94·80
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	78·90	79·90
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	86·—	87·—
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	99·75	100·75
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	113·25	—·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	112·50	113·50
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	27·50	31·50
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	479·—	491·—
Clary 40 złr. m. k.	190·—	210·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	66·—	72·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	51·50	57·50
„ „ węg. Tow. 5 złr.	31·75	37·75
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	82·—	88·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	315·50	316·50
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	400·—	405·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3675·—	3661·—
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	600·10	605·10
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	779·—	780·—
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	724·—	727·—
Gal. banku hip. 200 złr.	644·—	646·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	484·—	485·—
„ Austro-węg. 1400 kor.	2035·—	2045·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	570·50	571·50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	270·50	271·50
Zivnostenska banka 100 złr.	265·—	266·—
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	439·—	445·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	410·—	420·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1145·—	1151·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4720·—	4760·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	510·—	515·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	295·—	305·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	955·50	956·50
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3313·—	3323·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	763·—	767·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	229·—	233·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	735·—	745·—
Schodnicy 500 kor.	410·—	413·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	281·—	286·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·85	118·05
Włoskie Banki	$94·92\frac{1}{2}$	95·10
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	$24·20\frac{3}{4}$	$24·24\frac{3}{4}$
Paryż za 100 franków	$95·92\frac{1}{2}$	$96·12\frac{1}{2}$
Petersburg za 100 rubli $4\frac{1}{2}$ prc.	253·75	254·75
Szwajcarskie Banki	$95·57\frac{1}{2}$	$95·75\frac{1}{2}$
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·43	11·47
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·19	19·22
20-markówka	23·58	23·64
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	$117·87\frac{1}{2}$	$118·07\frac{1}{2}$
Włoskie banknoty za 100 lir	94·80	95·10
Ruble	253·50	254·50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. ez. E. XX 7/10 (113) (14638 3—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek 1) Mendla Feigenbauma wł. domu bankowego we Lwowie przez adw. dr. H. Feigenbauma we Lwowie i 2) Banku krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks Krakowskiem przez adw. dr. Godlewskiego we Lwowie strony egzekwującej odbędzie się dnia 3 grudnia 1912 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. XX. na zasadzie zatwierd onych warunków licytacya realności lwh 629 ks. gr. gm. stoł. m. Lwowa lk. 722 3/4 III. dz.

Wartość szacunkowa nieruchomości: 45.619 kor., przynależności 777 kor. 25 hal.

Na niższa oferta 22 973 kor. $17\frac{1}{2}$ hal przy utrzymaniu służebności urządzenia kanału z realności lk 723 3/4 we Lwowie, razem 45 946 kor 35 al.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k Sąd powiatowy, S. I.. Oddział XX.
Lwów, dnia 23 październ ka 1912.

L. cz. E. II. 1573/12 (12) i E. II. 1843/12 (2) (14035 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Galicyjskiego ziemskiego Banku kredytowego Tow. akc. we Lwowie i Władysława Henniga we Lwowie wierzycieli pto 174 900 kor. z pn. i 30.000 kor. z pn. odbędzie się dnia 20 grudnia 1912 o godz 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w domu przy ulicy Bernsteina l. 10, w oddziale Nr. II, licytacya realnoś.i lwh. 2772 i 2774 Dz. I. ks gr. gm. m. Lwowa i realności obj. lwh. 767, 2507, 2642, 2773 i 2775 I. dz. ks. gr. gm. m. Lwowa wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę ocenione są następująco:

1. wartość realności lwh. 2772 i 2774 dz. I. ks. gr. gm. miasta Lwowa na 258 592 kor. 24 hal.,
2. wartość realności lwh 767 dz. I. ks. gr gm. m Lwowa na 20.174 kor.,
3. wartość realności 2507 dz. I. ks. gr. gm m. Lwowa na 63.530 kor. 40 hal.,
4. wartość realności lwh. 2642 dz. I ks. gr. gm. m. Lwowa na 2 654 kor 72 hal.,
5. wartość realności lwh. 2773 dz. I. ks. gr. gm. m. Lwowa na 403 kor.,
6. wartość realności lwh. 2775 dz. I. ks. gr. gm. m Lwowa na 440 kor

Łączna zatem wartość wszystkich realności wynosi 369.794 kor. 36 kor.

Najniższa cena kupna wynosi dla realności lwh. 2772 i 2774/I. ks. gr. gm. m. Lwowa wynosi 129 296 kor. 12 hal.,
dla realności lwh. 767/I. 10.087 kor.,
dla realności lwh. 2507/I. 31.765 kor. 20 hal.,
dla realności lwh. 2642/I. 13 327 kor. 36 hal.,
dla realności lwh. 2773/I. 201 kor.,
dla realności lwh. 2775/I. 220 kor.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza przedłożone odnośnie do realności lwh. 2772 i 2784 I. dz. ks. gr. gm. m. Lwowa przez wierzyciela galic. ziemski Bank kredytowy, odnośnie zaś do realności lwh. 767, 2507, 2642, 2873, 2775 przez wierzyciela Władysława Henniga i odnoszące się do tych realności dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Lwów, dnia 28 października 1912.

L. cz. E. XVII. 261/12 (17) (14144 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego dla handlu rolnictwa i przemysłu we Lwowie, stow. zarej. z ogr. poręką, odbędzie się dnia 14 grudnia 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie tutejszym przy ul. Bernsteina l. 10 w biurze oddz. XVII. licytacya zobowiąza-

nego własnych 2/56 części realności obj. lwh. 507/II. ks gr: gm m. Lwowa składającej się z p. b 1526 i parcel grunt. 3739, 3740, 3741, 3142 1, 3842/2 i 3743 wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu należącego do realności przy ul Szeptyckich l. 110, bramy wjazdowej i parkanu należącego do realności przy ul. Szeptyckich l. 112.

Części nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione wraz z przynależytościami na 2387 kor. 78 h.

Najniższa cena wynosi 1591 kor. 85 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Oddz ał XVII (do 9 grudnia 1912 przy ul. Jagiellońskiej 14, od 10 grudnia 1912 przy ulicy Bernsteina l. 10).

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomość nie mogłyby być już ze skutkiem podniesione.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddz. XVII.

Lwów, dnia 26 października 1912.

L. cz. E. 1509/12 (4) (14254 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzywil. gal. Banku hipotecznego, odbędzie się dnia 9 grudnia 1912 o godzinie 12 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya realności obj lwh. 390 ks. gr. gm. Podwołoczyska, składającej się z parc. bud. l. kat. 435/12, na której znajduje się dom mieszkalny murowany o 3 pokojach, 1 kuchni, jednego sklepu, tudzież budynek boczny wraz z przynależnościami, składającemi się ze sztachet.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 10 000 kor (dziesięć tysięcy koron), przynależności zaś na 34 kor (trzydzieści cztery koron)

Najniższa cena wynosi 5017 kor. (pięć tysięcy siedmnaście koron), poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoł oceniania i t. d., może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podniesione.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Podwołoczyska, 2 listopada 1912.

L. cz. E. 255/12 (10) (14240 2—3)

Dnia 27 listopada 1912 o godzinie 9 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Monasterzyskach licytacya połowy realności lwh. 535 gm. Monasterzyska wraz z przynależnościami, składającemi się z ogrodzenia.

Nieruchomości tej części są ocenione na 3160 kor, przynależności zaś na 40 kor.

Najniższa cena wynosi 1600 koron

Warunki licytacyjne i dokumenta może każdy przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Monasterzyska, dnia 28 września 1912

L. 24.895/12 (14078 3—3)

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Brzeżanach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego a) od mięsa, b) wina, moszczu winnego i owocowego w niżej wyszczególnionych okręgach dzierżawnych rozpisuje drugą publiczną licytacyę i równocześnie trzecią publiczną licytacyę ustną z dopuszczeniem ofert pisemnych. Druga licytacya odbędzie się dnia 19 listopada 1912 Gdyby w dniu tym który z przedmiotów dzierżawnych nie został wydzierżawiony, odbędzie się trzecia i ostatnia licytacya dnia 3 grudnia 1912 na niewydzierżawione przy drugiej licytacyi przedmioty.

Czas trwania dzierżawy obejmuje bezwarunkowo lata 1913, 1914 i 1915 lub rok 1913 z milczącem przedłużeniem na dalsze dwa lata t. j. 1914 i 1915.

Ostemplowane oferty pisemne w kopertach opieczętowanych i należycie zaadresowanych z dokładnem podaniem przedmiotu dzierżawy i zaopatrzone w kwity kasowe dotyczącego Urzędu podatkowego na złożone wadyum wynoszące 10 prc ceny wywołania należy wnosić na ręce c. k. dyrektora okręgu skarbowego w Brzeżanach najpóźniej do godz 9 rano dnia 19 listopada 1912 względnie dnia 3 grudnia 1912

Oferty wniesione później bezwarunkowo zostaną odrzucone.

Kwity kasowe na kaucyę trwającej jeszcze dzierżawy, jak niemniej losy nie będą jako wadyum przyjmowane, natomiast książeczki kas oszczędności mogą być przyjmowane na wadya pod warunkami wyszczególnionymi w rozporządzeniu wszystkich Ministerstw z 4 stycznia 1910 Dz. p. p. Nr. 2.

Składający wadyum w papierach wartościowych mają w myśl reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z 17 lipca 1903 l. 10 067 przedłożyć spis tych papierów wartościowych potwierdzony przez Urząd podatkowy, w którym te papiery jako wadyum złożono.

Warunki licytacyi, jakoteż wykaz miejscowości należących do pojedynczych okręgów dzierżawnych można przejrzeć w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Brzeżanach, jakoteż we wszystkich c. k. Nadzorach straży skarbowej.

Okręg dzierżawny	Cena wywołacia od mięsa K	h	wina K	h	Wadyum złożyć się mające K	Licytacya odbędzie się w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Brzeżanach
Podhajce	10311	—	—	—	1032	Druga licytacya dnia 19 listopada 1912 ustna od godziny 9 rano do 12 w południe poczem nastąpi otwarcie ofert pisemnych.
Przemyślany	9710	—	—	—	972	
Rohatyn	8874	72	—	—	888	
Brzeżany	—	—	1200	—	120	Trzecia licytacya dnia 3 grudnia 1912 ustna od godziny 9 rano do 12 w południe poczem nastąpi otwarcie ofert pisemnych.
Bursztyn	—	—	335	—	34	
Rohatyn	—	—	1110	—	111	

UWAGA. Dzierżawca podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego obowiązany jest po myśli ustawy krajowej z 7 lipca 1909 Dz. u. kr. Nr 102, pobierać dodatek krajowy od tego podatku, jak długo ten dodatek istnieć będzie i za prawo poboru tego dodatku opłacać 30 prc. od czynszu dzierżawnego, który za prawo poboru podatku samego umówiony został Zmiana tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku spożywczego.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Brzeżany, dnia 6 listopada 1912.

„Gazeta Lwowska" Nr. 261 z dnia 13 listopada 1912.

L. cz. E. 5776 10 (33) (14285 2—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 13 grudnia 1912 o godz. 3 po południu odbędzie się w biurze Nr. 9 sądu tutejszego licytacya:

a) całej realności lwh. 162 gm. Nowosielica,

b) całej realności lwh. 1116, 1117 1118, 1119, 1120, 1121, 1122 i 1123 gm. Weldzirz.

Powyższe realności oceniono wraz z przynależnościami na 45 298 kor. 15 h.

Na niższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 30.199 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Dolina, dnia 25 października 1912.

L. cz. E. 15 5.12 (5) (14251 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzyw. galic akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 9 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 3 licytacya realności obj. lwh. 831 gm Zadnieszówka, w skład której wchodzi parc bud l. kat 35, na której znajduje się dom mieszkalny częścią budowany częścią murowana o 5 pokojach, 3 kuchniach 1 sklepu, 2 sieniach, 1 spiżarni, 1 komory, nadto magazyn zbożowy i szopa wraz z przynależnościami, składającemi się z oparkanienia, 3 dzikich kasztanów i 1 drzewa wiśniowego.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 12 000 kor. (dwanaście tysięcy koron), przynależności zaś na 71 kor. (siedmdziesiąt jeden koron).

Najniższa cena wynosi 6035 kor. 50 hal. (sześć tysięcy trzydzieści pięć koron 50 hal.), poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podniesione.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Podwołoczyska, 24 października 1912.

L. cz. E. 25/11 (29) (14047 2—3)

Dnia 19 listopada 1912 o godz. 9 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 2 licytacya:

a) realności obj. lwh 167,

b) realności lwh. 168,

c) lwh. 287,

d) lwh. 1199,

e) lwh. 639.

f) lwh. 879 ks. gr. gm. Bursztyn,

g) realn. obj. lwh. 675,

h) lwh. 581 gm. Martynów nowy,

i) 1/2 lwh. 316 gm. Demianów.

Realności te są ocenione: a) na 6730 kor., b) na 1166 kor., c) na 1200 kor., d) na 9785 kor., e) na 4200 kor., f) na 500 kor, g) na 1600 koron, h) na 4250 koron, i) na 4315 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 4486 kor. 66 h., ad b) 777 kor. 32 h., ad c) 808 kor., ad d) 6523 kor. 32 h., ad e) 2800 kor., ad f) 266 kor. 66 h, ad g) 1066 kor. 66 h, ad h) 2833 kor. 33 h., ad i) 2976 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Bursztyn, dnia 22 września 1912.

L. 1834/912 (14276 2—2)

Ogłoszenie licytacyi.

Celem zabezpieczenia dostawy na rok 1913 ewentualnie 1913/14 ewentualnie 1913/15 potrzebnych około:

2 m sześciennych kamienia łamanego,

250 m sześciennych szutru tłuczonego,

rozpisuje się publiczną rozprawę ofertową na dzień 10 grudnia 1912.

Ofertę wystosować należy przy użyciu przepisanego formularza, sporządzonego na podstawie ogólnych warunków licytacyjnych, który otrzymać można w c. k. Zarządzie salinarnym w godzinach urzędowych, spisać ją w jednym ciągu, unikając próżnych miejsc i zaopatrzyć na końcu własnoręcznym podpisem oferenta lub jego pełnomocnika, podłożonym ewentualnie w tej formie, w jakiej podpisuje się firmę

W ten sam sposób należy podpisywać zmiany i uzupełnienia oferty, tudzież ewentualne oświadczenia co do jej cofnięcia.

Ofertę zawierającą wadyum w wysokości 5 prc. kwoty oferowanej za jednoroczną dostawę, należy zaopatrzyć na kopercie napisem wskazującym zawartość, ostemplować należycie i wnieść opieczętowaną i opłaconą do rąk naczelnika c. k. Zarządu salinarnego w Dolinie najdalej do dnia 10 grudnia 1912 b. r. godzina 12 w południe.

C. k Zarząd salinarny zastrzega sobie wolny wybór między oferentami bez względu na wysokość oferowanej ceny, niemniej zastrzega sobie częściowego przyjęcia oferty lub zabezpieczenia dostawy w jakikolwiek inny sposób. Uwzględnione będą przedewszystkiem oferty producentów, a to w pierwszej linii krajowych następnie pośredników fachowych. Oferty wniesione zapóźno nie będą uwzględnione.

Obowiązujące każdego oferenta ogólne warunki licytacyjne przejrzeć można w godzinach urzędowych, w biurze c. k Zarządu salinarnego.

Otwarcie ofert nastąpi w biurze naczelnika c. k. Zarządu salinarnego w dniu rozprawy ofertowej t. j. 10 grudnia 1912 o godzinie 12 w południe, przyczem oferenci lub ich pełnomocnicy mogą być obecni.

C. k. Zarząd salinarny.

Dolina, dnia 13 listopada 1912.

L. cz. E. XIII. 2031/12 (11) (14118 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Towarzystwa wzajemnych ubezp. w Krakowie, odbędzie się dnia 16 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 49 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh 295 dawna 1035 ks. gr. gm. kat. Kraków V. Kleparz, willa jednopiętrowa murowana z budynkiem gospodarczym, bogato i artystycznie u zdobiona z parkiem, otaczającym willę pod lk. 187 Dz. V. ulica Warszawska L. or. 17, wartość szacunkowa 331.775 kor., najniższa oferta 165 887 kor. 50 hal.

Do realności tej należą następujące przynależności: 70 sztuk drzew dzikich i owocowych, krzewy i róże, altana, chodnik, pręty mosiężne i 20 sztuk żaluzyi, oszacowane na 500 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy cyw., Oddz. XIII.

Kraków, dnia 3 listopada 1912.

L. cz. E. 1625/12 (14253 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzyw. galic akc. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 9 grudnia 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3 licytacya realności obj lwh. 420 gm. Podwołoczyska składającej się z parc. bud. l kat 566 na której znajduje się dom mieszkalny murowany o 6 pokojach i 2 kuchniach nadto komora i praczkarnia i budynek boczny wraz z przynależnościami, składającemi się z sztachetowania.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na ośmnaście tysięcy koron przynależności zaś na sto koron.

Najniższa cena wynosi 9050 kor., (dziewięć tysięcy pięćdziesiąt koron) poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d., może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podniesione.

C k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Podwołoczyska, w październiku 1912.

L. cz. E. 1499/12 (5) (14252 2—3)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Antoniego Gardyasza w Rosochowaćcu, odbędzie się dnia 9 grudnia 1912 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya realności obj lwh. 299 gm. Podwołoczyska składającej się z parc bud. l kat. 462 mierzącej 108 m.² i parc. gr. l. kat. 129/1 mierzącej 894 m.² na których znajduje się dom mieszkalny, oraz magazyn wraz z przynależnościami składającemi się ze sztachet 100 m. długich i 4 sztuk topól.

Nieruchomość powyższa wraz z przynależnościami wystawiona na licytacyę jest oceniona na 6269 kor. 76 h

Najniższa cena wynosi 3134 kor. 88 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia. przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniej-

sza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podniesione.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Podwołoczyska, dnia 2 listopada 1912.

L. cz. E. 2257/8 (14235)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie dr. Izydora Feilesa odbędzie się 19 listopada 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya:

a) realności lwh. 108 gm. Zręcin (ogród).
b) realności lwh. 174 gm. Zręcin (ogród), wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew, bramki wjazdowej i ogrodzenia sztachetnego.
c) realności lwh. 346 gm. Zręcin (łąka),
d) realności lwh. 206 gm. Żeglce (las).

Nieruchomości ocenione są: ad a) na 15 kor., ad b) na 1316 kor. 35 hal., zaś przynależności na 949 kor. 10 hal., ad c) na 93 kor. 45 hal., ad d) na 541 kor. 13 h.

Najniższa cena wynosi: ad a) 10 kor., ad b) 1510 kor. 50 hal., ad c) 62 kor. 30 hal., ad d) 360 kor. 73 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 4 października 1912.

L. cz. E. 3144/11 (14236)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Krosna odbędzie się dnia 19 listodada 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya:

a) realności lwh. 50 gm. Krosno (3 budynki murowane, bożnica i łaźnia) wraz z przynależnościami, składającemi się ze studni i urządzenia łaźni parowej,
b) realności lwh. 624 gm. Krosno (podwórze bożnicy),
c) realności lwh. 640 gm. Krosno (podwórze bożnicy), wraz z przynależnościami, które stanowią wychodek, szkarpa, schody.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione łącznie na 74.720 kor., przynależności zaś na 5620 kor.

Najniższa cena wynosi wszystkich powyższych realności wraz z przynależnościami 40.170 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 30 września 1912.

L. cz. E. 681/12 (4) (14034)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Barucha Falbera kupca w Brzeżanach strony egzekwującej odbędzie się dnia 20 listopada 1912 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 28, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) 6/120 części realności lwh. 87,
b) 6/48 części realności lwh. 88 i
c) 1/2 realności lwh. 506 gm. Rohaczyn.

Wartość szacunkowa powyższych realności wynosi: ad a) 25 kor. 11 hal., ad b) 1138 kor 62 hal., ad c) 1003 kor. 50 hal.

Najniższa oferta wynosi: ad a) 16 kor. 74 hal., ad b) 759 kor. 8 hal., ad c) 669 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brzeżany, dnia 3 października 1912.

L. cz. E. 1069/12 (11) (14031)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek powiatowej Kasy oszczędności w Brzeżanach odbędzie się dnia 20 listopada 1912 o godz. 11 przed południem w biurze Nr. 28 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności obj. lwh. 726 gminy Brzeżany, składającej się z domu częściowo piętrowego, częściowo parterowego, drewutni, wychodków, chlewów, lodowni: altany i ogrodu o łącznej przestrzeni 14·94 ar., oszacowanej na 28 431 kor.

Najniższa oferta wynosi 14 215 koron 50 hal.

Do realności należą następujące przynależności: studnia wiercona na podwórzu wraz z latarnią i ogrodzenie z bramą wjazdową, oszacowane na 760 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.
Brzeżany, dnia 8 października 1912.

L. cz. E. 1376/12 (5) (13930)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mosesa Jägera w Zborowie odbędzie się dnia 29 listopada 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacya realności obj. lwh. 361 ks. gr. gm. Nuszcze (pastwisko i las) oraz 2/3 z połowy realności obj. lwh. 128 ks. gr. gm. Nuszcze.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione, a to: lwh. 361 gm. Nuszcze na kwotę 636 kor., 2/3 z 1/2 lwh. 128 gm. Nuszcze na kwotę 480 kor.

Najniższa cena wynosi ad lwh 361 — 424 kor., zaś ad 2/3 z 1/2 lwh. 128 — 320 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zborów, dnia 10 października 1912.

L. cz. E. 355/12 (9) (14213)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Schreibera w Baligrodzie odbędzie się dnia 9 grudnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Baligrodzie licytacya realności objętej lwh. 107 ks. gr. gm. Stężnica (zobowiązanego Assfata Suszko własnej).

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 4446 kor.

Najniższa cena wynosi 2964 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podniesione.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu Sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż Sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie Sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Baligród, dnia 10 października 1912.

L. cz. E. 2997/12 (4) (14261)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 grudnia 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 odbędzie się licytacya:

a) realności lwh. 275 ks. gr. gm. Cygany objętej, składającej się z pgr. o powierzchni 76 ar. 75 m.^{2},
b) realności lwh 478 ks. gr. gm. Cygany objętej, składającej się z pgr. i bud o łącznej powierzchni 27 ar. 45 m.^{2}, oraz domu mieszkalnego.

Nieruchomości te oceniono: ad a) na 2662 kor. 95 hal, ad b) na 3200 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 1775 kor. 30 hal, ad b) 2133 kor. 66 hal.

Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tarnobrzeg, dnia 29 października 1912.

L. cz. E. 1862/10 (14065)

Na żądanie Izaaka Manne w Wieliczce, odbędzie się dnia 21 listopada 1912 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 8 licytacya 1/4 części realności lwh. 249 gm. Radomy l wielki.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę oceniona jest na 1250 kor.

Najniższa cena wynosi 833 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Dokumenta odnoszące się do tej realności przeglądnąć można w godzinach urzędowych, biuro Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radomyśl wielki, 7 października 1912.

L. cz. E. 388/12 (14293)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 listopada 1912, o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 31 ks. gr. gm. Słone, składającej się z parc. bud. l. k. 348 obszaru 6 ar. 40 m^2 wraz z budynkami na niej stojącymi, a to chatą lepianką, słomą krytą i poddaszem, z parc. gr. 2108/1 (roli) objętości 23 ar. 59 m^2 i parc. gr. 2110 ogród obj. 5 ar. 07 m^2.

Nieruchomość ta jest oceniona na 1880 koron.

Najniższa cena wynosi 1253 kor 34 h. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy.
Tłuste, dnia 30 września 1912.

L. cz. E. 343/12 (5) (14227)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Leibischa Sonnenscheina kupca w Grzymałowie, odbędzie się dnia 20 listopada 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 w Grzymałowie licytacya realności obj. lwh. 1083 ks. gr. gm. kat. Grzymałów, dawniej błp. Salamona Judy 2 im. Rosenstraucha, obecnie zaś c. k. Skarbu Państwa własnej, stanowiącej dom parterowy.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 120 kor.

Najniższa cena wynosi 60 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tejże nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. p.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Grzymałów, dnia 25 września 1912.

L. cz. E. X. 14/12 (9) (14212)

Zobowiązani Jakim Wawrzyna i tow. w Rozhurczu.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zygmunta Koppla w Stryju odbędzie się dnia 20 grudnia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 140, II. piętro licytacya:

ad 1. realności lwh. 268 gm. Rozhurcze,
ad 2. realności lwh. 544 gm. Rozhurcze wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione: ad 1. na 1459 kor. 56 hal., ad 2. na 1457 kor. 24 hal.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 973 kor. 04 hal., ad 2. 971 kor. 50 hal.

Normalne warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 192, II. p.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Stryj, dnia 29 października 1912.

L. cz. E. 743/12 (6) (14232)

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekucyjnej Dyrekcyi Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie, odbędzie się dnia 29 listopada 1912 o godzinie 3·30 przed południem w biurze Nr. 5 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya całej realności lwh. 1048 i połowy realności lwh. 1083 ks. gr. gm. Ciężkowice.

Wartość szacunkowa 1050 kor.

Najniższa oferta 700 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jaworzno, dnia 26 października 1912.

L cz. E. 901/12 (4) (14260)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku kredytowego i oszczędności w Leżajsku, odbędzie się dnia 30 listopada 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 w Sieniawie licytacya realności lwh. 642 i 646 gm. Dąbrowica wraz z przynależnościami, składającemi się z chaty.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione, a to: lwh. 642 na 2738 kor., zaś lwh. 646 na 3423 kor.

Najniższa cena realności lwh. 642 kwotę 1825 kor. 33 hal., zaś lwh. 646 kwotę 2262 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy.
Sieniawa, dnia 30 października 1912.

L. cz. E. 1359/12 (6) (14258)

Edykt licytacyjny.

W sądzie niżej wymienionym w biurze 9 odbędzie się w dniu 3 grudnia 1912 godz. 8 rano licytacya połowy realności lwh. 133 ks. gr. gm. kat Twierdza.

Nieruchomość wyżej wymieniona oceniona jest na 565 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 376 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sądowa Wisznia, 25 października 1912.

L. cz. E. 376/12 (5) (14241)

Edykt licytacyjny.

W sprawie egzekucyjnej Judy Gniwisch w Muszynie przeciw Janowi, Antoniemu, Józefowi, Antoninie i Stanisławowi Łuczyńskim przez kuratora adwokata dr. Loewenthala o zniesienie współwłasności realności lwh. 444 gm. Muszyna przez przymusową sprzedaż, odbędzie się dnia 18 listopada 1912 o godz. 10 rano w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9 licytacya całej realności lwh. 444 gm. Muszyna.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 472 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wszystkie możliwe ciężary obciążające powyższą realność zostają nienaruszone i nabywca je przyjmie bez policzenia na cenę kupna.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 18 października 1912.

L. cz. 3089/12 (14071)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 grudnia 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 odbędzie się licytacya:

a) realności lwh. 335 ks. gr. gm. Dąbrowica objętej składającej się z pbud. i gr. o łącznej powierzchni 5 ha 82 ar 69 m.^{2}, oraz budynku mieszkalnego i zabudowań gospodarczych,
b) realności lwh. 333 ks. gr. gm. Dąbrowica objętej, składającej się z p. gr. o powierzchni 34 ar 31 m.^{2},
c) realności lwh. 616 ks. gr. gm. Dąbrowica objętej składającej się z pgr. o powierzchni 1 ha 73 ar 3 m.^{2}

Nieruchomości te oceniono: ad a) na 9330 kor., ad b) na 600 kor., ad c) na 2400 koron.

Najniższa cena wynosi: ad a) 6220 kor., ad b) 400 kor., ad c) 1600 kor.

Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tarnobrzeg, dnia 5 listopada 1912.

L. cz. E. 2769/12 (5) (14070)

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 listopada 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 odbędzie się licytacya realności lwh. 172 ks. gr. gm. kat. Żupawa objętej składającej się z pgr. i bud. o łącznej powierzchni 31 ar 61 m.^{2}

Nieruchomość tą oceniono na 750 kor.

Najniższa cena wynosi 500 kor.

Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu do dnia licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tarnobrzeg, dnia 22 października 1912.

L. cz E. 505/11 (14292)

Edykt licytacyjny.

Dnia 19 listopada 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8 odbędzie się licytacya:

a) realności obj. lwh. 135 gm. Hinkowce składającej się z parc. gr. 145/1 o przestrzeni 34 a. 92 m.^{2}, p. gr. 289 o przestrzeni 41 a. 66 m.^{2} p. gr. 290 o przestrzeni 97 a. 54 m.^{2} i parc. gr. 435 o przest. 96 a. 75 m.^{2}
b) realności obj. lwh. 139 gm. Hinkowce, składającej się z parc. gr. 145/2 o przest. 32 a 51 m.^{2}, parc. gr. 149/2 o przestrzeni 2 a. 73 m.^{2} wraz z przynależnościami, składającemi się z zasiewu.

Nieruchomości te są ocenione: ad a) na 5000 kor., ad b) na kwotę 1020 koron, przynależności zaś ad a) na 190 kor., ad b) na 50 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 3460 kor., ad b) 713 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tłuste, dnia 30 sierpnia 1912.

L. cz. E. 1632/12 (14239)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3 grudnia 1912 o godz. 9 rano w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10 odbędzie się licytacya:

I. realności lwh. 813 gm. Rudniki wraz z przynależnościami składającemi się z brogu na siano, studni murowanej i parkanu;
II. 8/48 części lwh. 814 gm. Rudniki.

Nieruchomość ad I. oceniona na 3032 kor., a przynależność na 250 kor.

Nieruchomość ad II. oceniona na 75 koron 42 hal.

Najniższa cena wynosi: ad I. — 2188 koron, ad II 50 kor. 28 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej Nr. 10.

Prawa niedopuszczające sprzedaży do skutku należy zgłosić w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mościska, dnia 28 października 1912.

L. 23.659/912 (14297 1—3)

Obwieszczenie.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Nowym Sączu rozpisuje III. publiczną licytacyę w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa i wina w poniżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na trzy lata t. j. na rok 1913, 1914 i 1915 bezwarunkowo lub warunkowo na rok 1913 z milczącem przedłużeniem kontraktu na dalszy rok 1914 względnie i rok 1915 (o ile wypowiedzenie nie nastąpi w terminie przepisanym) na dzień 21 listopada 1912 o godzinie 9 przed południem.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykazy miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przeglądnięte przed licytacyą w biurze Nr. 17 c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Nowym Saczu, tudzież w dotyczących nadzorach straży skarbowej nowosądeckiego okręgu skarbowego.

Oferty pisemne opieczętowane i zaadresowane z uwidocznieniem na kopercie przedmiotu dzierżawy należy wnosić najpóźniej do godziny 2 po południu ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytacyę t. j. do 20 listopada 1912 na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Nowym Sączu.

Telegraficzne nadaże nie będą przyjmowane.

Wadyum w wysokości 10 prc. ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach dołączone do oferty, zaś przy licytacyi ustnej do rąk komisyi licytacyjnej złożone. Do wadyum złożonego w obligacyach dołączone być mają spisy tych obligacyj w 3 egzemplarzach na przepisanym formularzu (reskr. Minist. z 17 lipca 1903 l. 1067 Nr. 111 Dz. rozp. skarb.).

Kwity kasowe opiewające na kaucyę z niewygasłej dzierżawy, książki Kas oszczędności i losy nie będą jako wadya licytacyjne przyjmowane.

L. p.	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Klasa taryfy	Cena wywołania		Uwaga
				K	h	
1	Gorlice	mięso	III.	17160	—	Według § 2 ust. kraj. z 7 lipca 1909 Nr. 102 Dz. u. kr. obowiązany jest każdy dzierżawca akcyzy od wina, moszczu winnego i owocowego pobierać dodatek krajowy w wysokości 30 prc. rządowego podatku jak długo podatek krajowy istnieć będzie i za prawo poboru tego dodatku krajowego obowiązany jest uiszczać 30 prc. ugodzonego czynszu dzierżawnego na rzecz kraju.
2	Mszana dolna			6251	72	
3	Piwniczna	wino	C. ustawy z dnia 18 maja 1875	462	85	
4	Limanowa			2400	—	
5	Nowy Targ			10500	—	

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Nowy Sącz, dnia 7 listopada 1912.

L. cz. E. 3183/12 (4) (14262)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 grudnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 odbędzie się licytacya 1/4 części realności lwh. 220 ks. gr. gm. Gorzyce objętej składającej się z pbud. o łącznej powierzchni 54 ar 83 m.² tudzież do mu mieszkalnego stodoły i stajni.

Nieruchomość tę oceniono na 616 kor.

Najniższa cena wynosi 410 kor. 66 h.

Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Prawa niedopuszczające licytacyi należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tarnobrzeg, dnia 29 października 1912.

L. cz. E. 2542/12 (14281)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Inera Somermana, odbędzie się dnia 28 listopada 1912 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 30 licytacya 1/2 realności lwh. 160 gm. kat. Ułaszkowce Nykoły Kozaka własnej wartości 745 koron, 3/18 realności lwh. 206 gm. kat. Ułaszkowce Aleksandra Ilnickiego własnych wartości 1378 kor. 35 hal.

Najniższa cena wynosi: co do 1/2 realności lwh. 160 gm. Ułaszkowce 496 koron 34 h., zaś co do 3/18 realności lwh. 206 gm. Ułaszkowce 918 kor. 90 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Czortków, dnia 25 września 1912.

L. cz. E. 2209/12 (4) (14256)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Etli ze Schreiberów Kossowej, Laji Schreiber i małoł. Pinkasa Schreibera, zastąpionych przez Mojżesza Schreibera, odbędzie się dnia 17 grudnia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 licytacya połowy realności lwh. 358 ks. gr. Brandwica, składającej się z pgrt. lk. 365, 459/5.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na kwotę 750 kor.

Najniższa cena wynosi 500 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rozwadów, dnia 30 października 1912.

L. cz. E. 415/12 (6) (14225)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Eisiga Finka we Frysztaku, odbędzie się dnia 25 listopada 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya:

1. 3/42 części realności lwh. 293 i
2. 3/84 części realności lwh. 295 ks. gr. gm. Frysztak wraz z przynależnościami, składającemi się z piwnicy bez wartości.

Części nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione: 1. na 135 kor. 84 h., 2. na 35 kor. 34 h.

Najniższa cena wynosi: 1. — 90 kor. 56 h., 2. — 23 koron 90 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II

Frysztak, dnia 22 października 1912.

L. cz. E. VIII. 1832/12 (3) (14284)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Piotra Bieleckiego właściciela dóbr w Siedliskach, przez adwokata dr. Reicha w Rzeszowie, odbędzie się dnia 20 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 41 parter, licytacya realności lwh. 21 ks. gr. gm. kat. Babica, wraz z przynależnościami, składającemi się ze stodoły drewnianej, stodoły murowanej, murowanej stajni, drewnianej stajni, jednej lodowni murowanej z piwnicą.

Nieruchomość lwh. 21 gm. Babica wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 30.544 kor., w czem przynależności no 5300 kor.

Najniższa cena wynosi 20.362 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 35, parter.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Rzeszów, dnia 10 października 1912.

L. cz. E, 1355/12 (3) (14052 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 6 grudnia 1912 o godzinie 9 rano w sądzie tutejszym, biuro Nr. 3 odbędzie się przymusowa licytacya realności lwh. 4049 gminy Jaworów, składającej się z domu, stodoły, stajni i ogrodu z podwórzem obszaru 9 arów 78 m., oszacowanej na 2808 kor., z najniższą ceną 1866 kor.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych, w biurze Nr. 3.

Prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenie te co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary naj powyższej nieruchomości istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Jaworów, dnia 5 listopada 1912.

L. cz. E. 1173/11 (3) (13998 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 grudnia 1912 o godz. 9 rano w sądzie tutejszym biuro Nr. 3 odbędzie się przymusowa licytacya realności obj. lwh. 704 ks. gr. Jaworów, składającej się z 3 parcel budowlanych obszaru 432 m. kw., domu mieszkalnego z oficynami, oszacowanej na 25.960 kor., przynależności na 1670 kor., z najniższą ceną 13.850 kor.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Jaworów, dnia 19 października 1912.

L. cz E. 1268/12 (3) (13997 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 grudnia 1912 o godz. 8 rano w sądzie tutejszym biuro Nr. 3 odbędzie się przymusowa licytacya 1/4 części realności lwh. 2539 gm. Jaworów, składającej się z parceli budowlanej 787/1 powierzchni 90 m. kw., na której stoi drewniany dom, oszacowanej na 800 kor., z najniższą ceną 400 kor.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Jaworów, dnia 29 października 1912.

L. cz. E. VII. 2045/12 (14220)

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 grudnia 1912 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21 odbędzie się licytacya połowy realności lwh. 859 gm. Delatyn.

Nieruchomość ta jest oceniona na 2355 koron.

Najniższa cena wynosi 1177 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne i dokumenta w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym,

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Delatyn, dnia 28 października 1912.

L. cz. E. 1003/12 (4) (14222)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Feigi Schreiber w Dobczycach, odbędzie się dnia 10 stycznia 1913 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 w Dobczycach licytacya 2/7 części realności lwh. 44 gm. Raciechowice objętej, Anny Suktowej tamże własnej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 754 kor. 63 hal.

Najniższa cena wynosi 504 kor. 08 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d., może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dobczyce, dnia 15 października 1912.

L. cz. E. 2266/12 (14286)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Anczla Ratha w Jabłonowie strony egzekwującej odbędzie się dnia 13 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 9 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya 1/4 części realności lwh. 686 ks. gr. gm. Stopczatów, stanowiącej pgr. 1228/1 łąka 515 sążni, pgr. 1333/3 łąka 1 morg 1444 sążni.

Wartość szacunkowa 1064 kor. 75 hal.

Najniższa oferta 709 kor. 82 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jabłonów, dnia 16 października 1912.

L. VIII. c. 1425 (14303 1—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli na rzece Sanie pod Jarosławiem - Szówskiem - Wiązownicą w km. od 119·85 do 114·20 zezwolonych, wykonać się mających w roku 1912, odbędzie się dnia 26 listopada 1912 o godzinie 12 w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie budowy regulacyi Sanu w Przemyślu.

Ilość w powyższym czasie dostawić się mających materyałów wynosi około:

1.000 m³ faszyn wiklowych,
4.000 m.³ faszyn lasowych.

Powyż podana ilość materyałów wartości fiskalnej około 10.000 koron ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach oznaczonych przez c. k. Kierownictwo regulacyi Sanu w Przemyślu i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20% zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu Państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie budowy, gdzie także do godziny 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty sporządzone ściśle według przepisanego wzoru zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 koronę i w wadyum w kwocie 500 koron w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie sporządzonej według poniżej podanego wzoru ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy wyrażony cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo nie zaopatrzone znaczkiem stemplowym lub w wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, opiewające na częściową dostawę, wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych dla różnych materyałów lub zaopatrzone dopiskami, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 3 listopada 1912.

Za c. k. Namiestnika:

Ustyanowski w. r.

Stempel 1 Korona

(Wzór oferty).

Oferta.

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w roku 1912 dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi Sanu w Przemyślu oznaczonych, materyały faszynowe do budowli regulacyjnych na rzece Sanie pod Jarosławiem-Szówskiem Wiązownicą w km. od 119·85 do 114·20 w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się im bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .
. . . .

W . . . . dnia . . . . 19 . .
(Podpis i miejsce zamieszkania).

L. cz. E. 1604/12 (5) (14044)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16 grudnia 1912 o godzi. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Bełzie odbędzie się licytacya całych realności obj. lwh. 95, 387, 824 i 905 ks. gr. gm. k. Hulcze z Chochłowem, z których lwb. 95 składa się z jednej parceli rolnej obszaru 1 morg 50 s.², lwh. 387 z jednej pgr roli obszaru pół morga, lwh. 824 z jednej roli obszaru pół morga, zaś lwh. 905 również z jednej parceli rolnej obszaru 716 s.².

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione, a to: lwh. 95 gm. Hulcze na 1000 kor., 2. lwh. 387 gm. Hulcze na 400 kor., 3. lwh. 824 gm. Hulcze na 400 kor., 4. lwh. 905 gm. Hulcze na 400 kor.

Najniższa cena wynosi: ad lwh. 95 666 kor. 67 hal., ad lwh. 387 — 266 kor. 67 hal., ad lwh. 824 — 266 kor. 67 hal., ad lwh. 905 — 266 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnośne dokumenta można przejrzeć w tus. biurze Nr. 5

Prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyj nym, inaczej roszczenia te co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu tutejszego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 14 października 1912.

L. cz. E. 811/11 (14314)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jano Kałdosa z Bieńkówki ld. 166 odbędzie się dnia 11 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacya:

a) 1/12 części realności lwh. 206,

b) 1/4 części realności lwh. 451 ks. gr. gm. kat. Bieńkówka.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione ad a) na 38 kor. 12 h., ad b) na 773 kor. 46 h.

Najniższa cena wynosi: ad a) 25 kor. 40 hal., ad b) 515 koron 64 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzinach urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Maków, dnia 19 października 1912.

L. cz. E. 798/12 (14315)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryanny Wronówny, odbędzie się dnia 5 grudnia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacya:

a) 1/2 realności lwh 255 wskład której wchodzi dom drewniany lk. 158 z piwnicą,

b) 5/240 części realności lwh. 388,

c) 20/7680 części realności lwh. 406 ks. gr. gm. kat. Biała, Jana Dudraka własnych, oraz

d) 1/2 realności lwh. 247 ks gr. gm. kat. Biała Anny Dudrakowej własnej.

Nieruchomości wystawione na licytacyę. są ocenione: ad a) dom i parc. bud. i piwnica na 319 kor. 25 hal., a grunt. na 2169 kor. 77 h., ad b) na 247 kor. 30 h., ad c) na 32 kor. 40 h., ad d) na 848 kor. 25 h.

Najniższa cena wynosi: ad a) co do parc. bud. budynku i piwnicy 159 koron 63 hal., co do gruntu 1446 kor. 52 h., razem 1606 kor. 15 h., ad b) 164 kor. 86 h., ad c) 21 kor. 60 h., ad d) 565 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Maków, dnia 18 października 1912.

L. cz. E. 2251/12 (4) (14318)

Edykt licytacyjny.

Dnia 17 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. V. odbędzie się na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya:

a) całej realności lwh. 577, ks. gr. gm. Dunajów,

b) całej realności lwh. 962 ks. gr. gm. Dunajów,

c) całej realności lwh. 643 ks. gr. gm. Dunajów,

d) 1/2 realności lwh. 922 ks. gr. gm. Dunajów,

e) całej realności lwh. 983 ks. gr. gm. Dunajów,

f) całej realności lwh. 984 ks. gr. gm. Dunajów,

g) 5/7 realności lwh. 672 ks. gr. gm. Dunajów,

h) całej realności lwh. 1097 ks. gr. gm. Dunajów.

Wartość szacunkowa: ad a) 900 kor., ad b) 600 kor., ad c) 950 kor., ad d) 518 kor., ad e) 2258 kor., ad f) 198 kor., ad g) 35 kor., ad h) 150 hal.

Najniższa oferta: ad a) 600 kor., ad b) 400 kor., ad c) 633 kor., ad d) 345 kor., ad e) 1505 kor. 32 hal., ad f) 131 kor., ad g) 23 kor., ad h) 100 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Przemyślany, d. 30 października 1912.

L. cz. E. 616/12 (14312)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Salamona Brülla, kupca w Zawoi, odbędzie się dnia 18 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr 9 licytacya połowy posiadłości lwh. 2857 ks. gr. gm. kat Zawoja.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 682 kor. 57 h.

Najniższa cena wynosi 455 kor. 4 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Maków, dnia 19 października 1912.

Do L. Nam. VIII. c. 1037/1 (14302 1—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy kamienia łamanego w latach 1913, 1914, 1915 i 1916 dla budowli regulacyjnych na Dniestrze pod Dobrowlanami-Kościelnikami km. 93·170 do 82·071 w okręgu Ekspozytury c. k. Kierownictwa regulacyi Dniestru w Zaleszczykach, odbędzie się dnia 27 listopada 1912 o godzinie 12 w południe (czas kolejowy) w c. k. Kierownictwie regulacyi Dniestru w Stanisławowie publiczna licytacya ofertowa.

Ilość kamienia w powyższych latach dostawić się mająca wynosi około 15.000 m³ rocznie, czyli ogółem w całym okresie 60.000 m³.

Powyższa ilość roczna może być każdego roku w miarę potrzeby zmniejszona lub zwiększona o 20 prc., przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie pretensyi do jakiegokolwiek odszkodowania z tytułu zmniejszenia dostawy.

O powyższych zmianach dostawić się mającego kamienia zawiadomi Ekspozytura dostawcę do dnia 31 marca każdego roku.

Warunki dostawy przejrzeć można w godzinach urzędowych w c. k. Kierownictwie regulacyi Dniestru w Stanisławowie, gdzie też do godz. 12 w południe (czas kolejowy) dnia 27 listopada 1912 mają być wniesione oferty, sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 kor. i w wadyum wysokości 8000 koron.

Wadyum ma być złożone w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych odpowiadających co do jakości postanowieniom całego Ministerstwa z 30. grudnia 1909 Dz. p. p. Nr. 9 z r. 1910.

W ofercie sporządzonej według poniżej podanego wzoru ma być podana cena za 1 m³ kamienia łamanego, wyrażona cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 w południe dnia oznaczonego nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo niezaopatrzone znaczkiem stemplowym lub w wadyum, niesporządzone według przepisanego wzoru, lub zaopatrzone dopiskami, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 3 listopada 1912.
Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski m. p.

Stempel 1 Korona

(Wzór oferty).

Oferta.

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach 1913—1916 dostarczyć dla budowli regulacyjnych na Dniestrze pod Dobrowlanami-Kościelnikami w km. 93·170—82·071 Dnie tru kamień łamany z łomów miejscowych w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu i żądam (my) za 1 m³ kamienia miejscowego, dostarczonego na oznaczone place składowe wraz z ustawieniem w stosy po . . . . . kor. . . . hal., słownie . . . .

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .
. . . .

W . . . . dnia . . . 1912.
(Podpis i miejsce zamieszkania).

L. cz. E. 1546/12 (7) (14325)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego miejskiego w Cieszanowie, dnia 18 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III. sądu tutejszego licytacya realności lwh. 1171 gm. Uhnów-Zastawie.

Wartość szacunkowa 1000 koron.

Najniższa cena niżej, której sprzedaż nie nastąpi wynosi 500 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika dla doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Uhnów, dnia 9 października 1912.

L. XIV. 1105/24 (14300 1—3)

Konkurs na projekt nowego gmachu c. k. Uniwersytetu we Lwowie.

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z 16 października 1912 L. 30.719 rozpisuję niniejszem konkurs na projekt budowy nowego gmachu c. k. Uniwersytetu we Lwowie z terminem do 15 kwietnia 1913, godz 12. w południe.

Prace konkursowe należy nadsyłać do Rektoratu c. k. Uniwersytetu we Lwowie, ul. św. Mikołaja l. 4.

W konkursie tym mogą brać udział architekci stale mieszkający w Galicyi, obywatele austryaccy.

Warunki konkursu, program budowy, potrzebne plany i fotografie otrzymać można za złożeniem kwoty 10 kor. w Sekretaryacie c. k. Uniwersytetu we Lwowie.

W skład sądu konkursowego wchodzą jako członkowie:

1. Rektor i profesor Uniwersytetu we Lwowie dr. Adolf Beck,

2. em. profesor Szkoły politechnicznej we Lwowie Gustaw Bisanz,

3. profesor Uniwersytetu we Lwowie dr. Jan Bołoz-Antoniewicz,

4. profesor Uniwersytetu we Lwowie dr. Marceli Chlamtacz,

5. architekt cywilny Stanisław Chołoniewski we Lwowie,

6. profesor Szkoły przemysłowej w Krakowie Władysław Ekielski,

7. radca budownictwa i inżynier cywilny Zygmunt Kędzierski we Lwowie,

8. profesor Uniwersytetu we Lwowie dr. Ignacy Koschenbahr-Łyskowski,

9. JE. dr. Leon hr. Piniński we Lwowie,

10. architekt cywilny Wincenty Rawski we Lwowie,

11. c. k. radca ministeryalny i szef departamentu w c. k. Ministerstwie robót publicznych Gustaw Sachs, względnie inny urzędnik wydelegowany przez c. k. Ministerstwo robót publicznych,

12. c. k. radca ministeryalny Franciszek Skowron,

13. c. k. radca Dworu Rainer Sopuch we Lwowie,

14. profesor Uniwersytetu we Lwowie dr. Ignacy Zakrzewski;

jako zastępcy:

1. architekt Juliusz Cybulski we Lwowie,

2. c k. radca budownictwa Grzegorz Peżański we Lwowie,

3. architekt Ludwik Baldwin Ramułt we Lwowie.

Lwów, dnia 5 listopada 1912.
C. k. Namiestnik:
Bobrzyński.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Cw. 6886/12 (14193 2—3)

Edykt.

Przeciw Iwanowi Komanickiemu synowi Andrija, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Towarzystwo kredytowe „Nadzieja“ w Tłumaczu pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego dozwolony został wekslowy nakaz zapłaty z dnia 12 lipca 1912.

Celem strzeżenia praw Iwana Komanickiego ustanawia się p. dr. Hermana Falka adw. w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Iwana Komanickiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stanisławów, dnia 5 sierpnia 1912.

L. XVII. 13.519 (14142)

Ogłoszenie.

Przeciętna cena targowa mięsa wieprzowego w miesiącu październiku 1912, mająca służyć według §§ 48 i 52 ustawy z 6 sierpnia 1909, Dz. pp. Nr. 177, za podstawę do wymiaru odszkodowania ze Skarbu Państwa za świnie rzeźne (Schlachtschweine) wybite z urzędu lub padłe wskutek zarządzonego z urzędu szczepienia w miesiącu listopadzie 1912 wynosi 1 kor. 48 hal. za kilogram.

Co się podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 9 listopada 1912.

L. cz. Cg. I. 289/12 (1) (14111)

Edykt.

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Annie z Jagodowskich Godkowej ze Stempiny, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Jaśle przez Mosesa Guzika pozew o 1180 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono I. audyencyę na dzień 20 listopada 1912 o g. 9 rano, b. Nr. 37 I. piętro.

Celem strzeżenia praw Anny z Jagodowskich Godkowej ustanawia się p. adw. dr. Dzianotta w Jaśle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Annę z Jagodowskich Godkową w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Jasło, dnia 5 listopada 1912.

L. cz. Cw 2991/12 (1) (14166)

Edykt.

Przeciw Józefowi Thuminowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Dawida Hagera w Rzeszowie pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Thuminowi ustanawia się p. dr. Szwaykowskiego adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Thumina w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, 4 października 1912.

L. cz. C. II. 660/12 (1) (14125)
Edykt.
Przeciw Iwanowi Wasyliszyn rolnikowi z Łopuszanki, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dobromilu przez Benjamina Wilfa kupca w Dobromilu pozew o 240 kor. z pn.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 19 listopada 1912 o g. 9 rano, b. Nr. 6.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Hawliczka adw. w Dobromilu, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dobromil, dnia 4 listopada 1912.

L. cz. C. II. 500/12, C. II. 503/12, C. II 504/12, C. 505/12 (1) (14287)
Edykt.
Przeciw Nussimowi Laks, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesione zostały do c. k. sądu powiatowego w Mościskach przez Markusa Bucha w Sułkowszczyźnie pozwy o zapłatę kwoty 700 kor., przez Herscha Retiga w Krukienicach o zwrot weksla lub zapłatę kwoty 600 kor. przez Izaka Buchsbauma i Zurtel Buchsbaum w Mościskach o zapłatę kwoty 1000 kor. i Samuela Rohrbergera w Balicach o zapłatę 500 kor.
Na podstawie tych pozwów wyznaczono rozprawę na dzień 11 listopada 1912 o g. 3 po poł., sala Nr. 21.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Gustawa Piseka adw. kraj. w Mościskach, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mościska, dnia 8 listopada 1912.

L. cz. Cw. 2992/12 (1) (14165)
Edykt.
Przeciw Józefowi Thuminowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Dawida Hagera w Rzeszowie pozew o 600 kor.
Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.
Celem strzeżenia praw Józefa Thumina ustanawia się p. dr. Schaufla adw. w Rzeszowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Thumina w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, 4 października 1912.

L. cz. C. II. 377/12 (1) (14073)
Edykt.
Przeciw Izaakowi Jakóbowi 2 im. Berglasowi z Ryglic, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tuchowie przez Kasę zaliczkową i oszczędności w Tuchowie pozew o 250 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 11 października 1912 o godz. 9 rano w tut. sądzie, b. Nr. 8.
Celem strzeżenia praw Kasy zaliczkowej i oszczędności ustanawia się p. dr. Stanisława Iglatowskiego adw. w Tuchowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tuchów, dnia 12 września 1912.

L. cz. Cw. 1810/12 (1) (14171)
Edykt.
Przeciw Mendlowi Waldowi z Cisny, którego obecne miejsce zamieszkania nie jest wiadome, wniesiony został do tut. sądu przez Herscha Gimpla pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 500 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wydany został dnia 14 października 1912 nakaz zapłaty do Cw. 1810/12.
Celem strzeżenia praw Mendla Walda ustanawia się dla niego kuratorem p. adw. dr. Slączkę w Sanoku.
Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II
Sanok, dnia 14 października 1912.

L. cz. C. II. 427/12 (14233)
Edykt.
Przeciw nieobjętej masie spadkowej ś.p. Maryanny Jargusz, jakoteż przeciw Wojciechowi Jarguszowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kalwaryi przez Wojciecha i Zofię Dziedziców z Wysokiej pozew o 673 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę w tut. sądzie na dzień 16 października 1912 o godz. 3 po poł.
Celem strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej ś. p. Maryanny Jargusz i Wojciecha Jargusza ustanawia się p. dr. Förstera adw. w Kalwaryi, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie swoich kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kalwarya, 3 października 1912

L. cz. Cm. III. 12/12 (3) (14211)
Edykt.
Przeciw Iwanowi Kiebuzowi synowi Hryńka którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przemyślu przez Michała Strójwąsa zarobnika w Ameryce pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy 100 kor.
Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 7 października 1912 l. cz. Cm. III. 12/12 (2).
Celem strzeżenia praw pozwanego Iwana Kiebuza syna Hryńka ustanawia się p. dr. Palcha adw. w Przemyślu, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego Iwana Kiebuza syna Hryńka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Przemyśl, 7 października 1912.

L. cz. Cw. 6135/12 (14195)
Edykt.
Przeciw Efroimowi Strimber, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Leona Thoma pozew o 600 kor.
Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Kornblüha w Stanisławowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stanisławów, dnia 6 lipca 1912.

L. cz. Cw. 7851/12 (14189)
Edykt.
Przeciw Leisorowi Knoll, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Nadwórnie pozew o zapłacenie kwoty 500 kor.
Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Eliasza Fischlera w Stanisławowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stanisławów, dnia 29 sierpnia 1912.

L. cz. Cw. 9282/12 (14186)
Edykt.
Przeciw Izraelowi Lotringer, Chaimowi Herschowi Falk i Markusowi Hammermann, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego O. II. w Stanisławowie przez Chaima Weinbergera w Tarnowie pozew o 2400 kor. i 2100 kor. z pn.
Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 31 sierpnia 1912.
Celem strzeżenia praw powyższych pozwanych ustanawia się p. adw. dr. Aleksandra Jonasa w Stanisławowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie powyższych pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stanisławów, 31 sierpnia 1912

L. cz. Cw. 9708/12 (1) (14181)
Edykt.
Przeciw Eliaszowi Festingerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Izaka Bleiberga pozew o 600 koron.
Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.
Celem strzeżenia praw Eliasza Festingera ustanawia się p. dr. Słotwińskiego adw. w Stanisławowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie tegoż pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stanisławów, 10 września 1912.

L. cz. Cg. I. 421/12 (1) (14152)
Edykt.
Przeciw Sucherowi i Salamonowi Chessom, ostatnio zamieszkałym w Borszczowie, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Czortkowie przez Fejwla Silberbuscha kupca w Borszczowie pozew o zapłacenie 1913 kor. 30 hal. zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do I. audyencyi na dzień 11 listopada 1912 o godz. 8·30 rano w sali rozpraw Nr. II.
Celem strzeżenia praw Suchera i Salamona Chessów ustanawia się p. dr. Seweryna Kimolmana adw. w Czortkowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Czortków, 28 października 1912.

Wyroki prasowe.

Zl. 250 (14268)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Oktober 1912, Pr. XXXV 374/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 53 der periodischen Druckschrift: „Neue Freie Worte", 2. Jahrgang, vom 25 Oktober 1912, und zwar I. im Artikel mit der Überschrift „Belgrad, am 20 Oktober 1912" durch die Stelle von „Bei Malivojnik fand" bis „Korps berichteten" (Seite 1, Spalte 2), II im Artikel „Strafloses Bombenwerfen und bestrafter Mordversuch" durch die Stelle von „Denn keine Regierung verwirft" bis zum Schlusse des Artikels (Seite 2, Spalte 3, und Seite 1), ad I. die Übertretung nach § 308 St. G., ad II. das Verbrechen nach § 65 a St. G. und das Vergehen nach § 305 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.
Wien, am 26 Oktober 1912.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Korneuburg hat mit dem Erkenntnisse vom 26 Oktober 1912, Pr. VII 9/12, die Weiterverbreitung der Folge 43 der Zeitschrift: „Deutscher Mahnruf" vom 26 Oktober 1912 wegen des Artikels: „Extravagant" bis „großgezogen wurde" nach § 64 St. G. gemäß § 403 St. P. O. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 25 Oktober 1912, Pr. VII 38/12, die Weiterverbreitung der Nummer 43 der Zeitschrift: „Ucteljski tovaris" vom 25 Oktober 1912 wegen des ganzen Artikels: „Kako je lep vajaski stan" nach § 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 25 Oktober 1912, Pr. IX 145/12, die Weiterverbreitung der Nummer 244 der Zeitschrift: „L'Indipendente" vom 21 Oktober 1912 wegen der Stelle von „Una signora" bis „si sentivano commossi" des Artikels: „Un episodio simpatico" nach § 65 a St. G. verboten.

Zl. 251 (14269)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Oktober 1912, Pr. XXXV 358/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 3717 der in London erscheinenden periodischen Druckschrift: „Punch" vom 2 Oktober 1912 durch das Bild auf Seite 275 das Verbrechen nach § 63 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.
Wien, am 8 Oktober 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers:
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 26 Oktober 1912, Pr. XXXV 374/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 11 der periodischen Druckschrift: „Der neue Blitz", 1. Jahrgang, vom 25 Oktober 1912, und zwar I. durch den Artikel „Liebe in der Tonne" in den Stellen 1. von „Ihre Lippen waren" bis „Verlangen kommt" (Seite 3, Spalte 2), 2. von „Und nun meine lieben Leser" bis „Paradies verwaltet" (Seite 3, Spalte 3), 3. von „Was in seinem" bis „hervorrief" (Seite 3, Spalte 3), 4. von „Verzweifelt strampelte" bis „gesehen hätte" (Seite 4, Spalte 1); II durch den Artikel „Das Gift der Lippen" in der Stelle von „Ich muß konstatieren" bis zum Schlusse des Artikels (Seite 6, Spalte 3, und Seite 7) das Vergehen nach § 516 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.
Wien, am 26 Oktober 1912.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Oktober 1912, Pr. X 31/12, die Weiterverbreitung der Nummer 42 der Zeitschrift: „Oberösterreichische Arbeiter-Zeitung" vom 19 Oktober 1912 wegen des Artikels: „Saubere L—ondesverteidiger" in der Stelle von „Und die ganze damalige" bis „Faultiere" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 28 Oktober 1912, Pr. II 34/12, die Weiterverbreitung der Nummer 295 der Zeitschrift: „Arbeiterwille" vom 26 Oktober 1912 wegen des Artikels: „Dobernig beim Kaiser! Heil uns!" in den Stellen von „Einen wahren Hymnus" bis „seines Berichtes" und von „Dobernig hatte" bis zum Schlusse nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 Oktober 1912, Pr. I 476/12, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Nova Hericke Noviny" vom 25 Oktober 1912 wegen des Artikels: „Uboha skola" nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 26 Oktober 1912, Pr. I 100/12, die Weiterverbreitung der Nummer 43 der Zeitschrift: „Ochrana" vom 24 Oktober 1912 wegen der Artikel: „Jak rozumi nase inteligence praci narodni" und „Narodni ucitel" in der Stelle von „Neuveritelna vec" bis „nemajici lidi" nach § 302 St. G. verboten.

Zl. 252 (14270)
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Oktober 1912, Pr. 70/12, die Weiterverbreitung der Nummer 659 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wastl" vom 20 Oktober 1912 wegen des Artikels: „Der Krieg, den die Römlinge wollen" in den Stellen von „und die" bis „zum Kriege" und von „eine nicht minder" bis „täuscheln" nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 25 Oktober 1912, Pr. 71/12, die Weiterverbreitung der Nummer 246 der Zeitschrift: „Volks-Zeitung" vom 23 Oktober wegen des Artikels: „Innsbruck und Umgebung. Die am Samstag verhafteten Tischlergehilfen" in den Stellen von „Wir waren bisher der Meinung" bis „einschlagen" nach § 300 und 302 St. G. sowie gemäß Artikel VIII des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Oktober 1912, Pr. 116/12, die Weiterverbreitung des Flugblattes der Unione Ginnastica di Trento vom 9 Oktober 1912 wegen der Stelle von „ducandoli a quegli" bis „al quale essa mire" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Oktober 1912, Pr. 118/12, die Weiterverbreitung der aus Italien stammenden Ansichtskarten, welche das

Bild Garibaldis darstellen, mit der Aufschrift: „Liberatore d' Italia“ nach § 305 St. G. und § 9 Pr. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Oktober 1912, Pr. 120/12, die Weiterverbreitung der Nummer 257 der ausländischen Zeitschrift: „Avanti“ ddo 15 September 1912 nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25 Oktober 1912, D 328/12, die Weiterverbreitung der Nummer 83 der Zeitschrift: „Deutsche Zeitung“ vom 16 Oktober 1912 wegen der Stelle von „Diese Cercles geben“ bis „Lassen Sie das“ des Artikels: „Lassen Sie das, ich bitte ..“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 26 Oktober 1912, Pr. 5/12, die Weiterverbreitung der Nummer 45 der Zeitschrift: „Naprednjak“ vom 25 Oktober 1912 wegen der Artikel: „Pomilovanjo“ in den Stelle von „Pom lovanje“ bis „generala !!“, von „A nije“ bis „otimlju“, von „kad bi“ bis „pomilovanima“, von „Samo robov“ bis „robuju“ und von „Bijesne“ bis „da se“; „Iz oml dinskih krugova“ von „i jer prorice“ bis „Slobode“; der Märchen: „Obala mora“; des Artikels: „Nekoliko iskrenih rijeci“ nach § 63, 65 a und 305 St. G. verboten.

Z. 253 (14271)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Oktober 1912, Pr. 55/12, die Weiterverbreitung von Postkarten nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Oktober 1912, Pr. 56/12, die Weiterverbreitung von Postkarten nach § 516 St. G. verboten,

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Oktober 1912, Pr. 57/12, die Weiterverbreitung der Nummer 193 der Zeitschrift: „Risorgimento“ vom 17 Oktober 1912 wegen der Stellen von „Altri slavi scenkono“ bis „disifezione di se stessi“, von „I croati della“ bis „lupi contro lupi“ und von „I croati della Dalmazia“ bis „ogni lotta generosa“ des Artikels: „Gli esclusi della crociata“ und des Artikels: „Per Francisco Ferrer“ bis „redima c l sanguo“ nach § 302 und 305 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 25 Oktober 1912, Pr. 59/12, die Weiterverbreitung der Nummer 730 der Zeitschrift: „Idea Italiana“ vom 24 Oktober 1912 wegen der Stellen von „Della nuova gloria“ bis „e giustificata“ und von „Adesso grande potenza“ bis „dai suoi nuovi destini“ des Artikels: „A pace fatta“ nach § 65 a und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Teschen hat mit dem Erkenntnisse vom 30 Oktober 1912, Pr. VIII 46/12, die Weiterverbreitung der Nummer 87 der Zeitschrift: „Gwiazdka Cieszyńska“ vom 30 Oktober 1912 wegen der Stellen von „Postarel się p. starosta“ bis „z łaski rzucą“ des Artikels: „Nareszcie poszedł„; von Po pożarze“ bis „wydostać pewne zeznanie“ des Artikels: „Z Górnej Suchej“ nach § 487 und 488 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Z. 254 (14272)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 30 Oktober 1912, Pr. VII 14/12, die Weiterverbreitung der Nummer 246 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ wegen des Artikels: „Die russischen Arbeiter gegen den Krieg in den Stellen von „Hundert, Tausende“ bis „Rauber“, von „Der Bauer in Bosnien“ bis „Nationalitäten zu verewigen“ gemäß § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 29 Oktober 1912, Pr. 72 12, die Weiterverbreitung der Nummer 660 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wastl“ vom 27 Oktober 1912 wegen der Artikel: „Hüter der Sittlichkeit“ in der Stelle von „Wir glauben, es wäre viel vernünftiger“ bis „das wird viel vernünftiger sein“; „Das deutsche Volk und seine Kaisergeschlechter“ von „und nun gings auf den eigentlichen“ bis „das letztere nennt“ nach § 63, 64 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovereto respektive k. k. Oberlandesgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 12 Oktober 1912, Pr. 16/12, respektive 23 Oktober 1912, D 82/12, die Weiterverbreitung der Nummer 116 der Zeitschrift: „L' Eco del Baldo“ vom 10 Oktober 1912, 10. Jahrgang, wegen des Artikels: „XI. ttobre“ in der Stelle von „del suo popolo“ bis „a Dante“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 31 Oktober 1912, Pr. 122/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3733 der Zeitschrift: „Il Popolo“ vom 28 Oktober 1912 wegen der Stellen von „Mi son pu talian“ bis „el so imperator“ und von „Ma neanche cosi“ bis „de A. ecc.“ des Artikels: „La Tribunale. Per lesa Maesta sovrana“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 31 Oktober 1912, Pr. 121 12, die Weiterverbreitung der im Verlage „Adriano Salani. Florenz, 1900“ erschienenen Gedichtensammlung; „Canzonette amorose“ nach § 58 c, 63, 65 a und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 1 November 1912, Pr. 82/12, die Weiterverbreitung der Nummer 45 der Zeitschrift: „Rude pravdy“ vom 30 Oktober 1912 wegen der Stellen von „Nedoznala za o lasky“ bis „jeste po ob de“ des Artikels: „Milujte nepratele sve“; von „Co je to vychvalovani“ bis „Ani jeden“ des Artikels: „Zlocinci“ nach § 302, 305 und 491 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 31 Oktober 1912, Pr. 72/12, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Novy postovni obzor“ vom 30 Oktober 1912 wegen der Stellen von „Velectene shromazdeni“ bis „bojovat“ es Artikels: „Obrovskn projev postovnich zamestnancu“ und von „Usporny system“ bis „post reditelstvi“ des Artikels: „Suum cuique“ nach § 65 a und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 31 Oktober 1912, Pr 41/12, die Weiterverbreitung der Nummer 249 der Zeitschrift: „Vorwärts“ vom 31 Oktober 1912 wegen der Stellen von „Hunderte“ bis „Ländern gelüstet“ und von „die Raubdynastien“ bis „zu verewigen“ des Artikels: „Gegen den Krieg“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 30 Oktober 1912, Pr. 51/12, die Weiterverbreitung der Nummer 727 der Zeitschrift: „Hrvatska Riec“ vom 29 Oktober 19 2 wegen der Notiz: „Novi zlocin proti Sibeniku“ in der Stelle von „Na ocigled“ bis „Silo za ognjdo!“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 31 Oktober 1912, Pr. IV 52/12, die Weiterverbreitung der Nummer 728 der Zeitschrift: „Hrvatska Riec“ vom 30 Oktober 1912 wegen des Artikel: „Melo odgovora“ in den Stellen von „Mi znamo“ bis „monarkije“, von „a nije“ bis „njegov“ und von „kada velite“ bis „premnogo“ nach § 65 a St. G. verboten.

Z. 255 (14273)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 2 November 1912, Pr. XXXV 377/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Kinematographische Wochenschau“ Nummer 42, 3 Jahrgang durch das Bild auf Seite 2 mit der Bezeichnung „Kaiser Franz Josef“ das Verbrechen nach § 63 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 2 November 1912.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 1 November 1912, Pr. 123/12, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Dante penalista“ im Verlage S. Celforte e C., Livorno 1900, nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 2 November 1912, Pr. 125/12, die Weiterverbreitung der Nummer 256 der Zeitschrift: „L' Alto Adige“ ddo. 31 Oktober—1 November 1912 wegen der Stelle von „occorre presentare ai lettori“ bis „rubrica: Tribunale: des Artikels: „Santo Barbato sul banco degli accusati“ nach § 300 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 2 November 1912, Pr. 123/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3736 der Zeitschrift: „Il Popolo“ ddo. 31 Oktober 1912 wegen der Stellen von „si prepara la strada“ bis „lo Stato austriaco“ und von „il bilancio austriaco“ bis „di corruzione“ des Artikels: „Noterelle Parlamentari“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 1 November 1912, Pr. I 479/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag-Nusle erschienenen Druckschrift; „Milos Liptovsky: Slet v pekle. Praha 1912. Edice Sokola v Nuslich. Tiskem Em. Stivina v Praze“ wegen des Gesamtinhaltes nach § 63, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 1 November 1912, Pr. I 480/12, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Mlade pr udy“ vom 31 Oktober 1912 wegen der Stellen von „Nas antimilitarism“ bis „nevzdame“ des Artikels: „Narodni mladez socialisticka a valka na Balkane“; von „Spatrujemet v militarismu“ bis „Izicivilisace“ und von „Jak patrno, aby byl duv d“ bis „vzdelanci i nevzdelanci“ des Artikels: „Anna Pamrova. Zahrajem si na vojaky“ nach § 300 und 305 St. G sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

L. cz. Pr. 214/12 (2) (14141)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratory Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś“ Nr. 907 z dnia 5 listopada 1912 w artykule „K nastojaszczemu położeniu ruskoho nacionalnoho Dela w Hałyczyni“ od „W oprawdaniu naszeho obszczestwa“ do „ruskoho inteligentnoho obszczestwa“ zawiera znamiona występku z § 300 u. k. uznał dokonaną w dniu 5 listopada 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu tego artykułu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 7 listopada 1912.

L. cz. Pr. III. 127/12 (3) (14147)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że treść drukowego pisma ulotnego bez daty z napisem: „Kolędy i koleżanki“, oraz z napisem „Znicz“ związek młodzieży polskiej kształcącej się w wyż. zakładzie naukowym w Krakowie, zaczynającego się od słów: „Stosunki między młodzieżą ...“, a kończącego się słowami: „...lepszą przyszłość narodu“, wydanego nakładem „Znicza“ w drukarni Narodowej w Krakowie i będącego odezwą do młodzieży akademickiej, zawiera w swej osnowie znamiona występku z § 300, 305 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego pisma.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.
Kraków, dnia 8 listopada 1912.

Konkursa.

L. 3575/12 (14083 3—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady zastępcy prokuratora państwa w VIII. klasie rangi w Krakowie lub przy innej prokuratoryi państwa w okręgu krakowskiego c. k. Sądu krajowego wyższego, rozpisuje się konkurs.

Podania należy wnosić w drodze przepisanej do c k. Nadprokuratoryi Państwa w Krakowie, najpóźniej do 26 listopada 1912.

C. k. Nadprokuratorya Państwa.
Kraków, dnia 8 listopada 1912.

L. 146191/II. (14081 3—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Majdanie średnim z poborami III. klasy 3 stopnia, ryczałtem 399 kor. rocznie na służącego i ewentualnem wynagrodzeniem 1200 kor. rocznie za codzienną jazdę posłańcą z Majdanu średniego, Parysi Tarnowicy leśnej i z powrotem.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów, najpóźniej do 18 listopada b. r.

Lwów, dnia 5 listopada 1912.

C. k. Prezydent:
Wopaterni.

L. 4528 (14146 1—2)

Konkurs.

Celem nadania posady lustratora urzędów gminnych w powiecie rohatyńskim rozpisuje się niniejszem konkurs.

Mający chęć ubiegania się o tę posadę winni przedłożyć najpóźniej do 15 grudnia 1912 r. na ręce Wydziału powiatowego w Rohatynie podanie, do którego dołączyć należy:

1. świadectwo moralności,
2. dokładny opis dotychczasowego życia i zajęć,
3. świadectwo ze złożenia egzaminu z rachunkowości państwowej,
4. świadectwo ukończenia przynajmniej czterech klas gimnazyum, szkoły realnej lub zakładu równorzędnego,
5. dowód znajomości ustaw administracyjnych, a w szczególności ustaw gminnych i dowód odbytej praktyki urzędowej
6. dowód znajomości języka polskiego i ruskiego w słowie i piśmie,
7 metrykę udowadniającą nieprzekroczony 40 rok życia,
8. świadectwo lekarskie, stwierdzające zdatność fizyczną do czynności urzędowych, połączonych z trudami częstych podróży w każdej porze roku.

Do tej posady przywiązana jest roczna płaca 2000 kor., dodatek akt walny 400 kor. i roczny ryczałt na objazdy 700 kor., jakoteż prawo do czterech kwinkwenjów po 200 kor. Ponadto otrzyma lustrator przy końcu roku dodatek do ryczałtu na objazdy w kwocie 700 kor., jeżeli w ciągu roku wszystkie urzędy gminne w powiecie zilustruje.

Posada zostanie nadana prowizorycznie. Po roku zadowalniającej służby może nastąpić stabilizacya, która nadaje urzędnikowi prawa określone statutem emerytalnym

W przewidywaniu możliwości opróżnienia się posady oficyała przy Wydziale rohatyńskiej Rady powiatowej, ogłasza się, że ubiegający się o posadę lustratora mogą w podaniach swych zaznaczyć, iż przyjmą ewentualnie posadę oficyała.

Do posady oficyała przywiązana jest płaca 2000 kor., dodatek aktywalny 400 kor., oraz prawo uzyskania czterech kwinkwenjów po 200 kor.

Warunki uzyskania posady oficyała są identyczne z warunkami na posadę lustratora urzędów gminnych. Takie same są również warunki stabilizacyi i zaopatrzenia.

Z Wydziału powiatowego.
Rohatyn, dnia 8 listopada 1912.
Prezes:
Aleksander Krzeczunowicz.

Firmy.

L. cz. Firm. 1172/12 Oddz. C. I. 71 (14100 3—3)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych spółek.

Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kraków.

Brzmienie firmy: Bracia Wróbel, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie.

Rozwiązanie spółki: Uchwałą walnego Zgromadzenia spółki z dnia 22 czerwca 1912 postanowiono: rozwiązać spółkę Bracia Wróbel, zarządzić likwidacyę tejże spółki, zamianować likwidatorami tejże spółki: dr. Tadeusza Bednarskiego i Maryana Szydłowskiego, którzy uprawnieni będą każdy z osobna do zastępstwa i podpisywania firmy Spółki z dodatkiem: „w likwidacyi“.

Dzień wpisu: 12 października 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.
Kraków, dnia 12 października 1912.

Ч. сп. Фірм. 401/12 Стов. IV. 215 (14196 2—3)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Бучач.

Фірма звучить: Спілка торговельна для збуту худоби „Рух“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Бучачи.

Дата статуту: Бучач, 2 мая 1912.

Цілею стоваришеня є сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробуту.

До переведеня своєї цїли буде стоваришене:

1. продавати худобу лише своїх членів на їх рахунок і лише в їх хосен,
2. уділяти лиш своїм членам задат-

ки на худобу і безроги, які мають бути спілкою продані,

3. закупувати лише для своїх членів і на їх поручене худоби і безрог,

4. лише своїми членами доставлену худоби і безроги в різних спілкою означених бити (різати) і мясо продавати,

5. згрошевлювати скіру і прочі відпадкі материялу призначеного на заріз а доставленого лише своїми членами спілці,

6. худобу яку лише свої члени доставлять спілці, а також худоби яку спілка лише для своїх членів закупит, випасати на пасовисках, які спілка возьме в аренду, а то в тій цїли щоби спілка могла продавати материял дозрілий в часї до збуту відповідним,

7. принимати капітали до обороту за условленим опроцентованем в хосен своїх членів.

Особи, що не є членами стоваришеня суть виключені від участи в цїлях стоваришеня і від користий, які випливають для членів з дїяльности стоваришеня.

Час треваня є необмежений.

Дирекция (управа) складає ся з трох членів: 1. Стефана Луцїв, госп. з Жизномира, яко справника, 2. Гната Кухтина, госп. з Переволоки, яко касиєра і 3. Володимира Александровича, госп. з Нагірянки, яко книговодия.

Фірма буде підписуватись в той спосіб, що під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи.

Оголошеня будуть поміщувані на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня або в одній з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 20 корон.

Відвічальність сягає до пятиразової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 20 червня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Вїддїл II.

Станиславів, дня 18 червня 1912.

Ч. сп. Фірм. 319/11 Стов. IV. 26 (14194)

Впис фірми стоваришеня заробкового і господарского.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Грушка

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Грушцї, стоваришенє зареєстроване з необмеженою порукою.

Дата статуту: 21 мая 1911.

Предмет підприємства є старати ся о материяльне і моральне піднесене членів спілки іменно:

а) уділяти членам по мірі потреби, пожиточности цїли і по мірі фондів позички потрібні в господарстві, промислі і торговли, а то з фондів, які спілка на тую цїль збирає при помочи спільної, необмеженої поруки своїх членів,

б) дати можність поміщувати на процент гроші заощаджені, а марно лежачі в той спосіб, що спілка принимає і опроцентовує вкладки щадничі,

в) підпирати творене спілок і заробкових та господарских стоваришень в окрузї спілки.

Час треваня спілки не є обмежений.

Заряд складає ся з настоятеля, его заступника і трех членів. Членами першого заряду суть: Ілько Барчук господар в Грушцї, яко настоятель заряду, Никола Лазарів, господар в Грушцї, яко заступника настоятеля, Дмитро Лазарів, Стефан Барчук Никола і Василь Лелюк, господарі в Грушцї, яко члени заряду.

Підпис фірми слїдує під печаткою спілки через настоятеля заряду взглядно его заступника і одного з членів заряду.

Оголошеня будуть поміщувані на таблици прибитій на льокали спілки.

Удїл членів виносить 10 кор. Оден член не може мати більше як 5 удїлів.

Відвічальність член.в єсть необмежена.

Дата впису: 20 вересня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Вїддїл II.

Станиславів, дня 15 вересня 1911.

L. cz. Firm. 945/12 Rg. A. 377 (13574)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Dom bankowy Kammerman i Spitzmann we Lwowie, po niemiecku: Bankhaus Kammermann u. Spitzman in Lemberg.

Przedmiot przedsiębiorstwa: czynności bankierskie i wekslarskie, wymiana pieniędzy, eskont weksli i papierów wartościowych, udzielanie pożyczek, prowadzenie interesów depozytowych, eskont promes i terminatek oraz handel monetami.

Forma spółki: jawna od 1 stycznia 1912.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Jakób Kammermann, właściciel kopalni w Drohobyczu, Michał Kammermann kupiec we Lwowie i Eliasz Spitzmann, właściciel kopalni w Drohobyczu.

Do zastępstwa są uprawnieni: którzykolwiek trzej jawni spólnicy.

Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod wyciśniętą stampilią brzmienie firmy umieszczają swe podpisy dwaj spólnicy.

Dzień wpisu: dnia 14 maja 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 10 maja 1912.

L. cz. Firm. 237/12 Stow. III. 67 (14205)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Skawa ad Jordanów.

Brzmienie firmy: Spółka mleczarska w Skawie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: Jordanów 23 września 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) wspólne przerabianie i spieniężanie mleka, produkowanego w gospodarstwie członków spółki,

b) szerzenie wiadomości co do umiejętnego chowu i żywienia bydła mlecznego,

c) wspólne sprowadzanie artykułów niezbędnych w gospodarstwie nabiałowem.

Czas trwania Spółki nie jest ograniczony.

Zarząd składa się z 3 członków wybieranych przez Radę Nadzorczą na 3 lata Obecnie przewodniczącym zarządu Franciszek Biela, z stępcą przewodniczącego Kalikst Dziechciowski, kasyerem Jan Kanty Majchrowicz, gospodarze, wszyscy w Skawie.

Podpis firmy: (F. Z.) pod wypisaną lub wyciśniętą stampilią spółki podpisują ważnie przewodniczący (względnie jego zastępca) i jeden z członków zarządu

Ogłoszenia umieszcza się na tablicy dla ogłoszeń spółki przed jej lokalem, w razie uznania zarządu w „Czasopiśmie dla Spółek“ wydawanem przez Patronat.

Udziały członków: wynoszą po 5 kor. Członek może mieć więcej udziałów.

Odpowiedzialność: za zobowiązania stowarzyszenia odpowiadają członkowie nietylko swoimi udziałami, ale nadto kwotą dalszą aż do 5 cio krotnej wysokości udziałów.

Data wpisu: 5 października 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 5 października 1912.

L. cz. Firm. 452/12 Stow. II. 113 (13669)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Borysław.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Borysławiu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Stanisław Buszyński i zastępca Jan Lenartowicz.

2 Członkowie dyrekcyi wybrani: na zgromadzeniu 21 marca 1912 zatwierdzono wybór Józefa Nowotnego właściciela realności w Borysławiu na członka dyrekcyi i Bronisława Müllera właściciela realności w Borysławiu na zastępcę dyrektora.

Data wpisu: 20 lipca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Sambor, dnia 6 lipca 1912.

L. cz. Firm. 1150/12 Spół. II. 542 (14096)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kraków, ul. Basztowa l. 8.

Brzmienie firmy: Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

Zastępcą pierwszego dyrektora wybrany Zbigniew Horodyński, właśc. dóbr w Zbydniowie, który będzie podpisywał firmę w ten sposób, że pod nazwą firmy napisaną w języku polskim, niemieckim lub czeskim, lub stampilią wyciśniętą z jednym z dyrektorów lub ich zastępców lub wreszcie z jednym z prokurzystów łącznie podpis swój według wzoru 3 położy.

Dzień wpisu: 12 października 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 12 października 1912.

L. cz. Firm. 1039 Stow. IV. 164 (13778)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo wzajemnej pomocy urzędników Filii c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi ustąpili: Jan Radoszewski, Emil Kalter, Fryderyk Suchystaw i Kazimierz Veltze.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Emil Kalter (ponownie), Tadeusz Winiarz i Karol Mayer, dyrektorami, zaś dr. Józef Halpern, zastępcą dyrektora. wszyscy urzędnicy Filii c. k. uprz. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu.

Data wpisu: 15 czerwca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 8 czerwca 1912.

Kuratele.

L. cz. L. 20/11 (9) (14216)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Wojciecha Kubalę w Woli Dembińskiej.

Kuratorem jego ustanowiono Jakóba Witkowskiego w Woli Dembińskiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Brzesko, 5 października 1912.

L. cz. L. 9/12 (14218)

Edykt.

Za umysłowo niedołężnych uznano Katarzynę i Jakóba Kwaśnych w Starem Bystrem.

Kuratorem ich ustanowiono Jana Łukanusa w Starem Bystrem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I

Czarny Dunajec, 7 września 1912.

L. cz. L. 4/12 (7), P. 164/12 (1) (14223)

Edykt.

Za umysłową chorą uznano Katarzynę Demczyszyn w Glinianach.

Kuratorem jej ustanowiono Iwana Demczyszyna w Glinianach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Gliniany, 30 października 1912.

Upadłości.

L. cz. S. 32/12 (6) (14201)

Na podstawie wniosków poczynionych przez jawiących się na audyencyi dnia 30 września 1912 wierzycieli masy rozbiorowej Joachima Lewintera w miejsce tymczasowo ustanowionego zawiadowcy masy ustanawia się zawiadowcą masy pana adwokata dr. Aleksandra Rappaporta, a zastępcą zawiadowcy masy dr. Wilhelma Landaua.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnopol, dnia 5 października 1912.

L. cz. S. 32/12 (96/CC) (14255)

W sprawie Berla Blumenfelda nieprotokołowanego kupca w Mostach małych celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 25 listopada 1912 wyznacza się audyencyę na dzień 6 grudnia 1912 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Rawie w biurze Nr. drzwi 14.

Rawa dnia 3 listopada 1912.

Komisarz konkursowy.

L. cz S. 28/12 (6) (14277)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie uchwałą z dnia 4 listopada 1912 l. cz. R. II. 263/12 (1) odmówił wnioskowi Józefa Massara z Krakowa o otwarcie konkursu do jego majątku, a zarazem zniósł postępowanie konkursowe wdrożone ts. uchwałą z dnia 28 października 1912 l. cz. S. 28/12 (1).

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.

Kraków, dnia 5 listopada 1912.

L. cz. S. 30/12 (59) (14199)

W konkursie Mosesa Feldmanna z Tarnopola celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 25 listopada 1912, wyznacza się audyencyę na 28 listopada 1912 o godz. 4 po południu w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu w sali Nr. 8.

Tarnopol, dnia 20 października 1912.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 30/12 (14) (14200)

Na podstawie wniosków poczynionych przez jawiących się na audyencyi dnia 17 września 1912 wierzycieli masy rozbiorowej Mosesa Feldmanna z Tarnopola tymczasowo ustanowionego zawiadowcę masy zatwierdza się w urzędzie z powołaniem się na poprzednio złożone przyrzeczenie sumiennego spełniania obowiązków urzędowych zastępcą zawiadowcy masy ustanawia się pana Lipę Türkla, kupca w Tarnopolu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnopol, dnia 5 października 1912.

L. cz. S. 22/12 (1) (14150 2—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Czortkowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Józefa Hess, nieprotokołowanego kupca w Husiatynie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu krajowego Recka, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adwokata dr. Grabscheida w Husiatynie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi wyznaczonej na dzień 11 listopada 1912 o godz. 9 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Husiatynie, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. Sądzie powiatowym w Husiatynie najdalej do dnia 30 listopada 1912, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 2 grudnia 1912 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Husiatynie, lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 28 października 1912.

L. cz. S. 14/12 (9) (14148 2—3)

Obwieszczenie.

Otworzony uchwałą tut. sądu z dnia 20 czerwca 1912 l. cz. S. 14/12 (1) konkurs do majątku Nathana Pollaka w Husiatynie uznaje się po myśli § 154 ord. konk. za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 14 sierpnia 1912.

L. cz. S. 23/12 (1) (14151 2—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Czortkowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Lazara Pasternak nieprotokołowanego kupca w Chorostkowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu krajowego Szulakiewicza w Kopyczyńcach, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adwokata dr. Bernarda Bazara w Kopyczyńcach.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 15 listopada 1912 godzina 9 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Kopyczyńcach przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy, lub zamianowania innego i jego zastępcy, oraz i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Kopyczyńcach najdalej do dnia 2 grudnia 1912, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 4 grudnia 1912 o godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Kopyczyńcach, lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Czortków, dnia 30 października 1912.

L. cz. S. 9/12 (1) (14163 2—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Mendla Eksteina, kupca w Kolbuszowej.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. sędziego powiatowego i naczelnika sądu dr. Czarnego w Kolbuszowej, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Rabinowicza w Kolbuszowej.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 12 listopada 1912 o godz. 9 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Kolbuszowej, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. Sądzie powiatowym w Kolbuszowej najdalej do d. 9 grudnia 1912, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 10 grudnia 1912 godzinie 9 przed poł. w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w obrębie lub w pobliżu sądu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Rzeszów, dnia 30 października 1912.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1912 r.

według czasu środnio-europejskiego

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z **Krakowa:** **2^{22}**, 5^{45}, 7^{25}, **8^{50}**, 10^{05}, 1^{10}*), **1^{30}**, **2^{00}**§), 0, 7^{25}†), **8^{25}**, 9^{50}

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

†) z Mszany od 15 czerwca do 30 września włącznie codziennie.

Z **Podwołoczysk:** 7^{20}, 11^{30}, **1^{50}**§), **2^{15}**, 5^{30}, 10^{30}, 10^{48}†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z **Czerniowiec:** **12^{05}**, 5^{15}††), 5^{45}†), 7^{40}, 10^{25}*) **1^{55}**, 5^{52}, **6^{26}**, 9^{34}

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze **Stryja:** 7^{28}, 11^{40}, 4^{25}, 6^{45}, 10^{19}§), 11^{00}

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze **Sambora:** 7^{50}, 9^{55}, 2^{10}, 8^{30}

Ze **Sokala:** 7^{10}, 1^{25}, 7^{57}

Z **Jaworowa:** 8^{12}, 4^{20}

Z **Podhajec:** 11^{10}, 10^{20}

Ze **Stojanowa:** 10^{01}, 6^{30}

na dworzec „Lwów-Podzamcze":

Z **Podwołoczysk:** 7^{01}, 11^{11}, **1^{36}***), **2^{00}**, 5^{10}, 10^{12}, 10^{31}†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z **Podhajec:** 7^{26}*), 10^{49}, 6^{29}*), 10^{01}, 12^{00}§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Ze **Stojanowa:** 9^{42}, 6^{11}.

na dworzec „Lwów-Łyczaków":

Z **Podhajec:** 7^{08}*), 10^{31}, 6^{11}*), 9^{41}, 1^{43}§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do **Krakowa:** **12^{35}**, 3^{40}, **8^{22}**, 8^{35}, **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{45}*), 5^{46}†), 6^{05}, **7^{00}**, 7^{30}, 11^{10}

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Mszany.

Do **Podwołoczysk:** 6^{10}, 10^{35}, **2^{16}**§), **2^{27}**, 2^{50}†), 8^{40}, 11^{13}

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do **Czerniowiec:** **2^{50}**, 6^{10}, **9^{15}**, 9^{37}, **2^{25}**, 3^{05}*), 6^{28}†), 7^{58}††), 11^{00}

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do **Stryja:** 6^{00}, 7^{30}, 10^{02}§), 1^{45}, 6^{50}, 11^{25}

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do **Sambora:** 6^{58}, 9^{05}, 3^{50}, 10^{56}

Do **Sokala:** 7^{35}, 2^{21}, 8^{00}, 11^{35}*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do **Jaworowa:** 8^{40}, 5^{45}

Do **Podhajec:** 5^{55}, 4^{53}.

Do **Stojanowa:** 7^{55}, 5^{20}

z dworca „Lwów-Podzamcze":

Do **Podwołoczysk:** 6^{25}, 10^{55}, **2^{29}***), **2^{42}**, 3^{07}†), 9^{01}, 11^{30}

†) do Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do **Podhajec:** 6^{09}, 1^{21}*), 5^{15}, 10^{40}§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Do **Stojanowa:** 8^{12}, 5^{38}.

z dworca „Lwów-Łyczaków":

Do **Podhajec:** 6^{28}, 1^{40}*), 5^{36}, 10^{59}§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z **Brzuchowic:** codziennie 6^{55}

codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{29}, 11^{00}, 3^{42}, 5^{17}, 9^{30}
od 1 maja do 30 września 7^{43}

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{40}
od 1 maja do 31 maja 3^{42}, 9^{30}

Z **Janowa:**

codziennie: od 1 maja do 30 września 1^{11}, 9^{10}
w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września 10^{10}

Z **Lublenia:** w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września 9^{00}

Z **Winnik:** tylko w sobotę i niedzielę 12^{16}

z dworca głównego:

Do **Brzuchowic:** codziennie 6^{02}

codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{22}, 10^{05}, 2^{35}, 6^{31}, 8^{35}
od 1 maja do 15 września 4^{21}

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{30}
od 1 maja do 31 maja 2^{35}, 8^{35}

Do **Janowa:**

codziennie: od 1 maja do 30 września 10^{15}, 3^{03}
w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września 1^{26}

Do **Lublenia:** w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września 2^{40}

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne 6^{00} wieczorem do 5^{59} rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.
Pociąg pospieszny, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{16} po południu do Podwołoczysk, odjeżdża z peronu 2, schody II.
Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{50} po południu do Krasnego, odjeżdża z peronu położonego tuż za halą na wschód, wejście przez schody IV., peron 4.
Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{35} po południu do Brzuchowic, odjeżdża z peronu 3, schody III.

C. k. austryackie koleje państwowe.

Rozkład jazdy

pociągów pośpiesznych i expresowych którymi wóz sypialny kursuje wprost z Podwołoczysk do (Nizzy) Cannes od 13 listopada b. r. do 7 maja 1913 włącznie i na odwrót od 17 listopada b. r. do 11 maja 1913 włącznie.

Dni	Godz.		Pociąg	Stacja	Pociąg		Godz.	Dni
niedziela, środa	10^{25}	odjazd	pociąg posp.	Podwołoczyska	pociąg posp.	przyjazd	6^{29}	wtorek, sobota
"	2^{45}	"		Lwów		"	1^{30}	"
"	10^{15}	"		Kraków		"	5^{36}	"
poniedziałek, czwartek	6^{00}	przyjazd		Wiedeń dworzec kolei północnej		odjazd	10^{15}	poniedziałek, piątek
"	10^{20}	odjazd	pociąg expresowy	Wiedeń dworzec kolei połudn.	pociąg expresowy	przyjazd	5^{15}	"
"	7^{58}	przyjazd		Pontebba		odjazd	7^{14}	"
"	8^{10}	odjazd				przyjazd	7^{13}	"
"	11^{36}	przyjazd		Wenecya		odjazd	2^{32}	"
wtorek, piątek	4^{00}	"		Medyolan		"	10^{10}	niedziela, czwartek
"	7^{55}	"		Genewa		"	6^{15}	"
"	12^{08}	"		San Remo		"	2^{01}	"
"	12^{30}	"		Ventimiglia		"	1^{30}	"
"	11^{55}	odjazd				przyjazd	12^{19}	"
"	12^{16}	przyjazd		Mentona		odjazd	12^{02}	"
"	1^{14}	"		Nizza		"	11^{09}	"
"	2^{18}	"		Cannes		"	10^{23}	"

Powyższe odjazdy i przyjazdy pociągów wyrażone są na szlaku Podwołoczyska-Ventimiglia wedle czasu środkow. eur., zaś na szlaku Ventimiglia-Cannes wedle czasu paryskiego. 12·00 godz. wedle czasu środkow. eur. 11·00 wedle czasu paryskiego.

W innych dniach tygodnia od 14 listopada do 13 maja 1913 muszą podróżni po przybyciu na dworzec kol. połud. przesiąść się do poc. expresowego Wiedeń-(Nizza)-Cannes i na odwrót.

TANIA

BIBLIOTEKA DLA WSZYSTKICH.

24 tomy za 3 kor.

z przesyłką 3 kor. 80 hal.

KAROL LIBELT: **O miłości ojczyzny.**
WINCENTY POL: **Pieśni Janusza.**
ARTUR GLISZCZYNSKI: **Obrazki.**
WŁ. K. WOYCICKI: **Amerykanin.** Powieść z życia Kościuszki.
H. G. WELLS: **Wojna dwóch światów.** Powieść fantastyczna, 2 tomy.
Młoda Litwa. — Nowele autorów litewskich. Przełożył S. Herbaczewski.
A. J. KUPRIN: **Olesia.** Powieść.
WŁ. TRĄBCZYŃSKI: **Dwa powstania poznańskie.** Rok 1846 i 1848 oraz Proces w Moabicie.
Z. BARTKIEWICZ: **Nastroje.** Nowele różnych autorów.
W. M. DOROSZEWICZ: **Opowiadania.**
HELENA BÖHLAU: **Pół-zwierzę.** Powieść w 2 tomach.
LEONIDAS ANDREJEW: **Życie człowieka.** W pięciu obrazach z prologiem.
EDMUND BERNSTEIN: **Strajk, jego istota i oddziaływanie.**
PIOTR NANSEN: **Próba ogniowa.** Nowelle.
WIKTOR DYK: **Wstyd.** Powieść z czeskiego.
ARTUR SCHNITZLER: **Gdy się duch zamroczy.** Nowelle.
WŁADYSŁAWA NIDECKA: **W imię praw.** Powieść w 2 tomach.
Młoda Rosya. Nowella. W tłum. H. Olcudzkiej.
Jen. IGN. PRĄDZYŃSKI: **Czterej ostatni wodzowie polscy przed sądem historyi.** (Poniatowski, Kościuszko, Chłopicki, Skrzynecki), 2 tomy.
Poeci-Legioniści. Wybór ich poezyi. (Wybicki, Godebski, Andrzej Brodziński, Reklewski, Gorecki, Tymowski i inni).

Razem 24 tomy za 3 kor.

Zamówienia i należność przesyłać należy do

Biura dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO

we Lwowie, ulica Jagiellońska 3.

Zamówienia na prowincyę, wysyła się odwrotnie, za nadesłaniem 80 hal. na porto.

Telefon 234. **Telefon 234.**

Adres telegraficzny: „STADTBUREAU".

Ważne dla wyjeżdżających.

BIURO MIASTOWE

c. k. kolei państwowych

we Lwowie, ul. Jagiellońska Nr. 3.

(Przedtem Pasaż Hausmana 9).

WYDAJE bilety zestawialne (Rundreise) do wszystkich miast w Europie z 60, 90, 120, dniową ważnością z opustem 20% we Włoszech, Francyi i Szwajcaryi, również bilety zestawialne w jednym kierunku do wszystkich zagranicznych miejscowości kąpielowych z ważnością 45 dni.

Powyższe bilety mają to udogodnienie, iż przerywać można jazdę we wszystkich miejscowościach bez zgłaszania u naczelnika stacyi.

CELEM UNIKNIĘCIA ŚCISKU przy kasie na stacyi kolei i złodziei kieszonkowych, biuro sprzedaje także **bez żadnej dopłaty t. j. w tej samej cenie co kasy kolejowe,** zwykłe bilety jazdy tak zwane kartonowe w jednym kierunku, do wszystkich miejscowości w Galicyi, Bukowinie i do większych miast zagranicznych n. p. Wrocław, Poznań, Berlin, Kołobrzeg, Zoppoty, Frankfurt a/M., Bad Salzbrunn, Budapeszt, Abbazia, Wenecya, Medyolan, Nizza, Cannes i t. p. Kartonowe bilety nabywać można także o jeden dzień wcześniej.

Uwzględnia się zniżki kolejowe, legitymacye urzędnicze i bilety wojskowe po za służbą.

ASYGNATY do wozów sypialnych »Europejskiego Towarzystwa międzynarodowego« do wszystkich pociągów w kraju i zagranicą, zamawiać można listownie albo telegraficznie. Przy zamówieniu należy podać dzień wyjazdu, numer pociągu i rodzaj miejsca, damskie czy też męskie i gdzie się wsiada.

Kuryer kolejowy **Cena 40 halerzy.**

Biuro dzienników St. Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska l. 3.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

do . 561/3 IV. z 1912 r. (14298)

Ogłoszenie dostawy.

Termin dla wnoszenia ofert na dostawę żurawi wodnych z rurociągami dla stacyi Krasne został na 29 listopada 1912 przesunięty.

Otwarcie ofert odbędzie się dnia 30 listopada 1912.

Lwów w listopadzie 1912.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

Pięćdziesiąty trzeci rok istnienia.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska.

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracyj rocznie.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY" w r. 1912 zamieści najnowszą powieść **Wł. St. Reymonta** p. t.:

„Rok 1794" (czasy Kościuszkowskie).

Bolesława Prusa: **„PRZEMIANY".**

Premia nadzwyczajna „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO"

1912. — „Sybir, Wizye Przeszłości" — 1912.

(SERYA II.)

Album Kartonów KONSTANTEGO GÓRSKIEGO

na tle życia wygnańców syberyjskich.

Ciekawe powieści **12 tomów ilustrowanych** poświęconych najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym, w ciągu roku **zupełnie bezpłatnie.** Każdy tom suto ilustrowany. Komplety z lat 1910 i 1911 dla prenumeratorów „Tygod. Illustr." **tylko** kor. 10·—, w oprawie kor. 16·—. W r. 1912 **Ciekawe powieści** drukować będą: **Elizy Orzeszkowej** „I pieśń niech zapłacze"; **Al. Dumasa** (ojca) „Sprzysiężeni"; **W. Karczewskiego** „W Wielgiem"; **Wincentego Rapackiego** „Hanza"; **Adama Krechowieckiego** „Szary Wilk"; **Wołodego Skiby** „Siedmioletnia wojna"; **Karola Dickensa** „Magazyn starożytności"; **Erckmana Chatriana** „Daniel Rock"; **Z. Kaczkowskiego** „Żydowscy". — — — — — — —

WARUNKI PRENUMERATY:

WE LWOWIE:				W GALICYI z przesyłką pocztową:			
kwartalnie	6·80 kor.,	z oprawą książek	8·30 kor.	kwartalnie	7·20 kor.,	z oprawą książek	8·70 kor.
półrocznie	13.60 kor.,	„ „	16·60 kor.	półrocznie	14·40 kor.,	„ „	17·40 kor.
rocznie	27·20 kor.,	„ „	33·20 kor.	rocznie	28·80 kor.,	„ „	34·80 kor.

Numera okazowe i prospekty bezpłatnie.

Prenumeratę przyjmują: Administracya „Tygodnika Illustrowanego" we Lwowie, Ulica Jagiellońska l. 3, oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez M. FISCHLERA

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO

Lwów, Jagiellońska l. 3.

Dr. Stanisława Warmskiego

PRAWO KOBIET W PAŃSTWIE AUSTRYACKIEM

zbiór

Ustaw i rozporządzeń ustawodawstwa austr. dotyczących kobiet w porównaniu z prawem francuskiem i niemieckiem.

Do nabycia w biurze dzienników

Stan. Sokołowskiego we Lwowie, Jagiellońska l. 3.

Cena **1 kor.** Z przesyłką pocztową **1 kor. 45 hal.**

„OSTATNI HAMLET"

szkic powieściowy, oraz 5 innych obszernych nowel

ARTURA SCHRÖDERA

znanego zaszczytnie krytyka i nowelisty wyszły nakładem księgarni

ZIENKOWICZA i CHĘCIŃSKIEGO (Lwów, ul. Teatralna 1).

Cena 5 koron — stron 380.

„Ostatniemu Hamletowi" przyznała krytyka niepospolite zalety artystyczne, wytworny język, fabułę niezmiernie interesującą, żywą, świetną obserwacyę, plastykę i t. d.

OGŁOSZENIE.

Wydział Powiatowej Kasy Oszczędności w Myślenicach na posiedzeniu z dnia 7 listopada 1912 uchwalił podwyższyć stopę procentową od wszystkich wkładek od 1 stycznia 1913 z 4 i pół prc. na 5 prc. od sta.

Natomiast Dyrekcya Kasy uchwaliła podwyższyć stopę procentową:

a) od pożyczek hipotecznych tudzież pożyczek na skrypta nienotaryalne i pożyczek komunalnych z 5 i pół prc. na 6 prc.

b) od eskontu weksli z 6 i pół. na 7 i jedną czwartą prc.

c) od zastawów papierów wartościowych z 6 i pół prc. na 7 i jedną czwartą prc.

Myślenice, 8 listopada 1912

DYREKCYA.

Towarzystwo Wzajemnego Kredytu w Krakowie

zarejestrowane Stowarzyszenie z ograniczoną odpowiedzialnością,

podniosło procent od wkładek i rachunków bieżących **dotychczas na 4% oprocentowanych, na**

na 4 i pół prc.

a to od 1 listopada b. r.

(Przedruk nie będzie płacony),

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.